

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مۇندەرىجە

- ❖ ئاللاھنىڭ بىرلىكى، "قۇرئان كەرىم" نىڭ ۋە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەقىقىي مۇھەممەد يۈسۈپ 3
- ❖ ئاللاھنىڭ ياردىمى قاچان كېلىدۇ... ئوبۇلقاسم ئەھمەد 9
- ❖ شاپائەت ئىنكارچىلىرىغا رەددىيە... ئابدۇلئەھەد ھاپىز 20
- ❖ دەۋەتچىلەردە بولۇشقا تېگىشلىك سۈپەتلەر 38
- ❖ ياشلار ۋە باشلامچىلىق روھى 49
- ❖ ئاھ ۋاپا، سەن نەدە؟..... تاھرىجان ئابباس 56
- ❖ ئەخمەتنىڭ ھېكايىسى..... ئابلىكىم ئابدۇغۇپۇر 65
- ❖ چىنڭىزخان داموللامنىڭ مەشھۇر ئىككى ئەسىرى ھەققىدە..... مۇھەممەد يۈسۈپ 75
- ❖ مەسئۇللۇق بار ... (شېئىر) 80
- ❖ ئابدۇلئەھەد خان مەخسۇم ھاجىم 80

دىنىي، ئىلمىي، ئىجتىمائىي
ژۇرنال

(پەسىللىك)

1 - سان

(ئومۇمىي 26 - سان)

ژۇرنال مەسئۇلى:

سەراجىدىن ئەزىزى

مەسئۇل مۇھەررىرى:

مۇھەممەد يۈسۈپ

تەھرىر ھەيئەتلىرى:

ئابدۇلئەھەد ئۇچقۇن

ئوبۇلقاسم ئەھمەد

ئابدۇلئەھەد ئۇجات

ئابدۇلئەھەد ھاپىز

ئابدۇللا قاسم

ياسىن ئابدۇلھېكىم

ئەسەر ئەۋەتىش

پىكىر-تەكلىپ بېرىش

ئېلخەت ئادرېسىمىز:

Meripetjournal@gmail.com

ژۇرنالىمىزنىڭ ئېلېكترون ئادرېسىمىز

«مەرىپەت» مۇنبىرىدىن كۆرۈلەيسىز

مۇنبەر ئادرېسى:

WWW.Merifet.net

ئاسەر ئەۋەتكۈچىلەر سەمىگە...

1. زۇرنىلىمىزغا ئەۋەتىلگەن ماقالىلەرنىڭ مەركىزى ئىدىيىسى «ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائە» ئەقىدىسىگە ئۇيغۇن بولۇشى كېرەك.
2. ماقالە ۋە ئەسەرلەردە ئالغا سۈرۈلمەكچى بولغان چۈشەنچىلەر ئېنىق يورۇتۇپ بېرىلگەن بولۇشى كېرەك.
3. تەرجىمە ئەسەرلەردە چوقۇم مەنبە ئەسكەرتىلىشى ۋە تەھرىر ھەيئىتىگە ئەسلى نۇسخا تەمىنلىنىشى كېرەك.
4. زۇرنىلىمىزغا ئەۋەتىلىدىغان ماقالىلەر بۇرۇن ھېچقانداق كىتاب-زۇرناللاردا ياكى تور بەتلەردە ئېلان قىلىنمىغان بولۇشى كېرەك.
5. زۇرنىلىمىز ۋە تىنىمىز ئىچى ۋە سىرتىدىكى ئۇيغۇر قېرىنداشلارنى، بولۇپمۇ ئىلىم ۋە دەۋەت ساھەسىدىكى ئۇستازلارنى ۋە ئىلىم ھېرىسىمەنلىرىنى پىكىر ئالماشتۇرۇش، تونۇشۇش ۋە ئۆزئارا چۈشىنىش سەھنىسى بىلەن تەمىنلەشنى مەقسەت قىلغان بولغاچقا، ھەرقانداق شەخس ياكى كوللىكتىپقا قارىتىلغان ھۇجۇم خاراكتېرلىك ماقالىلەرنى قەتئىي قوبۇل قىلمايدۇ.
6. زۇرنىلىمىزغا ئەسەر ئەۋەتكۈچىلەر ماقالىسىنى زۇرنىلىمىزنىڭ مەخسۇس ئېلخەت ئادرېسىغا يوللىشى كېرەك.
7. ئاپتورلار ئەۋەتكەن ماقالىسىغا ناھايىتى ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىشى، نەقىل مەنبەلىرى ئەسكەرتىلگەن بولۇشى، ئايەت ۋە ھەدىسەلەرنىڭ نومۇرلىرى بەت ئاستىغا ئىزاھات سۈپىتىدە بېرىلگەن بولۇشى كېرەك.
8. ماقالىلەرنىڭ ھەجىمىگە چەك قويۇلمايدۇ. ناۋادا قىممىتى زور، ئەھمىيەتلىك تېمىلار بولسا ئۇدا بىر قانچە ساندا ئۇلاپ ئېلان قىلىنىدۇ.
9. زۇرنىلىمىزغا ئەسەر تاللاشتا ئەسەرنىڭ قىممىتى ۋە يوللانغان ئىلگىرى-كېيىنلىك تەرتىپى بويىچە تاللىنىدۇ. ئەسەر ئەۋەتلىشى ئالتە ئايغىچە زۇرنالدا ئېلان قىلىنمىسا ياكى ئېلخەت ئارقىلىق ئۆچۈر قىلىپ ئەسكەرتىلمىگەن بولسا ماقالىنىڭ قوبۇل قىلىنمىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.
10. زۇرنىلىمىزغا يوللانغان ماقالە ئېلان قىلىنغۇچە بولغان ئارىلىقتا ھېچقانداق تور بەت ياكى ئۆچۈر ۋاسىتىلىرىدا ئېلان قىلىنمىسلىقى كېرەك. ۋەتەن ئىچى ۋە سىرتىدىكى كەڭ ئاپتور ۋە ئوقۇرمەن قېرىنداشلىرىمىزدىن بۇ ئازغىنە ئەمگىكىمىزگە يېقىندىن ھەمدەمە بولۇشىنى ۋە كۆڭۈل بۆلۈشىنى، قىممەتلىك پىكىر-تەكلىپلىرىنى ئايماسلىقىنى، ماقالە-ئەسەر ئەۋەتىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ھۆرمەت بىلەن:

«مەرىپەت» زۇرنىلى تەھرىر ھەيئىتى

Kamal Paşa Mahallesi Biga Sokak No. 27
Bodrum Kat Sefaköy Küçükçekmece İstanbul

ئادرېسىمىز:

TEL: 0212.6243928

ئاللاھنىڭ بىرلىكى ، «قۇرئان كەرىم» نىڭ ۋە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەقىقىتى

مۇھەممەد يۈسۈپ

سىلەرنى ۋە سىلەردىن ئىلگىرىكىلەرنى ياراتقان رەببىڭلارغا ئىبادەت قىلىڭلار^(۱).

22 - ئۇ سىلەرگە زېمىننى سېلىنچا ۋە ئاسماننى تورۇس قىلىپ بەرگەن،

«ئەگەر سىلەر ئاللاھقا ئىبادەت قىلساڭلار، ئۇنىڭ ئازابىدىن ساقلىنىپ قالسىلەر» دەپ تەپسىر قىلغان. چۈنكى ئاللاھ تائالاغا ئىبادەت قىلىشتىن مەقسەت ئۇنىڭ رەھىمىتىگە ئېرىشىش ۋە ئازابىدىن ساقلىنىش ئۇچۇندۇر. بۇ ئايەت يەنە «ئەگەر سىلەر ئاللاھقا ئىبادەت قىلساڭلار، تەقۋادارلار كىشىلەردىن بولسىلەر» دېگەن مەنىنىمۇ ئىپادىلەيدۇ. مۇپەسسىرلەر ھەر ئىككى مەنىنى توغرا دەپ قارايدۇ. «تتقون» دېگەن سۆز لۇغەتتە «ساقلىنىش»، «قوغدىنىش» ۋە «قورقۇش» دېگەن مەنىلەرنى ئىپادىلەيدۇ. يەنە بۇ سۆز «تەقۋالىق» دېگەننىمۇ ئىپادىلەيدۇ. بىز ئۇنى بۇ ئورۇندا «ساقلىنىش» دەپ تەرجىمە قىلىشنى مۇۋاپىق كۆردۈق.

(۱) بۇ يەردىكى ئىبادەت - ئاللاھ تائالاغا ئىتائەت قىلىپ، ئۇنىڭ بۇيرۇغانلىرىنى ئورۇنداپ، توسقانلىرىدىن يىراق تۇرۇپ، ئاللاھ تائالا كۆرسەتكەن بويىچە ھايات كەچۈرۈش دېگەنلىكتۇر.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (21) الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (22) وَإِنْ كُنْتُمْ
فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ
وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ (23) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا
النَّارَ الَّتِي وُقِدَتْهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَ (24).

تەرجىمىسى

21 - ئىنىسانلار! (ئاخىرەتنىڭ ئازابىدىن) ساقلىنىشىڭلار^(۱) ئۈچۈن،

(۱) كۆپ سانلىق مۇپەسسىرلەر «لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ» دېگەن ئايەتكە «ساقلىنىشىڭلار ئۈچۈن» دەپ مەنە ئېيتىپ،

ئاسماندىن يامغۇر ياغدۇرۇپ بەرگەن،
سەلەرگە يامغۇر ئارقىلىق تۈرلۈك
مېۋىلەردىن رىزىق چىقىرىپ بەرگەن
زاتتۇر. شۇڭا، سەلەر بىلىپ تۇرۇپ
ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەڭلار.

23- ئەگەر سەلەر بىز بەندىمىز
(مۇھەممەد) گە چۈشۈرگەن قۇرئانغا شەك
كەلتۈرسەڭلار ۋە (قۇرئان ئىنسان
سۆزدۇر دېگەن گېپىڭلاردا) راستچىل
بولساڭلار، ئاللاھتىن باشقا
ياردەمچىڭلارنىڭ ھەممىسىنى چاقىرىپ،
قۇرئاندىكىگە ئوخشاش بىرەر سۈرئىنى
كەلتۈرۈپ بېقىڭلار.

24- ئەگەر بۇنداق قىلالمىساڭلار -
ھەرگىزغۇ قىلالمايسىلەر - كاپىرلار
ئۈچۈن تەييارلانغان، يېقىلغۇسى ئىنسان
ۋە تاش بولىدىغان دوزاختىن
ساقلىنىڭلار.

تەپسىرى

ساھابىلەرنىڭ ئەڭ كاتتا مۇپەسسىرى
ئابدۇللا ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ
ئەنھۇما مۇنداق دېگەن: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ
يەنى «ئى ئىنسانلار!» دەپ باشلانغان
ئايەتلەر مۇشۇرىكلارغا قارىتىلغان، «يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا» يەنى «ئى ئىنسانلار!»
دەپ باشلانغان ئايەتلەر مۇئمىنلەرگە
قارىتىلغان. ئەمما بۇ يەردىكى خىتاب
بارلىق ئىنسانلارغا قارىتىلغان ئومۇمىي
خىتابتۇر».

ئەللامە ئىبنى جەرىر تەبەرى، ئىبنى
كەسىر، قۇرتۇبى، بەغەۋى ۋە جەلالەين

قاتارلىق مۇپەسسىرلەرنىڭ قارىشىچە،
﴿اعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ دېگەن ئايەتنىڭ مەنىسى:
ئاللاھ تائالانى بىر دەپ ئېتىقاد قىلىڭلار
دېگەنلىكتۇر. چۈنكى ئۆز ۋاقتىدىكى
مەككىلىك مۇشۇرىكلار ئاللاھ تائالانىڭ
بارلىقىنى ئىنكار قىلمايتتى، پەقەت
ئۇنىڭ بىر ئىكەنلىكىنى ئىقرار قىلمايتتى
ۋە ئۇنىڭغا بۇتلارنى شېرىك قىلىۋالاتتى.
شۇڭا، «قۇرئان كەرىم» نىڭ ئۇلارغا
قاراتقان تۇنجى خىتابى ئاللاھ تائالانىڭ
بىر ئىكەنلىكىنى جاكارلاش ۋە ئۇلارنى
ئاللاھ تائالانىڭ بىر ئىكەنلىكىنى ئىقرار
قىلىشقا دەۋەت قىلىشتىن ئىبارەت
بولغان.

ئەللامە قۇرتۇبى ﴿اعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ دېگەن
ئايەت توغرىلىق مۇنداق دېگەن:
«ئاللاھ تائالا بۇ ئايەتتە ئىنسانلارنى
ئاللاھ تائالانىڭ ئۆزىگە ئىبادەت قىلىشقا
بۇيرۇغان. بۇ يەردىكى ئىبادەت - ئاللاھ
تائالانى بىر دەپ ئېتىقاد قىلىپ، ئۇنىڭ
ئەمر - پەرمانلىرىغا ئىتائەت قىلىشتىن
ئىبارەتتۇر. ئىبادەتنىڭ ئەسلى
بۇيىسۇنۇش ۋە ئىتائەت قىلىش
دېگەنلىكتۇر».

ئەللامە ئەبۇلھەسەن ۋاھىدى ﴿اعْبُدُوا
رَبَّكُمْ﴾ دېگەن ئايەتنى ئاللاھ تائالاغا
ئىتائەت قىلىش بىلەن بويىسۇنۇشلار دەپ
تەپسىر قىلغان^(۱).

(۱) ئەبۇلھەسەن مۇھەممەد ئىبنى ئەلى ئەلۋاھىدى -
تەپسىر، ئەرەب تىلى ۋە ئەدەبىياتى، تارىخ قاتارلىق
ئىلملەردە كامالىغا يەتكەن ئالىم، «أسباب النزول» يەنى
ئايەتلەرنىڭ چۈشۈش سەۋەبلىرى ناملق مەشھۇر

قالالايدۇ، ھەم تەقۋادار كىشىلەردىن بولالايدۇ.

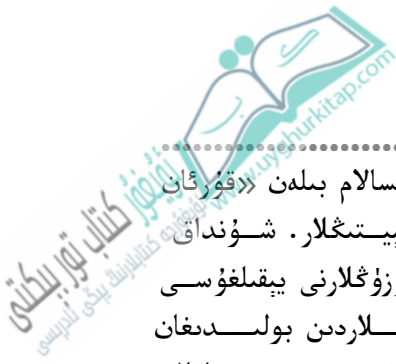
مەلۇمكى، مۇئمىن كىشىنىڭ ئاللاھ تائالاغا ئەڭ ياقىدىغان سۈپىتى تەقۋالىقتۇر. تەقۋالىق ئىبادەتنى پەقەت ئاللاھ تائالانىڭ ئۆزىگە قىلىش ۋە ئۇنىڭغا تايىنىش بىلەن ھاسىل بولىدۇ. ئاللاھ تائالا زېمىنى ئىنسانلارنىڭ يەرلىشىپ، خاتىرجەم ياشىشى ئۈچۈن خۇددى سېلىنچىغا ئوخشاش قىلىپ بەرگەن، ياخشىلىق ۋە بەرىكەتنىڭ مەنبەسى قىلىنغان ئاسماننى ئۇلارنىڭ ئۈستىدە ياراتقان، بۇلۇتلاردىن يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرىش ئارقىلىق زېمىندىن تۈرلۈك ئۆسۈملۈكلەرنى، دانلارنى ۋە مېۋىلەرنى ئۆستۈرۈپ بېرىپ، بارچە مەخلۇقاتنىڭ رىزقىنى تەمىن ئەتكەن زاتتۇر. شۇڭا، يارىتىش، پەرۋىش قىلىش، رىزىق بېرىش قاتارلىق ئىلاھىي سۈپەتلەر پەقەت ئاللاھ تائالاغا مەنسۇپتۇر. ئاللاھ تائالا ئۆزىنى بۇ ئىلاھىي سۈپەتلەر بىلەن شۇنداق سۈپەتلىگەن يەردە، ئىنسانلارنىڭ ئاللاھ تائالانىڭ يەككە - يېگانە ئىكەنلىكىگە چىن ئېتىقاد قىلغان ھالدا، ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىبادەت قىلىشى، ئۇنىڭ بۇيرۇغىغا ئىلتىماس قىلىشى، ئۇنىڭ تەسلىمىدىن ئۆزىنى ئورۇندىشى، توسقانلىرىدىن يېنىشى ئىنتايىن زۆرۈردۇر.

ئاللاھ تائالا ئىنسانلارنى ئۆزىگە ئىبادەت قىلىشقا چاقىرىغان ئايەتتىن كېيىن، ئۇلارغا خىتاب قىلىپ دەيدۇكى،

ئاللاھ تائالا بۇ ئايەتتە پۈتكۈل ئىنسانىيەتنى ئاللاھ تائالانىڭ بارلىقىنى، بىرلىكىنى ۋە كائىناتنىڭ يېگانە ئىكەنلىكىنى ھەم پەرۋىش قىلغۇچى رەببى ئىكەنلىكىنى چىن دىلىدىن ئېتىراپ قىلغان ھالدا، ئاللاھ تائالانىڭ ئۆزىگە ئىبادەت قىلىشقا، ئۇنىڭغا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەسلىكىگە بۇيرۇغان. چۈنكى، ئاللاھ تائالا كائىنات ۋە ئۇنىڭدىكى جانلىق، جانسىز پۈتكۈل مەۋجۇداتنىڭ، جۈملىدىن ئىنسانلارنىڭ يەككە - يېگانە ياراتقۇچىسىدۇر ۋە يېگانە ئىلاھتۇر. ئاللاھ تائالادىن باشقا ھېچقانداق ئىلاھ يوقتۇر. ئەھۋال بۇنداق ئىكەن، ئىنسانلارنىڭ ئاللاھ تائالانى قويۇپ، مەخلۇقاتقا چوقۇنۇشى، ئۇلاردىن مەدەت ۋە ياردەم تىلىشى ئوپىچۇق ئازغۇنلۇقتۇر.

شەكسىزكى، ئاللاھ تائالانىڭ غەزىپىدىن ۋە ئاخىرەتنىڭ ئازابىدىن ساقلىنىشنىڭ يولى ئاللاھ تائالانىڭ بىر ئىكەنلىكىنى ئىقرار قىلىپ، ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىش، ئىتائەت قىلىش ۋە ئاللاھ تائالا بەلگىلەپ بەرگەن شەرىئەت قانۇنىنى ئۆزىنىڭ ھاياتلىق دەستۇرى قىلىشتىن ئىبارەتتۇر. بۇنداق قىلغان ئادەم ھەم ئاللاھ تائالانىڭ غەزىپىدىن ۋە ئاخىرەتنىڭ ئازابىدىن ساقلىنىپ

ئەسەرنىڭ ۋە «الوجيز في تفسير الكتاب العزيز» ناملىق تەپسىرنىڭ مۇكەللىپى بولۇپ، ئىراننىڭ شەرق شىمالىدىكى خۇراسان رايونىنىڭ پايتەختى نىشاپور شەھىرىدە تۇغۇلغان ۋە ھىجرىيەنىڭ 468 - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئى ئىنسانلار ئەگەر سىلەر بىز پەيغەمبەرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا چۈشۈرگەن «قۇرئان كەرىم» گە شەك كەلتۈرسەڭلار، بارچە ئىمكانىيىتىڭلارنى ئىشقا سېلىپ، بارلىق ياردەمچىڭلارنى ۋە ئاتالمىش «مەبۇدلىرىڭلار» نى چاقىرىپ، مۇشۇ «قۇرئان كەرىم» نىڭ سۈرىلىرىگە ئوخشايدىغان بىرەر سۈرىنى كەلتۈرۈپ بېقىڭلار! چۈنكى «قۇرئان كەرىم» ئەرەب تىلىدا چۈشكەن بولۇپ، ئۇ سىلەر ئىبادەتتە قوللىنىۋاتقان ئەرەب ھەرپلىرىدىن تەركىپ تاپقان ۋە سىلەرنىڭ سۆزلىشىدىغان تىلىڭلاردا چۈشكەن بىر كىتابتۇر. سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا تالانتلىق شائىرلار ۋە ئەدەبىياتتا يېڭىلىمەيدىغان ئاتاغلىق ئەدەبىلەرمۇ ئاز ئەمەس، ئەگەر سىلەر «قۇرئان مۇھەممەدنىڭ سۆزىدۇر» دېگەن گېيىڭلاردا راستچىل بولىدىغان بولساڭلار بارلىق ياردەمچىڭلارنى ياردەمگە چاقىرىپ، «قۇرئان كەرىم» نىڭ بۇ مۇنازىرىسىگە جاۋاب بېرىپ بېقىڭلار قېنى!

ئاللاھ تائالا «قۇرئان كەرىم» ئارقىلىق كاپىرلارغا مۇنازىرە ئېلان قىلىپ دەيدۇكى: سىلەر ھەر قانچە قىلىپمۇ قۇرئان سۈرىلىرىگە ئوخشايدىغان بىرەر سۈرىنى كەلتۈرەلمەيسىلەر، ئەمدى سىلەر ئۆزۈڭلارنىڭ بۇنداق قىلىشتىن ئاجىز ئىكەنلىكىڭلارنى ئېتىراپ قىلغان بولساڭلار ھەقىقەتكە قايتىڭلار ۋە

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بىلەن «قۇرئان كەرىم» گە ئىمان ئېيتىڭلار. شۇنداق قىلغاندىلا سىلەر ئۆزۈڭلارنى يېقىلغۇسى ئىنسان ۋە تاشلاردىن بولىدىغان دەھشەتلىك دوزاخ ئوتىدىن ساقلاپ قالغان بولىسىلەر.

ئاللاھ تائالا يۇقىرىقى ئايەتلەر ئارقىلىق ئۆز ۋاقتىدىكى مۇشرىك ئەرەبلەرنى «قۇرئان كەرىم» گە ئوخشاش بىرەر سۈرە كەلتۈرۈپ بېقىشقا چاقىرىپ مۇنازىرە ئېلان قىلغان بولۇپ، ئۇلار ئۇسۇلۇبتا، بەدىئىيلىكتە ۋە پاساھەتتە «قۇرئان كەرىم» سۈرىلىرىگە ئوخشايدىغان بىرەر سۈرە ئەمەس، بەلكى بىرەر ئايەتنىمۇ مەيدانغا چىقىرىشتىن ئۆزلىرىنىڭ ئاجىز قالغانلىقىنى ئېتىراپ قىلغان. ئەمما «قۇرئان كەرىم» نىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ۋە قانۇنىي تەرەپلىرى ئىنساننىڭ تەپەككۈر سەۋىيەسىدىن يۇقىرى، ئالاھىدە ئىلاھىي ئۇستۇنلۇككە ئىگە ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا «قۇرئان كەرىم» نىڭ پۈتۈن دۇنياغا بىردىنبىر مۆجىزە ئىكەنلىكىنى زاماننىڭ ئىلگىرلىشى بىلەن تەرەققىي قىلىۋاتقان ئىلىم-پەن ئىسپاتلىماقتا.

مۇھىم نۇقتىلىرى

1. «قۇرئان كەرىم» مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەق پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن يېتەرلىكتۇر.

مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأْتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (25).

تەرجىمىسى

25 - (ئى پەيغەمبەر!) ئىمان ئېيتىپ ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارغا ئۇلارنىڭ ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرىدىغانلىقى بىلەن خۇش خەۋەر بەرگەن. ئۇلار ھەر قېتىم جەننەتنىڭ مېۋىلىرىدىن رىزىقلاندۇرۇلغان چاغدا: «بۇنىڭ بىلەن بۇرۇنمۇ رىزىقلاندۇرۇلغان ئىدۇق» دەيدۇ. ئۇلارغا (كۆرۈنۈشتە) دۇنيانىڭ مېۋىلىرىگە ئوخشايدىغان مېۋىلەر بېرىلىدۇ. جەننەتلەردە ئۇلارغا پاك جۈپلەر بار، ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ تۇرىدۇ.

تەپسىرى

ئاللاھ تائالا پەيغەمبىرىمىز ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ دەيدۇكى: ئى پەيغەمبەر! «قۇرئان كەرىم» نىڭ بىردىنبىر ئاللاھنىڭ سۆزى ئىكەنلىكىگە ۋە سېنىڭ ھەق پەيغەمبەر ئىكەنلىكىڭگە چىن دىلىدىن ئىمان ئېيتقان، شۇ ئىماننىڭ تەلىپىگە لايىق ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان مۇئمىنلەرگە قەسىرلىرىنىڭ دەل - دەرەخلىرىنىڭ ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان، ئېسىل جەننەتلەر بىلەن خۇش خەۋەر بەرگەن. ئۇلار ئاشۇ ئېسىل جەننەتلەرگە كىرىدۇ ۋە ئاشۇ جەننەتلەردە مەڭگۈ

2. ئىنسانىيەتنىڭ ناھازىرغىچە «قۇرئان كەرىم» سۈرلىرىگە ئوخشايدىغان بىرەر سۈرە كەلتۈرۈشتىن ئاجىز كەلگەنلىكى «قۇرئان كەرىم» نىڭ ھەقىقىي ۋە مۆجىزىسىنىڭ مەڭگۈلۈكلىكىنى ئىسپاتلىماقتا.

3. دوزاخ ئوتىدىن ساقلىنىشنىڭ چارىسى ئىمان ئېيتىش ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ» يەنى «بىر خورمىنىڭ يېرىمىنى سەددىقە قىلىش بىلەن بولسىمۇ دوزاخ ئوتىدىن ساقلىنىڭلار»^(۱) دەپ كۆرسەتكەن.

4. ئاللاھ تائالاغا ئىبادەت قىلىش ۋە ئۇنىڭ بۇيرۇلغانلىرىنى ئورۇنداش بەندىلەرنىڭ ئۈستىگە قەرز ھەم پەرزدۇر. چۈنكى، ئىبادەت ئاللاھنىڭ بەندىلىرى ئۈستىدىكى ھەققىدۇر.

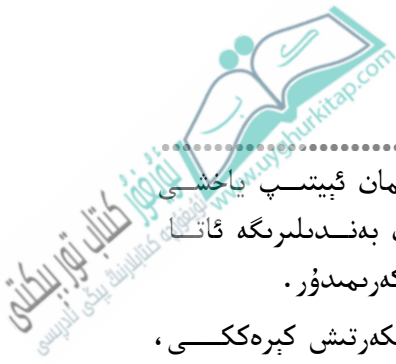
5. ئاللاھ تائالانى بارچە گۈزەل ئىسىملىرى ۋە ئېسىل سۈپەتلىرى بىلەن ئاتاش پەرزدۇر.

6. شىرىكنىڭ چوڭ - كىچىك، ئاشكارا - يوشۇرۇن ھەممىسى ئازغۇنلۇقتۇر.

«قۇرئان كەرىم» گە ئىمان كەلتۈرگەنلەر ۋە ئۇلارغا تېگىشلىك مۇكاپاتلار

وَيَسِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا

(۱) «صحيح البخاري» 2 - توم، 109 - بەت، 1417 - ھەدىس.

تۇرىدۇ، ئۇلارغا ئۇ جەننەتلەردە ئۇلار
 ھېچ كۆرۈپ باقمىغان، ئاڭلاپ باقمىغان
 ۋە خىيالغىمۇ كەلتۈرۈپ باقمىغان،
 كۆڭۈللىرىگە ياقىدىغان، لەززەتلىك
 نازۇ-نېمەتلەر بار. ئۇلار جەننەتنىڭ
 مېۋىلىرىدىن ھەر قېتىم نېمەتلەنگەن
 ۋاقتىدا: «بىز بۇ مېۋىلەرنىڭ
 ئوخشىشىنى دۇنيادا كۆرگەن ۋە يېگەن
 ئىدۇق، ئەمما تەمى، لەززىتى بىز
 دۇنيادا كۆرگەن ۋە يېگەن مېۋىلەرگە
 ئوخشىمايدىكەن، بۇنداق لەززەتلىك
 مېۋىلەرنى ھېچكىم كۆرۈپ باقمىغان ۋە
 تېتىپ باقمىغان» دېيىشىدۇ. جەننەتتە
 مۇئەمىنلەرگە ھەرخىل مېۋىلەر ئۇلارنىڭ
 كۆڭۈل ئىشتىھاسىغا قاراپ بېرىلىدۇ.
 چۈنكى، كۆڭۈللەر كۆنگەن نەرسىگە
 مايىل بولىدۇ. جەننەتتە يەنە ئۇلار
 ئۈچۈن ئىنسان ياكى جىن يېقىنلىشىپ
 باقمىغان، خۇددى گۆھەر ساقلانغاندەك
 نەچچە قات پەردىلەر ئىچىدە ئاۋايلاپ
 ساقلانغان ھۆر قىزلار بار. بۇ ھۆر
 قىزلار ھەرقانداق پاسكىنىلىق ۋە
 كەمچىلىكلەردىن ۋە ئاياللارغا خاس
 ئايلىق ئادەتلەردىن ھەمىشە پاك تۇرىدۇ
 (يەنى جەننەتتىكى ئاياللار ھەيز
 كۆرمەيدۇ).

جەننەتكە لايىق بولغان مۇئەمىنلەر
 جەننەتلەردە مەڭگۈ شۇنداق نازۇ-
 نېمەتلەر ئىچىدە تۇرغۇچىلاردۇر. ئۇلار
 جەننەتتىن زېرىكىپ قالمايدۇ،
 باشقىسىنىمۇ ئارزۇ قىلمايدۇ، ئۇ
 جەننەتلەردىن چىقىرلمايدۇ. مانا بۇ

ئاللاھ ئاڭلاننىڭ ئىمان ئېيتىپ ياخشى
 ئەمەللەرنى قىلغان بەندىلىرىگە قاتنا
 قىلىدىغان پەزىلى - كەرىمىدۇر.

شۇنى ئەسكەرتىش كېرەككى،
 جەننەتنىڭ نازۇ-نېمەتلىرى سان-
 ساناقسىز ۋە ھەر تۈرلۈك بولۇپ،
 ئىنسان ئەقلى ئۇنى تولۇق تەسۋىرلەپ
 بېرىشتىن ئاجىز كېلىدۇ. ئاللاھ ئاڭلاننىڭ
 يۇقىرىقى ئايەتتە ۋە باشقا ئايەتلەردە
 جەننەتتىكى مېۋىلەرنى، تۈرلۈك نازۇ-
 نېمەتلەرنى ئىسىملىرى بىلەن بايان
 قىلىشى پەقەت ئىنسانلارنىڭ ئەقىللىرىگە
 يېقىنلاشتۇرۇش ئۈچۈن بولۇپ،
 ئەمەلىيەتتە، جەننەتنىڭ مېۋىلىرى ۋە
 بارچە نېمەتلىرى لەززەت ۋە ھالاۋەتتە
 جەھەتتە بۇ دۇنيانىڭكىدىن ئەلۋەتتە
 يۇقىرىدۇر. جەننەتلەردە كۆڭۈل
 تارتىدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى بار.
 ئاللاھ ئاڭلا بۇ مەنىنى ئىپادىلەپ باشقا
 بىر ئايەتتە: «وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ
 الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» يەنى «جەننەتتە
 كۆڭۈللەر تارتىدىغان، كۆزۈلەر
 لەززەتلىنىدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى
 بار. (ئۇلارغا دېيىلىدۇكى) «سىلەر بۇ
 جەننەتتە مەڭگۈ تۇرىسىلەر»⁽¹⁾ دېگەن.

مۇھىم نۇقتىلىرى:

1. ئىمان بىلەن ياخشى ئەمەلنىڭ
 مۇكاپاتى جەننەتتۇر. بۇ ئىككىسى دۇنيا
 ۋە ئاخىرەتلىك نىجاتلىقنىڭ كاپالىتىدۇر.
2. جەننەتلەرگە كىرگەنلەر ئۇ جايدا

(1) زۇخروف سۈرىسى: 71 - ئايەت.

مەڭگۈ تۇرىدۇ. جەننەتنىڭ نېمەتلىرىنى
بۇ دۇنيانىڭ نېمەتلىرىگە سېلىشتۇرغىلى
بولمايدۇ.

ئاللاھنىڭ ياردىمى قاچان كېلىدۇ؟

ئۇيغۇر ئالماقاسىم ئەھمىدى

تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتمەكتە، قەلبى لەختە بولغان خەلقىمىز ئىنتىزارلىق ئىچىدە ئاللاھنىڭ ياردىمىنى كۈتمەكتە. ئەمما بۇ تىرىشچانلىقلارنىڭ نەتىجىسى خەلقىمىزنىڭ، بولۇپمۇ پائالىيەتچىلىرىمىزنىڭ خەلقئارا ۋەزىيەتلەرنى ئەتراپلىق چۈشىنىپ، ئەڭ يۇقىرى سەۋىيىدە پائالىيەت قىلىشى بىلەن بىرگە، ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ شەرت، سەۋەبلىرىنى ۋە ئۆزلىرىدە تارىختا ئاللاھنىڭ ياردىمى كەلگەنلەرنىڭ سۈپەتلىرىنى ھازىرلىشىغا باغلىقتۇر. بۇ، پەيغەمبەرلەرنىڭ، تارىختا ئۇتۇق قازانغان رەھبەرلەرنىڭ ۋە شانلىق تارىخ ياراتقان ئەجدادلىرىمىزنىڭ بولىدۇ.

خەلقىمىز تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن زۇلۇملارغا ئۇچرىماقتا، مىللىي ۋە دىنىي كىملىكىدىن ۋازكېچىشكە مەجبۇرلانماقتا، مىللىتىمىزنىڭ سەرخىللىرى تۈرلۈك تۆھمەتلەر بىلەن زىندانلاردا شېھىت قىلىنماقتا، ياشلار يۇشۇرۇن ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى تۈرمىلەرگە يۆتكەلمەكتە، يۆتكەلمىگەنلەرمۇ لاگېرلاردا مەخسۇس يۇيۇش ۋە ماڭقۇرتلاشتۇرۇش بېسىملىرىغا ئۇچرىماقتا، ھەتتا پۈتۈنلەي يوقىتىلىش خەتىرىگە دۇچ كەلمەكتە. دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى پائالىيەتچىلىرىمىز خەلقىمىزنىڭ بېشىغا كەلگەن بۇ زۇلۇملارنى توختىتىش ۋە خەلقىمىزنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاپ قېلىش يولىدا قولدىن كېلىشىچە

سوداڭلاردىن خۇشال بولۇڭلار، بۇ زور مۇۋەپپەقىيەتتۇر».^①

زېمىن ئاللاھنىڭ مۈلكى بولۇپ، ئاللاھ ئۇنىڭغا ئۆزى خالىغان بەندىلىرىنى ۋارىس قىلدۇ. «يەر يۈزى ھەقىقەتەن ئاللاھنىڭ مۈلكىدۇر، ئاللاھ ئۇنىڭغا بەندىلىرىدىن ئۆزى خالىغان كىشىلەرنى ۋارىس قىلدۇ، ياخشى ئاقىۋەت تەقۋادارلارغا مەنسۇپدۇر».^②

«بىز لەۋھۇلەھيۇزدا ئەزەلدە يازغاندىن كېيىن، داۋۇدقا نازىل قىلىنغان زەبۇردا زېمىنغا ھەقىقەتەن مېنىڭ ياخشى بەندىلىرىم ۋارىسلىق قىلدۇ دەپ يازدۇق».^③

ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە يەنە بىر قانچە ئورۇنلاردا پەيغەمبەر ۋە مۇئمىنلەرگە دۇنيا - ئاخىرەتتە ياردەم بېرىدىغانلىقىنى بايان قىلدۇ: «شەك - شۈبھىسىزكى، بىز پەيغەمبىرىمىزگە، مۇئمىنلەرگە ھاياتىي دۇنيادا ۋە (پەرىشتە، پەيغەمبەر ۋە مۇئمىنلەردىن بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىگە گۇۋاھ بولىدىغان) گۇۋاھچىلار ھازىر بولىدىغان كۈندە ئەلۋەتتە ياردەم بېرىمىز».^④

«ئى مۇھەممەد! شۈبھىسىزكى، سەندىن ئىلگىرى نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى قەۋمىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق، ئۇ پەيغەمبەرلەر ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ راست

ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە ئۆزىنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ شەرت، سەۋەبلەرنى ھازىرلىغانلارنى زېمىندا ھۆكۈمران قىلىشى، دىننى مۇستەھكەم قىلىپ بېرىشى ۋە ئۇلارنىڭ قورقۇنچىسىنى ئامانلىققا ئايلاندۇرۇپ بېرىشى ۋەدە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ ئىچىڭلاردىكى ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىلەرگە، ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتكەنلەرنى زېمىندا ھۆكۈمران قىلغاندەك، ئۇلارنىمۇ چوقۇم ھۆكۈمران قىلىشى، ئۇلار ئۈچۈن تاللىغان دىننى چوقۇم مۇستەھكەم قىلىپ بېرىشى ۋە ئۇلارنىڭ قورقۇنچىسىنى ئامانلىققا ئايلاندۇرۇپ بېرىشى ۋەدە قىلدى، ئۇلار ماڭا ئىبادەت قىلدۇ، ماڭا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەيدۇ، شۇ ۋەدىدىن كېيىن كاپىر بولغانلار ئاللاھنىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچىلاردۇر».^⑤

ئاللاھ ياردىمىنىڭ كېلىشى ئۈچۈن زامان ۋە ماكاننى ئەمەس، بەلكى شەرت، سەۋەبلەرنى بەلگىلىگەن بولۇپ، ھەرقانداق بىر جامائەت ياكى مىللەت قايسى زامان ۋە قايسى ماكاندا بولسۇن، ئۇ شەرت، سەۋەبلەرنى ھازىرلىغان ھامان ئاللاھنىڭ ۋەدىسىنىڭ ئەمەلگە ئاشىدىغانلىقى مۇقەررەر. «ئاللاھ ھەقىقەتەن ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىدىغان زاتتۇر. ۋەدىسىگە ئاللاھتىنمۇ بەك ۋاپا قىلغۇچى كىم بار؟ قىلغان بۇ

① سۈرە تەۋبە 111 - ئايەت.

② سۈرە ئەئراڧى 128 - ئايەت.

③ سۈرە ئەنبىيا 105 - ئايەت.

④ سۈرە غافىر 51 - ئايەت.

⑤ سۈرە نۇر 55 - ئايەت.

پەيغەمبەرلىكلەرنى ئىسپاتلايدىغان نۇرغۇن روشەن مۆجىزىلەرنى ئېلىپ كەلدى، ئۇلار مۆجىزىلەرنى ئىنكار قىلىپ ئاسىيلىق قىلدى، ئاسىيلىق قىلغانلارنى جازالىدى، مۇئمىنلەرگە ياردەم قىلىش بىزگە تېگىشلىك بولدى»^①. «ئى مۇئمىنلەر! سىلەر ئاللاھنىڭ دىنىغا ياردەم بەرسەڭلار، ئاللاھ سىلەرگە دۈشمىنىڭلارغا قارشى ياردەم بېرىدۇ، قەدىمىڭلارنى (ئۇرۇش مەيدانلىرىدا) بەرقارار قىلىدۇ»^②. «بىزنىڭ پەيغەمبەر بەندىلىرىمىز ھەققىدىكى سۆزلىرىمىز ئالدىنقىلا ئېيتىلغان. ئۇلار چوقۇم ياردەمگە ئېرىشكۈچىلەردۇر. بىزنىڭ قوشۇنىمىز چوقۇم غەلبە قىلغۇچىلاردۇر»^③.

تارىخ بەتلەرنى ۋارقىلىغىنىمىزدا، بىر مەزگىل ۋەھشىي زۇلۇملارغا ئۇچرىغاندىن كېيىن، ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ شەرت، سەۋەبلەرنى ھازىرلاپ ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشكەن نۇرغۇن جامائەت ياكى مىللەتلەرنىڭ ئۆتكەنلىكىنى تونۇپ يېتىمىز. زالىملارنىڭ تۈپ يىلتىزىدىن قۇرۇتۇۋېتىش خەتىرىگە دۇچ كەلگەن ساھابىلارمۇ ماددىي ئىمكانىيەتنىڭ ئازلىقى بىلەن تۇرۇپ، ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ شەرت، سەۋەبلەرنى ھازىرلاپ، ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىپ، قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە زالىم

ئىمپىراتۇرلارنى يىقىتىپ، زېمىننىڭ ۋارىسى ۋە خۇجايىنلىرىغا ۋە دۇنيادا بىرىنچى كۈچكە ئايلانغان.

خەلقىمىزدە ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ شەرت ۋە سەۋەبلىرى ئاساسەن تېپىلىدۇ، لېكىن جىددىي تۈزەتمەسە بولمايدىغان ئىللەت ۋە خاتالىقلار خېلى ئېغىر. ئىللەتلەرنىڭ ئازىيىشى، خاتالىقلارنىڭ قايتا تەكرارلانماسلىقى ۋە ئاللاھنىڭ ياردىمىنىڭ تىزراق كېلىشى ئۈچۈن، خەلقىمىزنىڭ ئۆلىمالار قۇرئان كەرىم ئايەتلىرىدىن يەكۈنلىگەن ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ شەرت، سەۋەبلەرنى، ۋە تارىختا ئاللاھنىڭ ياردىمى كەلگەنلەرنىڭ مۇھىم سۈپەتلىرىنى ياخشى ئۆگىنىپ، ئەمەل قىلىشى ئىنتايىن زۆرۈر. ئۆلىمالار خەلقىنى زۇلۇمدىن قۇتۇلدۇرۇش، ئۇلارنى غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشتۈرۈش يولىدا كۆپ تىرىشچانلىقلارنى كۆرسىتىپ، بۇ ھەقتە ناھايىتى قىممەتلىك ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇرغان بولۇپ، بۇ يەردە، ناھايىتى ئىخچام بىر شەكىلدە، ئۇ ئەسەرلەرنىڭ جەۋھىرىنى سۈزۈپ ئاللاپ، خەلقىمىز بىلەن ئورتاقلىشىشنى مۇۋاپىق كۆردۈم. چۈنكى، خەلقىمىز ئۆزلىرىدە ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ شەرت، سەۋەبلەرنى، ۋە تارىختا ئاللاھنىڭ ياردىمى كەلگەنلەرنىڭ مۇھىم سۈپەتلىرىنى ھازىرلايدىكەن، تىز ۋاقىتتا ئۇلارغا ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىدىغانلىقىدا شەك يوق.

① سۈرە رۇم 47 - ئايەت.

② سۈرە مۇھەممەد 7 - ئايەت.

③ سۈرە سافات 171، 172، 173 - ئايەتلەر.

مۇئەممىن بولۇپ، ئەمەل قىلغانلارغا ياردەم قىلىدىغانلىقىنى بايان قىلدۇ.

2. ئىبادەت ئۇقۇمىنى ياخشى چۈشىنىپ، توغرا رەۋىشتە ئىبادەت قىلىش. بۇ، ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ مۇھىم شەرتلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئاللاھنىڭ ياردىمىنى ئىزدىگەن ھەرقانداق بىر جامائەت ياكى مىللەتتىن ئاۋۋال ئىبادەت ئۇقۇمىنى توغرا چۈشىنىش ئاندىن ئاللاھقا توغرا رەۋىشتە ئىبادەت قىلىش تەلەپ قىلىنىدۇ. ئاللاھ ياخشى كۆرىدىغان ۋە رازى بولىدىغان سۆز-ھەرىكەتلەرنىڭ ھەممىسى ئىبادەت ھېسابلىنىدۇ.

«ئىلگىرىكىلەر ئىبادەت ئۇقۇمىنى كەڭ ۋە ئومۇمىي دائىرىدە چۈشەنگەن بولۇپ، ئۇلار بۇ چۈشەنچە بىلەن يېرىم ئەسرگىمۇ يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە نۇرغۇن زېمىنلارنى پەتھ قىلىپ، تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن. ئەپسۇسكى، كېيىنكىلەر ئىبادەت ئۇقۇمىنى تار ۋە چولتا دائىرىدە چۈشىنىۋېلىپ، نەتىجىدە ھازىرقى ئېچىنىشلىق قىسمەتلەرگە دۇچ كەلدى، رەھبەرلىك ئورنىنى يوقىتىپ، قۇللۇققا، خار-زەبۇنلۇققا مەھكۇم بولدى، باشقىلارنىڭ ئالدىدا كۆپۈككە ئايلىنىپ، بۆرلەر ئولجىسىنى چىشلەگەندەك، ئۇلارنىڭ تەرەپ-تەرەپتىن چىشلەيدىغان

ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ مۇھىم شەرتلىرى

ئۆلىمالار قۇرئان كەرىم ئايەتلىرىدىن ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ شەرتلىرىنى يەكۈنلىگەن بولۇپ، مۇھىملىرىنى تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

1. ئىمان ئېيتىش ۋە ياخشى ئىشلارنى قىلىش. بۇ، ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ ئالدىنقى شەرتلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ. ئىمان ئىنساننى ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا ئۈندەيدۇ، يامان ئىشلاردىن توسىدۇ.

«ئىمان ئىنسانغا قەدىر-قىمەت، ھىمەت ۋە بەرىكەت ئاتا قىلىدۇ، ئىنساننى ئىززەت ۋە ئۈستۈنلۈك يوللىرىغا باشلايدۇ».⁶³

ئەمەلسىز ئىمان ھېچنېمىگە يارىمايدۇ، ئىمانسىز ئەمەل-ئۇ ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا ئۆرلىمەيدۇ. ئىماننى قاتناش قوراللىرىنىڭ موتورغا ئوخشاشساق، ئەمەل ئۇنىڭ مېيىدۇر. ئىماننى مېۋىلىك دەرخەككە ئوخشاشساق، ئەمەل ئۇنىڭ سۈيىدۇر.

ئىمان بىلەن ئەمەل ئىنساننى ئاللاھنىڭ رەھىمىتى ۋە ياردىمىگە ئائىل قىلىدۇ. ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە ئىسلامنى دەۋا قىلغانلارغا ئەمەس، بەلكى ھەقىقىي

⁶³ في ظلال الإيمان، ص 63

ئولجىسى بولۇپ قالدى»^①.

ئىبادەت ئوقۇمىنى توغرا چۈشەنمىگەن مىللەت، ئاللاھقا خالىسى، توغرا رەۋىشتە ئىبادەت قىلىشتىن چەتنەپ كېتىپ، ھاۋايى - ھەۋەسنىڭ، تۈرلۈك خوراپاتلارنىڭ ۋە تاغۇت - زالىملارنىڭ قۇللىرىغا ئايلىنىپ قېلىپ، ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىشتىن مەھرۇم قالدۇ.

3. شېرىك ئەقىدىگە قارشى كۈرەش قىلىش. شېرىكنىڭ بارلىق شەكىل ۋە تۈرلىرىگە قارشى كۈرەش قىلىش ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ مۇھىم شەرتلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن شېرىكنىڭ ھەقىقىتىنى، تۈرلىرىنى، خەتىرىنى تولۇق بىلىش ئىنتايىن زۆرۈر.

ئۆلىمالار ئاللاھقا ئىبادەت قىلغاندەك مەخلۇققا چوقۇنۇش ياكى ئاللاھنى ئۇلۇغلىغاندەك مەخلۇقنى ئۇلۇغلاش ۋە ياكى ئاللاھنىڭ ئىلاھلىق خۇسۇسىيەتلىرىدىن بىرنى مەخلۇققا بېرىش شېرىكتۇر دەپ قارىغان. ئۇلار شېرىكنى كىچىك شېرىك، چوڭ شېرىك دەپ ئىككى تۈرگە ئايرىغان بولۇپ، رىيا ۋە ئابروپەرەسلىكنى تەدرىجىي چوڭ شېرىككە ئېلىپ بارىدىغان كىچىك شېرىكنىڭ ناھايىەندىلىرىدىن سانمىغان.

قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىس شەرىپلەردە شېرىكنىڭ ئەڭ چوڭ ۋە ئەڭ ئېغىر

گۇناھ ئىكەنلىكى، ئۇنىڭغا مۇيىنلا بولغۇچى ھەقىقىي تۆۋبە قىلمىغۇچە، گۇناھى مەغپىرەت قىلىنمايدىغانلىقى، ئۇنداق كىشىنىڭ ئەڭ ئازغۇن ئىنسان بولۇپ، دوزاختا مەڭگۈ قالىدىغانلىقى بايان قىلىندۇ.

شېرىك ئىنساننى دۇنيادا خار - زەبۇنلۇققا، ئاخىرەتتە قاتتىق ئازابقا دۇچار قىلىدۇ، ھەقىقىي ئىمان مۇئەممىنلەردىن داۋاملىق شېرىككە قارشى كۈرەش قىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ.

شېرىك شەخس ۋە جەمئىيەتنى ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشتىن، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشتىن يىراقلاشتۇرۇپ قويدۇ، ئىنساننىڭ بارلىق ئەمەللىرىنى بىكار قىلىۋېتىدۇ. «ئەگەر سەن ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرسەڭ، سېنىڭ ئەمەلىڭ ئەلۋەتتە بىكار بولۇپ كېتىدۇ، سەن ئەلۋەتتە زىيان تارتقۇچىلاردىن بولۇپ قالسىن»^②.

4. تەقۋادار بولۇش. تەقۋادارلىق ئىنساننى ئاللاھنىڭ ساۋابىنى ئۈمىد قىلىپ، ئاللاھقا ئىتائەت قىلىدىغان؛ ئاللاھنىڭ ئازابىدىن قورقۇپ، ئاللاھقا ئاسىيلىق قىلىشنى تەرك ئېتىدىغان قىلىپ يېتىشتۈرىدۇ. تەقۋادارلىق ئىنساننى پاراۋانلىققا، ئاللاھنىڭ ياردىمىگە، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشتۈرىدۇ.

قۇرئان كەرىمدە تەقۋادارلىقنىڭ ئىنساننى قىيىنچىلىقلىرىنى ھەل قىلىش

② سۈرە زۇمەر - 65 ئايدەت.

① «مفاھىم نىبىيى ان تصحاح» لمحمد قطب، ص 173

ماددىي سەۋەبلەر دەپ ئىككى تۈرگە ئايرىغان بولۇپ، مۇھىم مەنىۋى سەۋەبلىرىنى تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

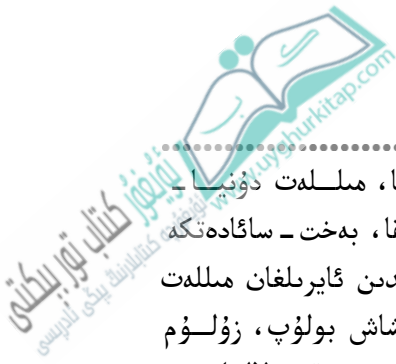
1. ئىخلاسمەن شەخسلەرنى يېتىشتۈرۈش. بۇ، ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىش، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىش سەۋەبلىرىنىڭ ئالدىن قاتارىدىكى مۇھىم سەۋەبلەردىن سانىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىنى يېتىشتۈرۈشنى ئاللاھنىڭ پۈتۈن شەيئەلەرنىڭ ياراتقۇچىسى، ئىگىسى ۋە كائىناتتىكى بارلىق نېمەتلەرنىڭ مەنبەسى ئىكەنلىكى؛ ھەممىگە قادىر ۋە ھەممىنى تولۇق بىلىدىغانلىقى؛ پەرىشتىلىرى ئارقىلىق ئىنساننىڭ پۈتۈن سۆز ۋە ھەرىكەتلىرىنى خاتىرىلەپ تۇرىدىغانلىقى؛ بەندىلىرىنى تۈرلۈك سىناقلار بىلەن سىناپ، ياخشى - يامانلىرىنى ئايرىپ تۇرىدىغانلىقى؛ قۇرئان كەرىمگە ئەمەل قىلغان ياخشى بەندىلىرىگە ئىگە چىقىدىغانلىقى، بۇ دۇنيانىڭ ھامان زاۋاللىققا يۈزلىنىدىغانلىقى، دۇنيا مەنپەئىتىنىڭ ئاخىرەت مەنپەئىتىگە سېلىشتۇرغاندا، ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدىغانلىقى؛ پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ ئاللاھنىڭ ھۇزۇرىغا قايتىپ، بارلىق ئەمەللىرىدىن ھېساب بېرىپ، يا جەننەتكە يا دوزاخقا ئورۇنلىشىدىغانلىقى؛ جەننەتنىڭ دۇنيادىكى بارلىق جاپا - مۇشەققەتلەرنى، دوزاخنىڭ دۇنيادىكى بارلىق راھەت -

چارىسىنى تېپىشىغا، رىزىقىنىڭ كەڭ بولىشىغا، پايدىلىق مول ئىلىملىرىگە، ھەق بىلەن باتىلنىڭ ئوتتۇرىسىنى پەرقلىنىدۇرەلەيدىغان دىت ۋە زېرەكلىككە، دۇنيا - ئاخىرەتنىڭ خۇش خەۋەرلىرىگە، ئاللاھنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە، قىيىن ئىشلارنىڭ ئاسانلىشىشىغا، ئاللاھنىڭ قوللىشىغا ۋە ياردىمىگە، ئاسمان - زېمىنلارنىڭ بەرىكەتلىرىگە، دۈشمەنلىرىنىڭ ھىيلە - مېكرلىرىدىن ساقلىنىشىغا، پەرزەنتلىرىنىڭ قوغدىلىشىغا، ياخشى ئەمەللىرىنىڭ قوبۇل بولىشىغا، دۇنيا - ئاخىرەت ئازابلىرىدىن قۇتۇلۇشىغا، گۇناھلىرىنىڭ كەچۈرۈم قىلىنىشىغا ۋە كاتتا ساۋابقا، جەننەت ۋارىسلىرىدىن بولىشىغا، ئاللاھنىڭ ھۇزۇرىغا ئىززەت - ئىكرام بىلەن بېرىشىغا، جەننەتنىڭ بۇلاقلىرىدىن بەھرىمان بولىشىغا ۋە جەننەتتە مەڭگۈ ياشاشقا ئائىل قىلىشتىن ئىبارەت دۇنيا - ئاخىرەتلىك نۇرغۇن مېۋىلىرى بايان قىلىندۇ.

مانا بۇ شەرتلەرنى ھازىرلىغانلار ئاللاھنىڭ قۇرئان كەرىمدە ۋەدە قىلغان ياردىمىگە لايىق بولغۇچىلاردۇر.

ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ مۇھىم مەنىۋى سەۋەبلىرى

ئۆلىمالار ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ سەۋەبلىرى ئۈستىدە ئىزدىنىپ، ئۇلارنى مەنىۋى سەۋەبلەر ۋە

پاراغەتلەرنى ئوتتۇلدۇرىدىغانلىقى؛ قىيامەت زىلزىلىسى ۋە دەھشتىنىڭ ھامىلىدار ئاياللارنى بويىدىن ئاجرىتىۋېتىدىغان ۋە ئىنسانلارنى ئەس-ھوشىدىن كەتكۈزۈۋېتىدىغان دەرىجىدە قاتتىق ۋە قورقۇنچلۇق ئىكەنلىكى؛ بۇ قورقۇنچلاردىن قۇتۇلۇش يولىنىڭ بۇ دۇنيادا ئاللاھقا ئىمان ئېيتىشى ۋە ئۇنىڭ رازىلىقىنى ئىزدەپ ياخشى ئەمەللەرنى قىلىش ئىكەنلىكى قاتارلىقلارغا مەركەزلەشتۈرۈپ، ئۇلارنى ئاللاھ ھەققىدە توغرا تەسەۋۋۇرغا ئىگە قىلىشقا، ئۇلارنىڭ روھىي دۇنياسىنى پاكلاشقا ئەھمىيەت بەرگەن ۋە ئۇلارغا مەسئۇلىيەتلىرىنى، ئاللاھنىڭ ھوزۇرۇدىكى ئورۇن ۋە مەرتىۋىلىرىنى ئەسلىتەن، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ناھايىتى ئىخلاسمەن شەخسلەر بولۇپ يېتىشكەن.

ئىخلاسمەن شەخسلەرنى يېتىشتۈرۈشتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇرئان كەرىم تەلىماتلىرىنى ئاساس قىلىپ سىزىپ بەرگەن بۇ سىستېمىسى ئاساس قىلىنىشى لازىم.

2. ئىخلاسمەن رەھبەرلەرنى يېتىشتۈرۈش. ئىخلاسمەن رەھبەرلىك قاتلىمىنىڭ بولماسلىقى ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشى، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىش يولىدىكى ئەڭ چوڭ توسالغۇ ھېسابلىنىدۇ.

رەھبەرلىك مىللەتنىڭ بېشى بولۇپ،

ئۇ ساغلام بولسا، مىللەت دۇنيا-ئاخىرەتتە ياخشىلىققا، بەخت-ساغلاملىققا ئېرىشىدۇ. رەھبەردىن ئايرىلغان مىللەت باشسىز تەنگە ئوخشاش بولۇپ، زۇلۇم ئىسكەنجىسىدىن ئەبەدىي قۇتۇلالمايدۇ. شۇڭلاشقا ئىشغالىيەتچىلەر تارىختىن بېرى خەلقنى رەھبەرلىرىدىن ئايرىۋېتىشكە ئورۇنۇپ كەلگەن.

3. تەپرىقچىلىك ئامىللىرىنى تۈگىتىش. ئاللاھنىڭ كىتابى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى، ساھابە ۋە تابىئىنلەرنىڭ يولىدىن چەتەپ كېتىش؛ بىدئەتچىلىك؛ بىلىمسىزلىك؛ نەپسى خاھىشىغا ئەگىشىش؛ ئەقىلى شەرىئەتنىڭ ئالدىغا قويۇۋېلىش؛ قارىغۇلارچە ئەگىشىش قاتارلىقلار تەپرىقچىلىكنىڭ ئاساسلىق ئامىللىرىدىن بولۇپ، ئۆلىمالار ۋە مىللەت پېشۋالىرى بۇ ئىللەتلەرنى جىددىي داۋالاشى لازىم. تەپرىقچىلىك ئامىللىرىنى تۈگىتىش، مىللەتكە ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشى، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىش يولىنى ئاچىدۇ.

4. ئۆزئارا ھەمكارلىشىش ۋە بىرلىشىش. تەپرىقچىلىك قالاقلق ۋە ئارقىدا قېلىشنىڭ سەۋەبلىرىدىن بولغىنىدەك، ھەمكارلىشىش ۋە بىرلىشىش تەرەققىي قىلىش، ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ يولىدۇر.

ھەمكارلىشىش ۋە بىرلىشىش

كۆرسىتىش ئەڭ ئۇلۇغ جەھات ھېسابلىنىدۇ»^②.

ھەقىقەتەن مۇسۇلمانلارنىڭ دىللىرىنى، سەپلىرىنى بىرلەشتۈرۈش ئەڭ ئۇلۇغ جەھاتتۇر. چۈنكى بۇ مۇسۇلمانلارنىڭ ئىززەت شەرىپىنى قولغا كەلتۈرۈشتىكى ئەڭ مۇھىم قەدەمدۇر.

ئەقەدە بىرلىكى بولۇش، قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىس شەرىپىنى ھۆكۈمران قىلىش قىزغىنلىقى بولۇش، ئىسلامغا ئەۋە بولۇشتا راستچىل بولۇش، ھەقىقەت ئۈستىدە ئىزدىنىدىغان بولۇش، ئاللاھ يولىدا قېرىنداش بولۇش قاتارلىقلار بىرلىشىشنىڭ مۇھىم ئاساسلىرىدىندۇر.

ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىشنىڭ مۇھىم ماددىي سەۋەبلىرى

ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىشنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ مۇھىم ماددىي سەۋەبلىرىنى تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

1. ھەر ئىشقا مۇناسىپ كىشىنى ئورۇنلاشتۇرۇش. ھەر ئىشقا مۇناسىپ كىشىنى ئورۇنلاشتۇرۇش ئۈچۈن، پەنلەر بويىچە مەخسۇس كەسىپلەشكەن مۇتەخەسسسلەرنى كۆپلەپ يېتىشتۈرۈشكە ۋە تالانتلىقلارنى ياخشى بايقاشقا توغرا كېلىدۇ. مۇھىم ئورۇنلارغا مەخسۇس تەربىيەلەنگەن ئالاھىدە

دۇنيادىكى پۈتۈن مۇسۇلمانلارنىڭ ئورتاق ئارزۇسىدۇر. ئاللاھ پۈتۈن مۇسۇلمانلارنى ئايرىلماستىن ئاللاھنىڭ دىنىغا چىڭ ئېسىلىشقا چاقىرىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھەممىڭلار ئاللاھنىڭ دىنىغا چىڭ ئېسىلىڭلار، ئايرىلماڭلار. ئاللاھنىڭ سىلەرگە بەرگەن نېمىتىنى ئەسلەڭلار، ئۆز ۋاقتىدا سىلەر ئۆزئارا دۈشمەن ئىدىڭلار، ئاللاھ دىلىڭلارنى بىرلەشتۈردى، ئاللاھنىڭ نېمىتى بىلەن ئۆزئارا قېرىنداش بولدۇڭلار، سىلەر دوزاخ چۇقۇرنىڭ گىرۋىكىدە ئىدىڭلار، ئاللاھ سىلەرنى (ئىسلام ئارقىلىق) ئۇنىڭدىن قۇتقۇزدى»^①.

ئاللاھنىڭ دىنىغا چىڭ ئېسىلىش ئاللاھنىڭ كىتابى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىگە تولۇق ئەمەل قىلىش بىلەن بولىدۇ.

ھەمكارلىشىش ۋە بىرلىشىش شەرىئەتنىڭ تەلەپ - مەقسەتلىرىدىن، ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىشنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدىندۇر.

شەيخ سەئىدى رەھىمەھۇللاھ مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزئارا ھەمكارلىشىشى ۋە بىرلىشىشىنىڭ پەرزلىكىگە قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىس شەرىپلەردىن نۇرغۇن دەلىللەرنى بايان قىلغاندىن كېيىن مۇنداق دەيدۇ: «مۇسۇلمانلارنى بىرلەشتۈرۈش يولىدا تىرىشچانلىق

② وجوب التعاون بين المسلمين، ص 5.

① سۇرە ئال ئىمران 103 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئىقتىدارلىقلارنى ئۆز ئىپتىياجلىرىنى قامدىيالىغۇدەك مائاش بېرىپ ۋە ئەتمۇرلاپ ئىشلىتىش لازىم. بۇنداق مۇھىم ئورۇنلارغا ئېشىنچا ۋاقتلىرى بىلەن خالىسا ئەزەمەت قىلىدىغانلارنى ئورۇنلاشتۇرۇش بىلەن كۆزلىگەن نىشانغا يەتكىلى بولمايدۇ.

كۆزلىگەن نىشان ۋە نەتىجىگە يېتىش ئۈچۈن، پەنلەر بويىچە مەخسۇس كەسىپلەشكەن مۇتەخەسسسلەرنى كۆپلەپ يېتىشتۈرۈش، مەخسۇس كەسىپلەر بويىچە ئىش ئېلىپ بېرىش ۋە ھەر ئىشقا شۇ ئىشقا مۇناسىپ كېلىدىغان كىشىلەرنى ئورۇنلاشتۇرۇش زۆرۈر.

مۇھىم ئورۇنلارغا خۇشامەتچىلەرنى، مەنپەئەتتىكى تېگىدىغانلارنى، بىر يۈرتلۇقلارنى، ئۇرۇق - تۇغقانلارنى، يېقىن - يىراقلارنى، دوست - بۇرادەرلەرنى ئەمەس، بەلكى ھەقىقىي تالانتلىقلارنى ئورۇنلاشتۇرۇش ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ كاپالىتىدۇر.

2. مەلۇمات ۋە تەتقىقات مەركەزلىرىنى قۇرۇش. ئاللاھنىڭ ياردىمىگە، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىش ئۈچۈن، ئۆزىمىزنى ۋە ئۆزگىلەرنى توغرا ۋە ئەتراپلىق چۈشىنىشكە، بۇنى توغرا چۈشىنىش ئۈچۈن مەلۇمات ۋە تەتقىقات مەركىزى قۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ.

ئۆزىمىزگە، دوست - دۈشمەنلەرگە،

قوشنا ئەللەرگە مۇناسىۋەتلىك مەلۇماتلارنى توپلاپ تەتقىق قىلىش ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ.

مەلۇمات ۋە تەتقىقات مەركىزى مىللەتنىڭ پايدا - زىيانلىرىغا مۇناسىۋەتلىك مۇھىم ئۇچۇرلارنى يىغىپ توپلاپ تەتقىق قىلىشى، تەتقىقات نەتىجىلىرىنى رەھبەرلىك قاتلىمىغا دوكلات قىلىپ تۇرۇشى لازىم. تەتقىق قىلىش ئۆزىمىز ۋە ئۆزگىلەر ھەققىدە سوغۇققان ئويلىنىش، سېلىشتۇرۇش، تارىخىي تەجرىبىلەرنى ئۆگىنىش، ساۋاقلارنى يەكۈنلەش، ئۆزىمىزنى سالماق دەڭىشەش قاتارلىقلارغا ئىگە قىلىدۇ.

3. قارىغۇلارچە ئەمەس، بەلكى پىلان بويىچە ئىش قىلىش. ئىدارە قىلىش ئىشلىرىنىڭ نەتىجىلىك بولۇشى ئۈچۈن، ئىنچىكە تەرتىپ، دانا تەدبىر ۋە پۇختا پىلان بولۇش لازىم.

پىلان بىلەن ئىدارە قىلىش مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشنىڭ مۇھىم ئاساسدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلام مۇسۇلمانلارنى پىلان بىلەن ئىش قىلىشقا چاقىرىغان ۋە ئۇنى ھايات نىزامى قىلىپ بېكىتكەن.

پىلاننىڭ ئۇسۇل ۋە قائىدىلىرىگە ئەھمىيەت بېرىپ، ئۇنى ئىسلام تەسەۋۋۇرىغا ئۇيغۇن تەتبىقلاش

مەخپىيەتلىكنى ساقلاش ۋە رازۇبىدا ئەترىتى قۇرۇش قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

تارىختا ئۆتكەن پەيغەمبەرلەر ۋە نەتىجە قازانغان رەھبەرلەر بىخەتەرلىككە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن بولۇپ، بۇ رەھبەرلەرنىڭ ئەقىللىق ۋە قابىلىيەتلىك ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلى ھېسابلىنىدۇ.

قۇرئان كەرىم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىش - ئىزلىرىدا بىخەتەرلىككە ئەھمىيەت بېرىش توغرىسىدا نۇرغۇن كۆرسەتمىلەر بار.

قۇرئان كەرىم ئايەتلىرى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىش - ئىزلىرىدىن مۇسۇلمانلارنى دۈشمەنلەرنىڭ شەرىدىن ھېمايە قىلالايدىغان ئەڭ ئىلغار بىخەتەرلىك ئاپپاراتى قۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكى نامايان بولىدۇ. بىخەتەرلىك ئاپپاراتى مۇسۇلمانلار سېپىنى ھېمايە قىلىش، دۈشمەنلەرنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىنى كۈزىتىش خىزمەتلىرىنى قىلىدۇ. بۇ ئاپپاراتنىڭ قۇرئان كەرىم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىنى ئاساس قىلىدىغان بولۇشى، بۇ ئورگاندا ئىشلەيدىغانلارنىڭ ئەخلاقى مۇسۇلمان بىخەتەرلىك خادىملىرىنىڭ سۈپەتلىرىگە ۋەكىللىك قىلالغۇدەك گۈزەل بولۇشى تەلەپ قىلىنىدۇ.

بىخەتەرلىك ئاپپاراتى قۇرۇش ۋە ئۇنىڭغا ئەھمىيەت بېرىش ۋە ئۇنى زامانىنىڭ تەقەززاسىغا ئۇيغۇن ھالدا

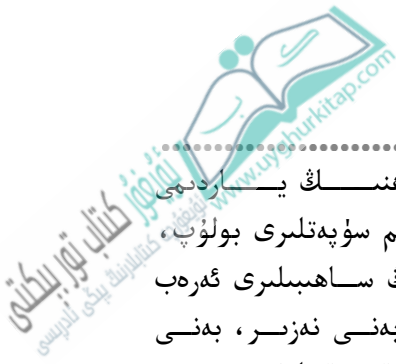
ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدىندۇر.

4. ئىقتىساد، تەشۋىقات ۋە بىخەتەرلىككە ئەھمىيەت بېرىش. ئىقتىساد ھاياتلىقنىڭ مۇھىم تۈۋرۈكى بولۇپ، ئۇنىڭسىز ھېچقانداق ئىش يۈرۈشمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىقتىسادقا قەتئىي سەل قارىماسلىق لازىم.

تەشۋىقاتنىڭ رولىغا سەل قاراشقىمۇ قەتئىي بولمايدۇ. نەرەققىي قىلغان دۆلەتلەر تەشۋىقاتقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىۋاتىدۇ. چۈنكى تەشۋىقاتنىڭ شەخس، ئائىلە، جەمئىيەت، دۆلەت ۋە خەلقئاراغا زور تەسىرى بار.

قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىسى شەرىپلەردىكى يول بەلگىلىرىدىن تەشۋىقاتقا ئەھمىيەت بېرىشنىڭ ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ مۇھىم ۋاسىتىلىرىدىن ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىمىز. دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى بەزى ئىسلام تەشكىلاتلىرى گېزىت، ژۇرنال چىقىرىش؛ رادىئو، تېلېۋىزىيە قاناللىرىنى ئېچىش؛ يېڭى دەۋر ئۇچۇر ۋاسىتىلىرىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش قاتارلىقلار ئارقىلىق، كۆپ نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرمەكتە.

بىخەتەرلىككە ئەھمىيەت بېرىش ۋەزىيەتنىڭ تەقەززاسىغا كۆرە يوشۇرۇن خىزمەت قىلىش، مەلۇمات توپلاش،

تەرەققىي قىلدۇرۇش ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشنىڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدىندۇر.

ئاللاھنىڭ ياردىمى كەلگەنلەرنىڭ مۇھىم سۈپەتلىرى

ئۆلىمالار يەنە قۇرئان كەرىم ئايەتلىرىدىن تارىختا ئاللاھنىڭ ياردىمى كەلگەنلەرنىڭ سۈپەتلىرىنى يەكۈنلىگەن بولۇپ، مۇھىملىرىنى راستچىل ۋە سەمىمىي بولۇش، سەۋرلىك ۋە چىداملىق بولۇش، ئاللاھ يولىدا دوست ۋە قېرىنداش بولۇش، مەسئۇلىيەتچان ۋە پائالىيەتچان بولۇش، ئەمەلىيەتچان ۋە تىرىشچان بولۇش، تەقۋادار بولۇش، كەمتەر بولۇش، ئۆز مەنپەئىتىدىن باشقىلارنىڭ مەنپەئىتىنى ئەلا بىلىدىغان بولۇش، ھەقىقەت يولىدا كۈرەش قىلالايدىغان بولۇش، ئوتتۇراھال يول تۇتىدىغان بولۇش، ئىخلاسمەن بولۇش، ئىسلاھاتچى بولۇش، ئاخىرەتنى كۆزلەپ ئىشى قىلىدىغان بولۇش، سېخى بولۇش، قانائەتچان بولۇش، جامائەتلىشىپ ئىشى قىلىدىغان بولۇش، ئۆزىنى تۇتۇۋالالايدىغان بولۇش، ئىرادىسى كۈچلۈك بولۇش، ھىممىتى ئالى بولۇش، ۋاپادار بولۇش، پىرىنسىپچان بولۇش، تەمكىن بولۇش، ئاللاھ ۋە روسۇلنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرىدىغان بولۇش، مال-دۇنياغا بېرىلمەيدىغان بولۇش قاتارلىقلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ.

بۇلار ئاللاھنىڭ ياردىمى كەلگەنلەرنىڭ مۇھىم سۈپەتلىرى بولۇپ، بۇ سۈپەتلەرنىڭ ساھىبلىرى ئەرەب يېرىم ئارىلىنى بەنى نەزىر، بەنى مۇستەلەق، بەنى قەينۇقا ۋە خەيبەر يەھۇدىلىرىدىن ئازات قىلغان؛ بەدىرى، ئەھزاب ۋە مەككە پەتھى كۈنلىرى بۈتپەرەسلىكىنىڭ يىلتىزىنى قومۇرۇپ تاشلىغان؛ يەرمۇك ۋە ھېتتىن غازاتلىرىدا يەھۇدى قىساسچىلىرىنىڭ بايراقلىرىنى يەر بىلەن يەكسان قىلغان؛ قادىسىيە غازىتىدە مەجۇسىيلارنى يەر چىشلەتكەن.

ئاللاھنىڭ ياردىمى كېلىشىنىڭ شەرت، سەۋەبلىرىنى ۋە تارىختا ئاللاھنىڭ ياردىمى كەلگەنلەرنىڭ سۈپەتلىرىنى ھازىرلاشقا تىرىشىۋاتقان قېرىنداشلىرىمغا ئاللاھنىڭ بۇ مۇبارەك ئايىتىنى ئەسلىتىش بىلەن سۆزۈمنى ئاخىرلاشتۇرۇمەن. «سىلەر تېخى ئىلگىرىكىگە ئۇچرىغان كۈلپەتلەرگە ئۇچرىماي تۇرۇپ جەننەتكە كىرىشىنى ئويلايمسىلەر؟ سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەن مۇئىمىنلەر ئېغىرچىلىقلارغا، كۈلپەتلەرگە ئۇچرىغان ۋە چۆچۈتۈۋېتىلگەن ئىدى، ھەتتا پەيغەمبەر ۋە مۇئىمىنلەر؛ ئاللاھنىڭ (بىزگە ۋەدە قىلغان) ياردىمى قاچان كېلىدۇ؟ دېگەن ئىدى. بىلىڭلاركى، ئاللاھنىڭ ياردىمى ھەقىقەتەن يېقىندۇر»^①.

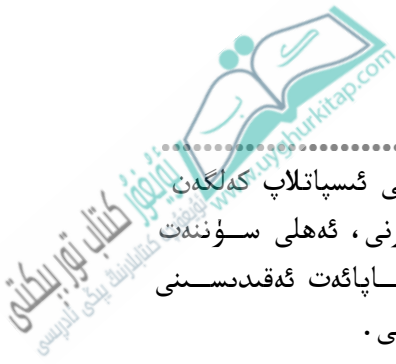
^① سۈرە بەقەرە - 214 ئايەت.

شاپائەت ئىنكارچىلىرىغا رەددىيە

ئابدۇلئەھد ھاپىز

تارتىپ كۈنمىزگىچە كەلگەن بارلىق ھەققانىي مۇسۇلمانلار ئېتىقاد قىلىپ كېلىۋاتقان، ئەھلى سۈننەت ۋە لەجەمائەت ئارىسىدا ئىختىلاپ بولمىغان مۇھىم بىر مەسىلە. لېكىن شاپائەتنى ئىنكار قىلغۇچىلار بىر تەرەپتىن «شاپائەت بار دېگەنلىك شاپائەت قىلغۇچىنى ئاللاھتىن چوڭ ۋە كۈچلۈك كۆرگەنلىك بولىدۇ. يەنى ئاللاھ دوزاخقا تاشلىغان كىشىنى پەيغەمبەر ۋە باشقىلار شاپائەت قىلىپ قۇتۇلدۇرىدىغان بولسا، شاپائەت قىلغۇچى ئاللاھتىن ئۈستۈن ۋە كۈچلۈك بولغان بولىدۇ» دەپ كىشىلەرنىڭ ئەقلىنى بۇلغىسا، يەنە بىر تەرەپتىن قۇرئاننىڭ ئايەتلىرىنى پارچىلاپ ئۈزۈپ

كۈنمىزدە ئالىم تونىغا ئورنىتىۋالغان بەزى يامان غەرەزلىك كىشىلەر مۇسۇلمانلارنىڭ دىنىغا بولغان ئەقىدە - ئىخلاسىنى سۇسلاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئىسلامنىڭ دەسلەپتىن تارتىپ ھازىرغىچە ئېتىقاد قىلىپ كەلگەن قىممەتقاراشلىرىنى بىر - بىرلەپ تەنقىد قىلماقتا. ئەنە شۇ تەنقىد قىلىنىۋاتقان، ھەتتا يوق دەپ ئىنكار قىلىنىۋاتقان مەسىلىلەردىن بىرى شاپائەتتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىيامەت كۈنى شاپائەت قىلىدىغانلىقى ھېچقانداق شۈبھىگە يول قويمىدىغان شەكىلدە ئايەت ۋە سەھىھ ھەدىسلەر بىلەن سابىت بولغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن

ئېلىپ، قۇرئان شاپائەتنى ئىنكار قىلىدۇ دەپ، ئازدۇرماقتا. بۇ ئەھۋال بىز ئۇيغۇر مۇسۇلمانلىرىنىڭ خېلى ئوقۇغان ياشلىرىغىمۇ يامان نەسىر كۆرسىتىۋاتىدۇ. بەزى ياشلار مۇشۇ ئازغۇن پىكىرنى توغرا دەپ قوبۇل قىلىۋاتىدۇ. بۇ ھەقتە ئۇيغۇر مۇسۇلمانلىرىغا ھەققەتنى ئېنىق بىر شەكىلدە چۈشەندۈرۈشىمىز لازىم.

شاپائەتنى ئىنكار قىلغۇچىلار مۇنداق دەيدۇ: "شاپائەت ھەققىدە كەلگەن ھەدىسلەر قۇرئان كەرىمنىڭ ئايەتلىرىگە ۋە باشقا سەھىھ ھەدىسلەرگە زىت كېلىدۇ. يەنە شاپائەت ھەدىسلىرى ئاللاھ تائالا قۇرئاندا جەننەتكە كىرىش ئۈچۈن قويغان ئۆلچەمگە زىت كېلىدۇ. چۈنكى قۇرئاندا جەننەتكە كىرىشنىڭ ئۆلچىمى سالما ئەمەلدۇر". ئۇلار بۇ سەپسەتلىرى بىلەن قىيامەت كۈنىدىكى شاپائەتنى ئىنكار قىلىش ئارقىلىق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شاپائەت ھەققىدە كەلگەن سەھىھ ھەدىسلىرىگە تەنە قىلماقچى.

بىز ئۇلارنىڭ بىلىمى ئاز، ئاق كۆڭۈلسادا ياشلارنى ئالداپ يولدىن چىقىرىش ئۈچۈن كەلتۈرگەن سەپسەتلىرىگە بىر-بىرلەپ رەددىيە بېرىش ئارقىلىق ھەققەتنى بۇلۇتسىز ئاسماندىكى قۇياشنىڭ نۇرىدەك ئايدىنلاشتۇرۇپ بەرمەكچىمىز. شاپائەت ئىنكارچىلىرىنىڭ كەلتۈرگەن دەلىل ۋە سەپسەتلىرىگە جاۋاب بېرىشتىن ئاۋۋال قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىسى شېرىپلەردە

شاپائەتنىڭ بارلىقىنى ئىسپاتلاپ كەلگەن ئايەت ۋە ھەدىسلەرنى، ئەھلى سۈننەت ۋە لەجەمائەتنىڭ شاپائەت ئەقىدىسىنى بايان قىلىپ ئۆتەيلى.

شاپائەت قۇرئان كەرىمدە ئوچۇق بايان قىلىنغان، مۇسۇلمانلارنىڭ شاپائەتنىڭ بارلىقىغا ئىشىنىشى لازىم بولغان بىر مەسىلە. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە شاپائەتنىڭ بارلىقىنى ۋە ھەقىقىتىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ» ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ھەممە نەرسە ئاللاھنىڭ (مۈلكى) دۇر؛ ئاللاھنىڭ رۇخسىتىسىز كىممۇ ئاللاھنىڭ ئالدىدا شاپائەت قىلالسۇن!»^① «لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا» مەرھەمەتلىك ئاللاھنىڭ ئەھدىگە ئېرىشكەنلەردىن باشقىلار شاپائەت قىلىشقا قادىر بولالمايدۇ.»^② «يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَمَرَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا» بۇ كۈندە مەرھەمەتلىك ئاللاھ ئىزنى بەرگەن ۋە سۆزىدىن ئاللاھ رازى بولغان ئادەمنىڭ شاپائىتىدىن باشقا ھېچقانداق شاپائەت پايدا بەرمەيدۇ»^③ «وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ» ئاللاھ ئىزنى بەرگەن ئادەمدىن باشقىغا ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا شاپائەت

① سۈرە بەقەرە: 255 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

② سۈرە مەرىيەم: 87 - ئايەت.

③ سۈرە تاھا: 109 - ئايەت.

بولۇپ، ھەممىسى ئۇ دۇئانى مۇشۇ دۇنيادا ئىشلەتتى. مەن دۇئايمىنى قىيامەت كۈنى ئۈمىتىمگە شاپائەت قىلىش ئۈچۈن ساقلىدىم. ئۇ دۇئا ئۈمىتىمدىن ئاللاھ تاڭالاغا شېرىك كەلتۈرمەي ئۆلگەنلەرنىڭ ھەممىسىگە ئېرىشكەي ئىنشائاللاھ.»^① «سەھھى بۇخارى» دا كەلگەن ھەدىستە رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مۇنداق دەيدۇ: «قىيامەت كۈنى مېنىڭ شاپائىتىمگە ئېرىشىدىغان ئەڭ بەختلىك كىشى، چىن قەلبىدىن خالىس <لا ئىلاھە ئىللەللاھ> دېگەن كىشىدۇر.»^② يەنە ئىمام بۇخارى ۋە ئىمام مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان، قىيامەت كۈنىدىكى بۈيۈك شاپائەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بولىدىغانلىقى ھەققىدىكى ئۇزۇن ھەدىستە، رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مۇنداق دېگەن: «قىيامەت كۈنى ئاللاھ ئىنسانلارنى بىر يەرگە توپلايدۇ، كېيىن ئىنسانلار: <رەببىمىزگە بىرىنى شاپائەتچى قىلساق، بىزنى بۇ قىيىنچىلىقتىن قۇتقۇزغان بولسا،

پايدا بەرمەيدۇ. شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ دىللىرىدىن قورقۇنۇپ كۆتۈرۈلگەندە، ئۇلار ئاندىن (بەزىسى بەزىسىگە): «پەرۋەردىگارىڭلار (شاپائەت توغرىلۇق) نېمە دېدى؟» دەيدۇ. ئۇلار (جاۋابەن): «ھەقىقى (دېدى) (يەنى مۇئەمىنلەرگە شاپائەت قىلىشقا رۇخسەت قىلدى)» دەيدۇ. ئاللاھ يۈكسەكتۇر، كاتتىدۇر.»^③ «يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ» ئاللاھ ئۇلارنىڭ قىلغانلىرىنى ۋە قىلماقچى بولغانلىرىنى بىلىپ تۇرىدۇ، ئۇلار ئاللاھ رازى بولغانلارغىلا شاپائەت قىلىدۇ، ئاللاھنىڭ ھەيۋىتىدىن تىترەپ تۇرىدۇ.»^④ مانا بۇ ئايەتلەرنىڭ ھەممىسى شاپائەتنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى شەك قىلغىلى بولمايدىغان شەكىلدە بايان قىلىدۇ.

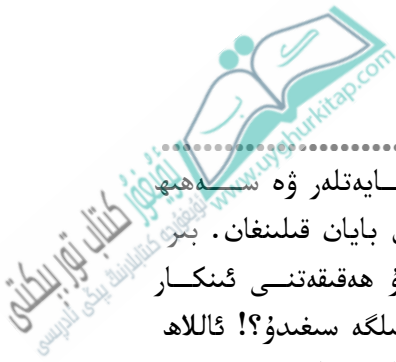
گۇناھكار مۇئەمىنلەرگە شاپائەت قىلىنىدىغانلىقى ھەققىدە كەلگەن سەھھى ھەدىسلەر كۆپ بولۇپ، بەزى ئۆلىمالار شاپائەت ھەققىدىكى ھەدىسلەرنى تەۋاتۇر دەرىجىسىگە يېتىدۇ، دەپ قارايدۇ. بۇ ھەدىسلەر سەھھى بۇخارى، سەھھى مۇسلىم ۋە باشقا ھەدىس مەنبەلىرىدە ساغلام سەنەدلەر بىلەن كەلگەن. «سەھھەين» دە رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم شاپائەت ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «پۈتكۈل پەيغەمبەرلەرنىڭ بىر ئىجابەت دۇئاسى

① سەھھى بۇخارى، (فەتھۇلبارى شەرھى) دەئەۋات كىتابى، "ھەممە پەيغەمبەرنىڭ ئىجابەت دۇئاسى بار" بابى [99/11] 6304 - ھەدىس. سەھھى مۇسلىم (نەۋەۋى شەرھى) ئىمان كىتابى، "پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئاسىنى ئۈمىتىگە ساقلىغان" بابى، [696/2] 483 - ھەدىس.

② سەھھى بۇخارى (فەتھۇلبارى شەرھى) ئىلىم كىتابى. 1 - توم، 233 - بەت، 99 - ھەدىس.

③ سۈرە سەبەئ: 23 - ئايەت.

④ سۈرە ئەنبىيا: 28 - ئايەت.

دېيىشىدۇ...»^① يەنە بىر ھەدىستە مۇنداق كەلگەن: «بىر قەۋم مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ شاپائىتى بىلەن دوزاخنى چىقىپ، جەننەتكە كىرىدۇ. ئۇلارنى «جەھەننىمىلەر» دەپ ئاتايدۇ.»^② يەنە بىر ھەدىستە رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم: «ماڭا، مەندىن بۇرۇن ھېچكىمگە بېرىلمىگەن بەش نەرسە بېرىلدى... شاپائەت بېرىلدى.»^③ يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مېنىڭ شاپائىتىم، ئۆمىتىمنىڭ ئىچىدىن چوڭ گۇناھ ئىشلىگەنلەر ئۈچۈندۇر.»^④ بۇنىڭدىن باشقا پەيغەمبەرلەرنىڭ، پەرىشتەلەرنىڭ، سالىھ مۇئمىنلەرنىڭ، قۇرئاننىڭ ۋە روزىنىڭ شائائەت قىلىدىغانلىقى ھەققىدە كۆپلىگەن سەھىھ ھەدىسلەر بار. كۆرۈپ تۇرۇپتىمىزكى، قىيامەت كۈنى گۇناھكار مۇئمىنلەرگە شاپائەت قىلىنىدىغانلىقى

يۇقىرىدىكى ئايەتلەر ۋە سەھىھ ھەدىسلەردە ئوچۇق بايان قىلىنغان. بىر مۇسۇلماننىڭ بۇ ھەقىقەتنى ئىنكار قىلىشى قانداق ئەقىلگە سىغىدۇ؟! ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھ «بار» دېگەن نەرسىنى بىز قانداقمۇ «يوق» دېيەلەيمىز؟!

ئىمام نەۋەۋى مۇنداق دەيدۇ: «قازى ئىياز رەھىمۇللاھى ئەلەيھى مۇنداق دېگەن: «ئەھلى سۈننەتنىڭ مەزھىبى، شاپائەتنىڭ ئەقلىي جەھەتتىن مۇمكىنلىكى، شەرىئى جەھەتتىن ۋاجىبلىقىدۇر. چۈنكى ئاللاھ تائالا ئوچۇق بىر شەكىلدە مۇنداق دېگەن: «قىيامەت كۈنى راھمان تائالا رۇخسەت قىلغان ۋە سۆزىگە رازى بولغان كىشىدىن باشقىسىنىڭ شاپائىتى پايدا بەرمەيدۇ.»^⑤ «ئاللاھ رازى بولغانلاردىن باشقىسىغا شاپائەت قىلالمايدۇ.»^⑥ شاپائەت ھەققىدە كەلگەن ھەدىسلەر سەھىھلىقتە مۇتەۋاتىر دەرىجىسىگە ئۇلىشىدۇ. سەلىق سالىھىن ئۆلىمالارنىڭ ھەممىسى شاپائەتنىڭ بارلىقىدا ئىجماع قىلغاندۇر.»^⑦

ئىمام ئىبنى ھەجەر ئەسقىلانى مۇنداق دېگەن: «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ شاپائىتىنى ئىسپاتلايدىغان ھەدىسلەر

① سەھىھ بۇخارى (فەتھۇلبارى شەرىھى) رىقاق كىتابى، جەننەت ۋە جەھەننەمنىڭ سۈپەتلىرى بابى، 11-توم، 425-بەت، 6565-ھەدىس. سەھىھ مۇسلىم (نەۋەۋى شەرىھى)، ئىمان كىتابى، ئەڭ تۆۋەن مەرتىۋىدىكى جەننەت ئەھلى بابى، 2-توم، 674-بەت، 467-ھەدىس.

② سەھىھ بۇخارى (فەتھۇلبارى شەرىھى) رىقاق كىتابى، جەننەت ۋە جەھەننەمنىڭ سۈپەتلىرى بابى، 11-توم، 425-بەت، 6566-ھەدىس.

③ سەھىھ بۇخارى (فەتھۇلبارى شەرىھى)، تەيەممۇم كىتابى، بىرىنچى باب، 1-توم، 519-بەت، 335-ھەدىس.

④ سۈنەنى ئەبى داۋۇد (ئەۋۋۇلەئىبۇد شەرىھى)، سۈنەت كىتابى، شاپائەت بابى، 7-توم، 13-15-بەتلەر، 4726-ھەدىس. ئەلبانى «سۈنەنى ئەبى داۋۇدنىكى سەھىھ ۋە زەئىق ھەدىسلەر» ناملىق ئەسىرىدە، سەھىھ دەپ باھالىغان.

⑤ سۈرە تاھا: 109-ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

⑥ سۈرە ئەنبىيا: 28-ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

⑦ ئىمام نەۋەۋى: سەھىھ مۇسلىم شەرىھى، بۇ كىتاب ئادىل ئابدۇل مەۋجۇد بىلەن ئەلى ئەۋەز تەرىپىدىن تەتقىق قىلىنىپ، 2001-يىلى مەككە مۇكەررەمەدە نىزار مۇستەفا ئەل باز نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان. 2-نەشر، 2-توم، 666-بەت.

تارتىپ بولغاندىن كېيىن شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ شاپائىتى بىلەن دوزاختىن چىقىپ جەننەتكە كىرىدۇ. ئىمام تاھاۋى مۇنداق دەيدۇ: «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىتىدىن چوڭ گۇناھ سادىر قىلغانلار مۇئىن ھالىتىدە ئۆلسە، گۇناھلىرىغا تەۋبە قىلمىغان بولسىمۇ دوزاختا مەڭگۈ قالمايدۇ. ئۇلار ئاللاھ تائالانى تونىغان ھالەتتە ئاللاھنىڭ ھۇزۇرىغا بارغان ئىكەن، ئۇلار ئاللاھ تائالانىڭ: «ئاللاھ خالىغان كىشىنىڭ شېرىكتىن باشقا گۇناھىنى مەغپىرەت قىلىدۇ» دېگەن ئايىتىنىڭ ھۆكۈمى بويىچە ئاللاھ تائالانىڭ خاھىشى ئاستىدا بولىدۇ. ئاللاھ خالىسا ئۇلارنى كەچۈرۈۋېتىدۇ، خالىسا گۇناھىغا چۈشلۈك جازالايىدۇ. ئاندىن ئۇلارنى ئۆز رەھىمىتى بىلەن ياكى شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ شاپائىتى بىلەن دوزاختىن چىقىرىپ جەننەتكە كىرگۈزىدۇ. بۇنداق بولۇشى ئاللاھ تائالا ئۆزىنى تونۇپ ئىمان ئېيتقانلارغا ئۆزى ئېگە بولىدۇ. ئۇلارنى ئىككى دۇنيادا ئۆزىنى ئىنكار قىلىپ ھىدايەت تاپمىغان ۋە ئاللاھنىڭ ئېگىدارچىلىقىغا ئېرىشمىگەنلەر بىلەن ئوخشاش قىلمايدۇ.^①

ئىمام نەۋەۋى: «ئۈمىتىدىن ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەي ئۆلگەن كىشى جەننەتكە كىرىدۇ» دېگەن ھەدىسنى شەرھىلەپ مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھقا

^① ئەقەدە تاھاۋىيەنىڭ شەرھى، مۇئەللىپى: ئىبنى ئەبىلئەزىز ئەلھەندەفى، بېرۇت نەشرىياتى: 275 - بەت.

مۇتەۋاتىر دەرىجىسىدەدۇر. «رەببىڭ سىنى ماقامى مەھمۇدقا ئېرىشتۈرىشىڭەي»^② دېگەن ئايەت بۇنىڭغا دالالەت قىلىدۇ. چۈنكى كۆپ سانلىق تەپسىر ئالىملىرى: «ماقامى مەھمۇد» دىن مەقسەد شاپائەت ماقامىدۇر، دېگەن. ۋاھىدى بۇ ھەقتە ئىجمائىي بارلىقىنى نەقىل قىلغان. ئىمام تەبەرى: «ئەھلى تەپسىرنىڭ كۆپچىلىكى ماقامى مەھمۇد بولسا، رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللىم مەھشەردە ھېساپ - كىتاب باشلىنىشى ئۈچۈن شاپائەت قىلىدىغان ئورۇندۇر» دەپ قارايدۇ، دېگەن ۋە بۇ ھەقتە بىر نەچچە ھەدىس كەلتۈرگەن. ئۇ ھەدىسلەرنىڭ بەزىسى مەخسۇس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شاپائىتى ھەققىدە بولسا، بەزىسى ئومۇمىي شاپائەت ھەققىدەدۇر.^③

ئەھلى سۈننەت ۋە لىجەمائەتنىڭ شاپائەت ھەققىدىكى ئەقىدىسى:

ئەھلى سۈننەت ۋە لىجەمائەتنىڭ ئەقىدىسى: مۇئمىنلاردىن چوڭ گۇناھلارنى سادىر قىلىپ ئۆلۈپ كەتكەنلەر دوزاختا مەڭگۈ قالمايدۇ؛ ئۇلار دوزاختا گۇناھلىرىنىڭ جازاسىنى

^② سۈرە ئىسرا: 79 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
^③ فەتھۇلبارى شەرھى سەھىھ بۇخارى، مۇھەببەتتىن ۋە باشقىلار تەتقىقى بىلەن رەيىيان نەشرىيات شىركىتى تەرىپىدىن 1987 - يىلى نەشىر قىلىنغان. 1 - بېسىمى، 11 - توم 434 - بەت.

شېرىك كەلتۈرمەي ئۆلگەن كىشىنىڭ جەننەتكە كىرىدىغانلىقى قەتئىدۇر. لېكىن ئۇ چوڭ گۇناھلارنى سادىر قىلمىغان ۋە تۆۋەندە مۇستەھكەم تۇرغان ھالەتتە ئۆلسە، ئۇدۇل جەننەتكە كىرىدۇ. ئەگەر چوڭ گۇناھ سادىر قىلغان ۋە تۆۋەندە مۇستەھكەم تۇرغان ھالەتتە ئۆلسە، ئۇ ئاللاھنىڭ خاھىشى ئاستىدا بولىدۇ. خالسا ئۇنى كەچۈرۈم قىلىپ ئۇدۇل جەننەتكە كىرگۈزىدۇ؛ خالسا ئۇنى گۇناھغا چۈشلۈك ئازابلان، ئاندىن دوزاخنى چىقىرىپ مەڭگۈلۈك جەننەتكە كىرگۈزىدۇ.^① ئىبنى ھەجەر مۇنداق دەيدۇ: "بۇ ھەدىستە چوڭ گۇناھ سادىر قىلغان مۇئمىنلارنىڭ دوزاختا مەڭگۈ قالمايدىغانلىقىغا، چوڭ گۇناھنىڭ ئىماننى يوق قىلىۋەتمەيدىغانلىقىغا ۋە تەۋھىد ئۈستىدە ئۆلمىگەنلەرنىڭ جەننەتكە كىرمەيدىغانلىقىغا دەلىل بار."^② مانا بۇ ئەھلى سۈننەت ۋەلجەمائەتنىڭ ئەقىدىسى ۋە چوڭ گۇناھ سادىر قىلىپ تەۋبە قىلماي ئۆلۈپ كەتكەن مۇئمىنلار ھەققىدىكى ھۆكۈمى. ئۇلار قىلمىشلىرىنىڭ مىقدارىچە بىر مۇددەت دوزاختا جازالانىدۇ، ئاندىن

ئاللاھ ئاللاننىڭ رەھمىتى ئۇلارنىڭ قەلبىدىكى ئىمانى ۋە باشقا سالىھ ئەمەللىرى سەۋەبى بىلەن ئۇلارنى دوزاخنى چىقىرىپ جەننەتكە كىرگۈزىدۇ. بۇ ھۆكۈم ئادەم ئۆلتۈرۈش ۋە باشقا چوڭ گۇناھلارنى سادىر قىلغانلارنى ئىچىگە ئالىدۇ.

شاپائەت ئىنكارچىلىرىنىڭ سەپسەتلىرىگە رەددىيە:

1- شاپائەت ئىنكارچىلىرى: «شاپائەت بار دېيىش شاپائەت قىلغۇچىنى ئاللاھتىن ئۈستۈن ۋە كۈچلۈك، دەپ بىلگەنلىك بولىدۇ. ئاللاھ بىراۋنى دوزاخقا ھۆكۈم قىلىدۇ، پەيغەمبەر كېلىپ ئۇنى شاپائەت قىلىپ قۇتقۇزىدۇ. دېمەك پەيغەمبەر ئاللاھتىن كۈچلۈك بولغان بولدى»^③ دەيدۇ. بۇ سۆز ھېچقانداق ۋەزنى يوق، كىشىلەرنى ئالداپ يولدىن چىقىرىش ئۈچۈن ئېيتىلغان سەپسەتدۇر. چۈنكى شاپائەت قىلىش دېگەن، بىراۋنىڭ ئەپسۇ قىلىنىشىنى ئاللاھتىن تىلەش، دېگەن بولىدۇ. شاپائەت قىلغۇچى ئاللاھنىڭ رۇخسەت قىلىشى بىلەن شاپائەت قىلالايدۇ. ئەگەر پەيغەمبەر بىر قۇلنىڭ گۇناھىنىڭ ئەپسۇ قىلىنىشىنى ئاللاھتىن تىلەسە، ئاللاھ تائالا پەيغەمبەرنىڭ تىلىگىنى قوبۇل قىلىپ، مەزكۇر بەندىنى ئەپسۇ قىلسا، بۇ پەيغەمبەر ئاللاھتىن

① سەھىھ مۇسلىم شەرھى، نەۋەۋى. ئادىل ئابدۇل مەۋجۇد ۋە ئەلى مەۋەز تەھقىق قىلغان، مەككە مۇكەررەمەدە نىزا مۇستەفا ئەلباز نەشرىياتى تەرىپىدىن 2001-يىلى نەشر قىلىنغان. 2-نەشر، 2-توم، 490-بەت.

② فەتھۇلبارى شەرھى سەھىھ بۇخارى، مۇھىببىدىن خەتب ۋە باشقىلار تەتقىقى بىلەن رەيىيان نەشرىيات شىركىتى تەرىپىدىن قاھىرەدە 1987-يىلى نەشر قىلىنغان. 1-بېسىلىشى، 3-توم 133-بەت.

③ بۇ سۆزنى مەن يۇتۇبتا تۈرك دوكتور مەھمەت ئوقۇياننىڭ ئۆز ئاغزىدىن ئاڭلىغان.

ئۇستۇن بولغان بولامدۇ؟! بۇنداق
 مىساللار كۈندىلىك ھاياتىمىزدىمۇ بار.
 مەسىلەن: بىر شىركەت ياكى بىر ئىدارە
 باشلىقى قول ئاستىدا ئىشلەيدىغانلاردىن
 بىرنى بىر خاتالىقى ئۈچۈن جازالمىقچى
 بولسا، باشلىق بىلەن ئالاقىسى ياخشى
 بولغان ئىشچىلاردىن بىرى باشلىقنىڭ
 يېنىغا بېرىپ، جازالانماقچى بولغان
 كىشىنى كەچۈرۈم قىلىشنى سورىسا،
 باشلىق ئۇنىڭ سۆزى بىلەن جازالاشتىن
 ۋازكەچسە، كەچۈرۈم سورىغۇچى
 باشلىقتىن ئۇستۇن بولغان بولامدۇ؟!
 ھەرگىز ئۇنداق بولمايدۇ. چۈنكى
 باشلىق خالسا كەچۈرۈم سورىغۇچىنىڭ
 تەلۋىنى قوبۇل قىلىدۇ؛ خالسا قوبۇل
 قىلمايدۇ. شۇنىڭدەك قىيامەت كۈنى
 گۇناھكار بەندىلەرگە شاپائەت قىلغان
 پەيغەمبەرلەر، شېھىدلىرى، پەرىشتىلەر ۋە
 ئاللاھنىڭ سالھ قۇللىرى ئاللاھ تائالا
 رۇخسەت بەرگەندىن كېيىن شاپائەت
 قىلىدۇ، يەنى ئاللاھ تائالادىن گۇناھكار
 قۇللىرىنى ئەپسۇ قىلىشنى سورايدۇ.
 رۇخسەت بەرمىسە شاپائەت قىلالمايدۇ.
 ئەھۋال مۇشۇنداق تۇرسا، شاپائەت
 قىلغۇچى قانداق بولۇپ ئاللاھتىن
 ئۇستۇن ۋە كۈچلۈك بولغان بولىدۇ؟!
 شاپائەت قىلىش دېگەن ئاللاھ تائالاغا
 قارشى چىقىپ ئۇنىڭ ھۆكۈمىنى
 يۈرگۈزگىلى قويماسلىق ئەمەسكى،
 ئاللاھتىن ئۇستۇن بولسۇن! شاپائەت
 قىلىش دېگەن، ئاللاھ تائالانىڭ
 سۆيۈملۈك بەندىلىرى گۇناھكار قۇلنىڭ
 كەچۈرۈم قىلىنىشىنى تىلەپ دۇئا
 قىلىشتۇر. ئاللاھ تائالا بۇ سۆيۈملۈك

بەندىسىنىڭ تەلۋىنى قوبۇل قىلىپ،
 مەزكۇر گۇناھكارنى ئەپسۇ قىلسا، بۇ
 ئاللاھنىڭ رەھمىتى، ئەگەر قوبۇل
 قىلمىسا، ئۇ ئاللاھنىڭ ئادالىتى.
 2- شاپائەت ئىنكارچىلىرى
 شاپائەتنىڭ يوقلىقىغا دەلىل قىلىپ مۇنۇ
 ئايەتنى كەلتۈرىدۇ: «ئۇلارغا شاپائەت
 قىلغۇچىلارنىڭ شاپائىتى پايدا
 بەرمەيدۇ.»^① ھەقىقەتتە بۇ ئايەت
 شاپائەتنىڭ بارلىقىنى ئىسپاتلايدۇ.
 زەررىچىلىك ئىلمى بار كىشى
 ئايەتنىڭ «ئۇلارغا» دېگەن سۆزنىڭ بۇ
 ئايەتنىڭ ئالدىدىكى ئايەتتە ئۆتكەن
 كىشىلەرنى كۆرسىتىدىغانلىقىنى بىلىدۇ.
 ئۇنداقتا ئالدىدىكى ئايەتلەرنى ئوقۇپ
 ئۇلارنىڭ كىملىكىنى تاپايلى: "كُلُّ نَفْسٍ بِمَا
 كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ (38) إِلَّا أَصْحَابُ الْيَمِيْنِ (39)
 فِي جَنّٰتٍ يَتَسَاءَلُوْنَ (40) عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ (41)
 مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ (42) قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ
 الْمُصَلِّيْنَ (43) وَلَمْ نَكُ نُطْعِمِ الْمِسْكِيْنَ (44)
 وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَاطِيْبِيْنَ (45) وَكُنَّا نَكْذِبُ
 يَوْمَ الدِّيْنِ (46) حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِيْنَ (47) فَمَا
 تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيْنَ" تەرجىمىسى:
 «ھەر ئىنسان قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن
 (دوزاختا) مەھبۇستۇر. پەقەت ئەسھابى
 يەمىن (يەنى سائادەتمەن مۆمىنلەر)
 بۇنىڭدىن مۇستەسنا. ئۇلار جەننەتلەردە
 بولۇپ، گۇناھكارلاردىن: «سىلەرنى
 دوزاخقا كىرگۈزگەن نېمە؟» دەپ
 سورايدۇ. ئۇلار (جاۋابەن) ئېيتىدۇ:
 «بىز ناماز ئوقۇمىدۇق. مىسكىنلەرگە
 ئاھام بەرمىدۇق. بىز بەھۋدە سۆز

^① سۈرە مۇدەسسىر: 48 - ئايەت.

قىلغۇچىلار بىلەن بىللە بەھودە سۆز قىلاتتۇق. قىيامەت كۈنىنى ئىنكار قىلاتتۇق، تاكى بىز ئۆلگۈچە (شۇنداق قىلدۇق). شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ شاپائىتى ئۇلارغا پايدا بەرمەيدۇ. ① كۆرۈپ تۇرۇپتىمىزكى، ئايەتتە بايان قىلىنغان شاپائەت پايدا بەرمەيدىغانلار: 1- ناماز ئوقۇمايدىغان، 2- مىسكىنلەرگە تائام بەرمەيدىغان، 3- بەھودە سۆز قىلىدىغان، 4- قىيامەت كۈنىنى ئىنكار قىلغان، 5- ئۆلگۈچە قىلمىشلىرىغا تەۋبە قىلمىغان كاپىرلاردۇر.

ئىمام ئىبنى كەسىر بۇ ئايەتنىڭ تەپسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «مەزكۇر سۈپەتلەردىكى كىشىلەرگە قىيامەت كۈنى ھېچبىر شاپائەتچىنىڭ شاپائىتى پايدا بەرمەيدۇ. چۈنكى، قىيامەت كۈنى ئاللاھنىڭ ھۇزۇرىغا كاپىر ھالەتتە بارغان كىشىنىڭ ئاقىۋىتى دوزاختا مەڭگۈ قېلىشتۇر.» ②

ئىمام قۇرتۇبى مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئايەت گۇناھكار مۇئمىنلارغا شاپائەت قىلىنىدىغانلىقىغا دەلىلدۇر. چۈنكى ئەھلى نەۋھىد بولغانلار گۇناھلىرى سەۋەبى بىلەن ئازابلانسىمۇ، ئاللاھ تائالا ئۇلارنى تەۋھىدى ۋە شاپائەت سەۋەبى بىلەن مەرھەمەت قىلىپ دوزاختىن چىقىرىدۇ. كاپىرلار ئۈچۈن ھېچ شاپائەت قىلغۇچى بولمايدۇ.» ③

① سۈرە مۇددەسسەر: 38 - ئايەتتىن 48 - ئايەتقىچە.

② قۇرئان كەرىم تەپسىرى: ئىبنى كەسىر. بېرۇت مەرىپەت نەشرىياتى، 1980 - يىلى نەشرى 4 - توم: 446 ۋە 447 - بەتلەر.

③ الجامع لاحكام القرآن (قۇرئان ئەھكاملىرى

بىز يۇقىرىدىكى ئايەتلەرنىڭ ھەممىسىنى ئەمەس پەقەت شاپائەت ئىنكارچىلىرى دەلىل قىلغان «ئۇلارغا شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ شاپائىتى پايدا بەرمەيدۇ» دېگەن قىسمىنىلا دىققەت بىلەن ئوقۇساق، بۇ ئايەتنىڭ شاپائەتنىڭ يوقلىقىغا ئەمەس، بەلكى شاپائەتنىڭ بارلىقىغا دالالەت قىلىدىغانلىقىنى كۆرىمىز. ئايەتتىكى «شاپائەت قىلغۇچىلار» سۆزى، قىيامەت كۈنى شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ بارلىقىنى، ئاللاھ ئىزنى بەرگەن كىشىلەرگىلا شاپائەت قىلىدىغانلىقىنى، قىيامەت كۈنىگە ئىنكار قىلغان كاپىرلارغا شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ ھېچبىرى شاپائەت قىلالمايدىغانلىقىنى، شاپائەت قىلغان تەقدىردىمۇ ئاللاھ تائالانىڭ ئۇ شاپائەتنى قوبۇل قىلمايدىغانلىقىنى ئوچۇق بىر شەكىلدە ئىپادىلەيدۇ.

3 - شاپائەت ئىنكارچىلىرى دەلىل قىلغان يەنە بىر ئايەت: "مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ" «زالىملارغا يېقىن دوست ۋە شاپائىتى قوبۇل قىلىنىدىغان شاپائەتچى بولمايدۇ.» ④ ئىمام ئىبنى كەسىر بۇ ئايەتتىكى زالىملاردىن مەقسەت مۇشرىكلار ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈش بىلەن ئۆزىگە زۇلۇم قىلغانلارغا نە ياردەم قىلىدىغان بىر دوست، نە شاپائەت قىلىدىغان بىر شاپائەتچى بولمايدۇ. چۈنكى ئۇلار

تەپسىرى): قۇرتۇبى، بېرۇت ئەرەب مەراسىملىرىنى جانلاندىرۇش نەشرىياتى، 1985 - يىلى نەشر: 88/19. ④ سۈرە غافىر 18 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(ھەكم) ئوغلغا نەسھەت قىلىپ: «ئى ئوغلۇچىقىم، ئاللاھقا شىپىرىك كەلتۈرمىگەن، شىپىرىك كەلتۈرۈش ھەققەتەن زور زۇلۇمدۇر»^① دېدى.

4- شاپائەت ئىنكارچىلىرى قىيامەت كۈنىدىكى شاپائەتنى ئىنكار قىلىش ئۈچۈن قۇرئان كەرىم ئايەتلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ خاھىشچە ئىزاھلاپ، قۇرئان كەرىمنىڭ مەقسەت ۋە غايىسىنى باشقا تەرەپكە بۇرۇۋېتىدۇ. ئۇلار قىيامەت كۈنى شاپائەتنىڭ يوقلىقىغا يەنە مۇنۇ ئايەتنى دەلىل قىلىدۇ: "قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا" «شاپائەتنىڭ ھەممىسى ئاللاھنىڭ ئىلكىدۇر»^② بۇ ئايەت شاپائەتنىڭ ئاللاھقا خاس ئىكەنلىكىگە، ئۇنىڭدىن باشقا شاپائەت قىلغۇچىنىڭ يوقلىقىغا دالالەت قىلىدۇ، دەيدۇ. بزمۇ دەيمىزكى شاپائەتنىڭ ھەممىسى ئاللاھقا خاس، شۇنىڭ ئۈچۈن پەقەت ئاللاھ ئىزنى بەرگەن كىشى يەنە ئاللاھ ئىزنى بەرگەن كىشىگە شاپائەت قىلىدۇ. قىيامەت كۈنى ئاللاھ ئىزىن بەرگەنلەردىن باشقا ھېچكىمنىڭ شاپائەت قىلالايدىغانلىقى ھەققىدىكى ئايەتلەرنى يۇقىرىدا ئوقۇپ ئۆتتۇق. شاپائەت ئاللاھنىڭ ئىلكىدە دېگەنلىك، ئاللاھتىن باشقا شاپائەت قىلغۇچى يوق دېگەنلىك بولمايدۇ. چۈنكى بۇنداق دېيىش قۇرئاندىكى كۆپلىگەن ئايەتكە زىت كېلىدۇ. شاپائەت

ئۈچۈن پۈتكۈل ياخشىلىق يوللىرى ئېتىلىگەندۇر»^①

بۇ ئايەت قىيامەت كۈنى زالىملارغا شاپائەت قىلغۇچى بولمايدىغانلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. بۇ يەردىكى «زالىملار» سۆزى بىراۋغا زۇلۇم قىلغان ياكى بىرلىرىنىڭ ھەققىنى بەرمىگەنگە ئوخشاش زالىملارنى ئەمەس، ئىبنى كەسىر دېگەندەك مۇشرىكلارنى كۆرسىتىدۇ. چۈنكى كەچۈرۈم قىلىنمايدىغان ۋە دوزاختا مەڭگۈ قېلىشقا سەۋەب بولىدىغان زۇلۇم شىپىرىكتۇر. قۇرئان كەرىمدە «زۇلۇم» سۆزى شىپىرىك مەنىسىدەمۇ ئىشلىتىلدى. مەسىلەن: "الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ" «ئازابتىن ئەمەن بولۇش ئىمان ئېيتقان، ئىمانغا زۇلۇمنى ئارىلاشتۇرمىغان ئادەملەرگە مەنسۇپتۇر، ئۇلار ھىدايەت تاپقۇچىلاردۇر»^② دېگەن ئايەت نازىل بولغاندا، ساھابىلار ناھايىتى ئالاقىدە بولۇپ: «يا رەسۇلەللاھ! قايسىمىز ئىمانىمىزغا زۇلۇمنى ئارىلاشتۇرمايمىز؟» دېگەن پەيدىغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ سىلەر ئويلىغاندەك ئەمەس، بەلكى ئۇ شىپىرىكتۇر. لۇقماننىڭ ئوغلغا نەسھەت قىلىپ دېگەن سۆزىنى ئاڭلىمىدىڭلارمۇ؟ دەپ مۇنۇ ئايەتنى ئوقۇدى: "وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِأَبِيهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ" «ئۆز ۋاقتىدا لۇقمان

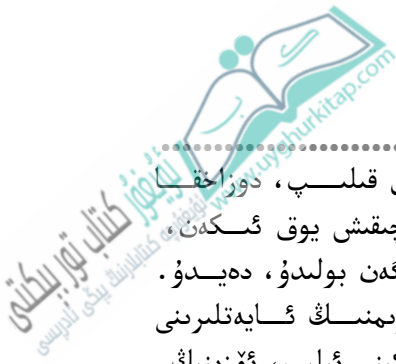
① سۈرە لوقمان: 13 - ئايەت.

② سەھھە بۇخارى (فەتھۇل بارى شەرھى) پەيدىغەمبەرلەر ھەدىسلىرى كىتابى، 6 - توم، 537 - بەت، 3428 ۋە 3429 - ھەدىس.

③ سۈرە زۇمەر: 44 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

④ قۇرئان كەرىم تەپسىرى: ئىبنى كەسىر، بىرۈت مەدرىپەت نەشرىياتى، 1980 - يىلى نەشرى 4 - توم: 75 - بەت.

⑤ سۈرە ئەنئام: 82 - ئايەت.

ئاللاھنىڭ ئىلكىدە دېگەنلىك، شاپائەت قىلغۇچىمۇ، شاپائەت قىلىنغۇچىمۇ ئاللاھنىڭ ئىزىگە باغلىق. ئاللاھنىڭ ئىزىسىز ھېچكىم ھېچكىمگە شاپائەت قىلالمايدۇ، دېگەن بولىدۇ. يەنە كېلىپ بۇ ئايەت، بۇتلارنى «ئاللاھنىڭ نەزىدىكى شاپائەتچىلىرىمىز» دەۋالغان مۇشرىكلارنىڭ دەۋاسىغا رەددىيە بېرىش ئۈچۈن كەلگەن. بۇ ئايەتنىڭ بېشىدىكى ئايەتنى قوشۇپ ئوقۇپ باقايلى: «أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلُوا كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقْلُوبُونَ * قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا» (ئۇلار پىكىر يۈرگۈزمىدى) بەلكى ئاللاھنى قويۇپ، (بۇتلاردىن) شاپائەتچىلەرنى تۇتتى. ئېيتقىنكى، «ئۇلار (يەنى شاپائەتچى قىلىنغان بۇتلار) ھېچ نەرسىگە قادىر بولالمايدىغان ۋە (ھېچ نەرسىنى) سەزمەيدىغان تۇرسىمۇ (ئۇلارنى شاپائەتچى تۇتامدۇ؟). شاپائەتنىڭ ھەممىسى ئاللاھنىڭ ئىلكىدەدۇر.» دېمەك بۇ ئايەت مۇشرىكلارنىڭ ئاڭلىمايدىغان، كۆرمەيدىغان، ئۆزىگە چوقۇنغانلارنىڭ قىلىۋاتقان ئىبادەتلىرىنى ھېس قىلمايدىغان بۇتلارنى ئاللاھنىڭ نەزىرىدە بىزگە شاپائەت قىلىدىغان شاپائەتچىلىرىمىز، دەۋالغان ئاساسسىز دەۋالرىغا رەددىيە بېرىپ نازىل بولغان.

5- شاپائەت ئىنكارچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ باتىل قاراشلىرىغا قۇرئان كەرىمدىكى: «وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ» (ئۇلار دوزاختىن چىقمايدۇ) دېگەن

ئايەتنى دەلىل قىلىپ، دوزاخقا كىرگەندىن كېيىن چىقىش يوق ئىكەن، شاپائەتچى يوق دېگەن بولىدۇ، دەيدۇ. بۇ قۇرئان كەرىمنىڭ ئايەتلىرىنى پارچىلاپ بىر بۆلىكىنى ئېلىپ، ئۆزىنىڭ قاراشلىرىغا خىزمەت قىلدۇرۇش ئۈچۈن، ئايەتنىڭ مەنىسىنى بۇرمىلىغانلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس. بىز مۆتىۋەر تەپسىرلەرگە قارايدىغان بولساق، بۇ ئايەتنىڭ ھەقىقىي مەنىسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئوچۇق كۆرەلەيمىز. ئىمام قۇرتۇبى بۇ ئايەتنىڭ تەپسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ» (ئۇلار دوزاختىن چىقمايدۇ). بەزىلەر بۇ ئايەتنى دوزاخقا كىرگەندىن كېيىن ھېچكىمنىڭ چىقمايدىغانلىقىغا دەلىلدۇر، دەيدۇ. بۇ خاتا گەپ. چۈنكى بۇ ئايەت كاپىرلارنىڭ دوزاخقا مەڭگۈ قالىدىغانلىقىغا ۋە ئۇ يەردىن چىقمايدىغانلىقىغا دەلىلدۇر. ئەھلى سۈننەتنىڭ قارىشى مۇشۇدۇر. بۇنىڭ دەلىلى مۇنۇ ئايەتتۇر: «إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحُ لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ» (شۇبھىسىزكى، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغان ۋە ئۇلارغا ئىمان ئېيتىشقا گەدەنكەشلىك قىلغانلارغا ئاسماننىڭ دەرۋازىسى ئېچىلمايدۇ (يەنى ئۇلارنىڭ ياخشى ئەمەلى ۋە دۇئاسى قوبۇل بولمايدۇ)، تاكى تۆگە يىغىنىنىڭ نۆشۈكىدىن ئۆتكۈچە ئۇلار جەننەتكە كىرمەيدۇ (يەنى ئۇلار ھەرگىزمۇ جەننەتكە كىرمەيدۇ)، گۇناھكارلارغا

⑤ سۈرە بەقەرە: 167 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

دائىملىق ئازاب باردۇر.»^⑥ شاپائەت ئىنكارچىلىرى بۇ ئايەتنى قىيامەت كۈنى شاپائەتنىڭ يوقلىقىغا دەلىل قىلىپ، دوزاخقا كىرگەندىن كېيىن چىقىش بولمىغان ئىكەن شاپائەت بولمايدۇ، دەيدۇ. بۇنىڭغا ھەزرىتى جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق رەت قايتۇرغان: ئەم ئىبنى دىنار مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ: «ئاللاھ بىر قەۋمنى دوزاختىن چىقىرىپ جەننەتكە كىرگۈزىدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دېگەن ئىدى. بىر ئادەم ئۇنىڭغا ئاللاھ تائالا: «ئۇلار دوزاختىن چىقماقچى بولىدۇ، لېكىن ئۇلار مەڭگۈ ئۇنىڭدىن چىقالمايدۇ» دەيدۇ، دېدى. جابىر: «سىلەر خاسنى ئام قىلىۋالسىلەر، بۇ ئايەت كاپىرلارغا خاس، سەن بۇ ئايەتنى ئالدىدىكى ئايەت بىلەن قوشۇپ ئوقۇغىن» دېدى، ئاندىن ئايەتنى ئوقۇدى: "إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِمَّا مَلَئَتْ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ * يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ" «ھەقىقەتەن كاپىرلار يەر يۈزىدىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇلارنىڭ بولسا، ئۇنىڭ بىر ئوخشىشى يەنە قوشۇپ بېرىلسە، قىيامەت كۈنى ئازابتىن قۇتۇلۇپ قېلىش ئۈچۈن بۇلارنىڭ ھەممىنى پىدىيە قىلىپ بەرسە، ئۇ پىدىيە ئۇلاردىن قوبۇل قىلىنمايدۇ،

مۇشۇنداق جازا بېرىمىز.»^⑦ بۇ ئايەتنى كەرىمىدىن مەلۇم بولىدۇكى، كاپىرلار قىيامەت كۈنى ئىككى قىسىم بولىدۇ: بىر قىسىمى ئەگەشكۈچىلەر يەنە بىر قىسىمى ئەگەشلىگۈچىلەر. ئىككىنچى قىسىم كاپىرلار ئازابنى كۆرگەندە بىرىنچى قىسىم كاپىرلاردىن يۈز ئۆرىدۇ. بىرىنچى قىسىم كاپىرلار ئەگەر دۇنياغا قايتىش مۇمكىن بولغان بولسا، ئىككىنچى قىسىم كاپىرلاردىن يۈز ئۆرىدىغانلىقىنى ئېلان قىلىدۇ. چۈنكى بۇ ھالەتتە يۈز ئۆرىگەننىڭ ھېچقانداق پايدىسى يوق. ئاللاھ تائالا كاپىرلارغا قىلمىشلىرىنى مانا مۇشۇنداق ھەسرەتلىك كۆرسىتىدۇ. ئىنسان قۇتۇلۇش مۇمكىن بولمايدىغان بىر مۇسبەتكە يولۇققاندا ئاندىن قىلمىشلىرىغا ياكى قىلمىغانلىرىغا ھەسرەت چىكىدۇ. «ئۇلار دوزاختىن ھەگىز چىقمايدۇ» دېگەن ئايەت، ئۇلارنىڭ ھەسرەت چىكىشىنىڭ سەۋەبىنى، ئەمدى ئۆتۈپ كەتكەن ئىشقا پۇشايماق قىلغاننىڭ پايدىسى يوقلىقىنى؛ چۈنكى بۇ پۇشايماقنىڭ ئۇلارنى دوزاختىن چىقىرالمىدىغانلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. دېمەك، بۇ ئايەت ئاللاھتىن باشقا نەرسىلەرنى ئىلاھ تۇتۇپ، ئۇنى خۇددى ئاللاھنى سۆيگەندەك سۆيگەن مۇشرىكلارغا خاس بولۇپ، مۇئمىنلارغا بېرىلدىغان شاپائەتنى رەت قىلمايدۇ.

6- "وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ" «ئۇلار دوزاختىن چىقمايدۇ، ئۇلارغا

⑥ سۈرە مائىدە: 37 - ئايەت.

⑦ سۈرە ئەئراق: 40 - ئايەت.

ئۇلارغا ئەلەملىك ئازاب باردۇر. ئۇلار دوزاختىن چىقماقچى بولىدۇ، لېكىن ئۇنىڭدىن چىقالمايدۇ، ئۇلارغا مۇقىم ئازاب باردۇر. «مانا بۇ ئايەت كاپىرلارغا خاستۇر»^①

7 - "رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ" * قَالَ احْسَبُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ * «ئۇلار»
 «پەرۋەردىگارىمىز! بىزنى دوزاختىن چىقارغىن (ئاندىن دۇنياغا قايتۇرغىن)، ئەگەر بىز (شۇنىڭدىن كېيىن) يەنە گۇناھ قىلساق، بىز ھەقىقەتەن زالىم بولۇپ قالغىمىز» دەيدۇ. ئاللاھ ئېيتىدۇ: «جەھەننەمدە خار ھالدا قىلىڭلار، ماڭا سۆز ئاچماڭلار.»^② شاپائەت ئىنكارچىلىرى بۇ ئايەتنى قىيامەت كۈنى شاپائەتنىڭ يوقلىقىغا دەلىل قىلىدۇ. بۇ ئايەتمۇ كاپىرلار ھەققىدە كەلگەن ئايەت بولۇپ، ئايەتنى بېشىدىكى ئايەتلەر بىلەن قوشۇپ ئوقۇغىنىمىزدا بۇنى ئېنىق كۆرىمىز: "وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ * تَلْفَحُ وَجوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ * أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُنلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَلِّبُونَ * قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ * رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ" * قَالَ احْسَبُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ" «تارازىسى يېنىك كەلگەنلەر (يەنى يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەنلەر) زىيان تارتقۇچىلاردۇر، جەھەننەمدە مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر. ئۇلارنىڭ يۈزلىرىنى ئوت

① ئىمام ئىبنى ھىبىيان رىۋايەت قىلغان 526/16، 7483 - ھەدىس. شۇكەيب ئارناۋۇت: بۇ ئىمام مۇسلىمنىڭ شەرتىگە چۈشىدىغان ئىسنادى سەھىھ ھەدىستۇر، دېگەن.

② سۈرە مۇئەننۇن: 107 - 108 - ئايەتلەر.

كۆيدۈرىدۇ، كاپۇكلىرى قورۇلۇپ، چىشلىرى ئېچىلىپ (بەت چىراي) بولۇپ قالىدۇ. (ئۇلارغا) «سىلەرگە (دۇنيادا) مېنىڭ ئايەتلىرىم ئوقۇپ بېرىلگەن، سىلەر ئۇنى (شۇنچە روشەن تۇرۇقلۇق) ئىنكار قىلغان ئەمەسمىڭلار» دېيىلىدۇ. ئۇلار ئېيتىدۇ: «پەرۋەردىگارىمىز! بەتتەختلىكىمىز ئۈستىمىزدىن غالب كېلىپ گۇمراھ قەۋم بولۇپ قالغان ئىدۇق. پەرۋەردىگارىمىز! بىزنى دوزاختىن چىقارغىن (ئاندىن دۇنياغا قايتۇرغىن)، ئەگەر بىز (شۇنىڭدىن كېيىن) يەنە گۇناھ قىلساق، بىز ھەقىقەتەن زالىم بولۇپ قالغىمىز. ئاللاھ ئېيتىدۇ: «جەھەننەمدە خار ھالدا قىلىڭلار، (ئۇستۇنلاردىن ئازابنىڭ كۆتۈرۈلۈپ كېتىشى ھەققىدە) ماڭا سۆز ئاچماڭلار.»^③ مانا كۆرۈپ تۇرۇپتىمىزكى بۇ ئايەتلەر دۇنيادا ئاللاھنىڭ ئايەتلىرىنى يالغان دەپ ئىمان كەلتۈرمىگەن كاپىرلار ھەققىدە نازىل بولغان. كاپىرلارغا خاس بولغان ئازابى قانداقمۇ مۇئەنن - مۇسۇلمانلارغا ئام قىلغىلى بولىدۇ؟!

8 - شاپائەت ئىنكارچىلىرى يەنە مۇنۇ ئايەتنى شاپائەتنىڭ يوقلىقىغا دەلىل قىلىدۇ: "أَقَمْنَا حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةَ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ" «كىمگە ئازاب ۋەدىسى تېگىشلىك بولسا (ئۇ چوقۇم دوزاخقا كىرىدۇ)، سەن دوزاختىكى ئادەمنى قۇتقۇزالامسەن؟!»^④ ئىمام قۇرتۇبى مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر

③ سۈرە مۇئەننۇن: 102 - 108 - ئايەتلەر.

④ سۈرە زۇمەر: 19 - ئايەت.

قۇتۇلۇشنى قۇمىت قىلىپ ھەرقانچە دەۋەت قىلغان بولسىمۇ ئۇلار ئىمان ئېيتىمىغان ئىدى. ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن ئۇلار ئۈچۈن مەغپىرەت تىلەپ دۇئا قىلىشتىن مەنئى قىلىپ مۇنۇ ئايەت نازىل بولغان: «پەيغەمبەرنىڭ ۋە ئاللاھقا ئىمان كەلتۈرگەنلەرنىڭ ئەڭ يېقىن ئۇرۇق - تۇغقانلىرى بولسىمۇ ئۇلارنىڭ دوزاخ ئەھلى ئىكەنلىكى ئېنىق بولغاندىن كېيىن مۇشۇ كىتابلارغا مەغپىرەت تەلەپ قىلىشىغا بولمايدۇ»^① دېمەك، بۇ ئايەتتە ئىمانسىز ئۆلۈپ كەتكەن مۇشۇ كىتابلار ھەققىدە بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ گۇناھكار مۇئىمىنلەرگە شاپائەت قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن ھەدىسلىرىگە زىت كەلمەيدۇ.

9 - شاپائەت ئىنكارچىلىرىنىڭ شاپائەت ھەدىسى باشقا ھەدىسلەرگە زىت كېلىدۇ، دەپ مۇنۇ ھەدىسلەرنى دەلىل قىلىدۇ: «گەپ توشغۇچى جەننەتكە كىرمەيدۇ»^②، «سىلەر رېھىمىنى ئۈزگۈچى جەننەتكە كىرمەيدۇ»^③ ۋە «قەلبىدە زەررىچىلىك كىبىر بار كىشى جەننەتكە كىرمەيدۇ»^④ دېگەندەك ھەدىسلەر مەزكۇر كىشىلەرنىڭ جەننەتكە

ئەلەيھىسسالام قەۋمىنىڭ ئىمان ئېيتىشىغا بەك ھېرىس ئىدى. ئىمان ئېيتىمىغانلار ئاللاھ تائالا تەرىپىدىن بەدبەخت بولىدىغانلىقى يېزىلىپ كەتكەن كىشىلەر ئىدى. بۇ ئايەت ئاشۇلار ھەققىدە نازىل بولغان. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس: ئاللاھ تائالا بۇ ئايەتتىن ئەبۇ لەھەب، ئۇنىڭ ئەۋلادى ۋە ئىمان ئېيتىقلى ئۇنىمىغان ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى مەقسەت قىلىدۇ، دېگەن. ئىمام فەررا مۇنداق دېگەن: بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى: ئى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام! سەن ھەققىدە ئازاب سۆزى پۈتۈلۈپ كەتكەن كىشىنى قۇتقۇزالمىسەن؟ دېگەن بولىدۇ.^⑤ ئىبنى كەسىر مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئايەتتە ئاللاھ تائالا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا: «ئاللاھ دوزاخ ئەھلى دەپ يېزىۋاتقانلارنى سەن ئازغۇنلۇقتىن ۋە ھالاكەتتىن قۇتقۇزالمىسەن؟ يەنى ئۇنى ئاللاھتىن باشقا ھېچكىم ھىدايەت قىلالمايدۇ. چۈنكى ئاللاھ ھىدايەت قىلمىغاننى ھىدايەت قىلغۇچى يوقتۇر، ئاللاھ ھىدايەت قىلغاننى ئازدۇرغۇچى يوقتۇر» دەيدۇ.^⑥

يۇقىرىدىكى مۇپەسسىرلەرنىڭ سۆزىدىنمۇ مەلۇم بولىدۇكى، بۇ ئايەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇنىڭ ئىمان ئېيتىمىدىن ئۆلۈپ كەتكەن تۇغقانلىرى ھەققىدە چۈشكەن. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئىمان ئېيتىپ

① الجامع لأحكام القرآن: للقرطبي، دار إحياء التراث العربي، بيروت: 1985/1405 (335/5)

② تفسير القرآن العظيم، بېيرۇت نەھۇبىياتى، 1980 بىرىنچى بېسىلىشى، 4 - توم: 48 ۋە 49 - بەتلەر.

③ سۇرە تەۋبە: 113 - ئايەت.
④ سەھىھ بۇخارى (فەتھۇل بارى شەرھى) ئەدەب كىتابى، 10 - توم، 487 - بەت، 6056 - ھەدىس. سەھىھ مۇسلىم (نەۋەۋى شەرھى) 2 - توم، 507 - بەت، 285 - ھەدىس.
⑤ سەھىھ بۇخارى (فەتھۇل بارى شەرھى) 10 - توم، 428 - بەت، 5984 - ھەدىس. سەھىھ مۇسلىم (نەۋەۋى شەرھى) 9 - توم، 3686 - بەت، 6400 - ھەدىس.
⑥ سەھىھ مۇسلىم (نەۋەۋى شەرھى) 2 - توم، 483 - بەت، 261 - ھەدىس.

كىرمەيدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن تۇرسا، ئۇلارغا قانداق شاپائەت قىلىدۇ؟! بۇ ھەدىسلەر بىلەن «مېنىڭ شاپائىتىم ئۈمىتىدىن چوڭ گۇناھ ئىشلىگەنلەر ئۈچۈندۇر»^① دېگەن ھەدىس بىر-بىرىگە زىت كېلىدۇ.

بۇ توغرا ئەمەس. چۈنكى يۇقىرىدىكى جەننەتكە كىرمەيدۇ دېگەن ھەدىسلەر شاپائەت ئىنكارچىلىرى چۈشىنىۋالغان مەنىدە ئەمەس. ئۆلىمالار بۇنىڭغا ئوخشاش ھەدىس ۋە ئايەتلەرنى چۈشىنىشتە مۇنداق ئىككى ئۇسۇلنى بېكىتكەن:

بىرىنچىسى: جەننەتكە كىرمەيدىغانلىقى بايان قىلىنغان ھەدىسلەردىكى چوڭ گۇناھلارنى ھالال سانغۇچى دوزاختا مەڭگۈ قالغۇچى كاپىردۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ جەننەتكە كىرمەيدۇ. بىز يۇقىرىدىن بېرى ئېيتىپ كەلدۇق، كاپىرغا شاپائەت يوق.

ئىككىنچىسى: يۇقىرىدىكى ھەدىسلەردە كۆرسىتىلگەن گۇناھلارنى سادىر قىلغۇچىلارنىڭ جازاسى ئۇدۇل جەننەتكە كىرەلمەسلىكتۇر؛ جەننەتنىڭ دەرۋازىلىرى ئۇنىڭغا كىرىشكە ھەقىلىق بولغان مۇئمىنلەرگە ئېچىلغاندا، يۇقىرىدىكى كىشىلەر كىرەلمەيدۇ. ئۇلار كېچىكتۈرۈلىدۇ. كېيىن ئەگەر ئاللاھ تائالا ئۇلارنى ئەپپۇ قىلسا، جەننەتكە كىرىدۇ، ئەگەر ئەپپۇ قىلماي جازالسسا، گۇناھىنىڭ جازاسىنى تارتقاندىن كېيىن

دوزاختىن چىقىپ جەننەتكە كىرىدۇ. ئۈچىنچى بىر سۆز: چوڭ گۇناھ سادىر قىلغانلار ھەققىدە كەلگەن ئايەت ۋە ھەدىسلەردىكى ئاگاھلاندۇرۇشلار، ئاشۇ گۇناھنى ئىشلىگەنلەرنىڭ جازاسىدۇر. لېكىن ئاللاھ تائالا مۇئمىن ئۆلگەنلەرنىڭ دوزاختا مەڭگۈ قالمايدىغانلىقىنى خەۋەر بەرگەن. شۇڭا ئۇلار ئۇدۇل جەننەتكە كىرمىسىمۇ، جازاسى تۈگىگەندىن كېيىن كىرىدۇ.^② دېمەك، بۇ ھەدىسلەر ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق زىتلىق يوق. ئاخىرىگە مۇئمىن ھالىتىدە بارغانلارنىڭ دوزاختا مەڭگۈ قالمايدىغانلىقىغا مۇنىۋ ئايەتلەر دالالەت قىلىدۇ: «بىز مۇسۇلمانلارنى جىنايەتچىلەرگە ئوخشاش قىلىمىزمۇ؟ سىلەرگە نېمە بولدى، قانداق ھۆكۈم قىلىۋاتىسىلەر؟»^③

ياخشىلىق قىلمىغان بولسىمۇ، ئاللاھ تائالانىڭ بىرلىك، بارلىقىغا چىن ئىشەنگەن ۋە ئۇنىڭغا ھېچنەرسىنى شېرىك كەلتۈرمىگەن، مۇشۇ ساغلام ئىمان بىلەن ياشاپ، شۇ ئىمانى بىلەن ئۆلگەن مۇئمىن قىيامەت كۈنى ئىماننىڭ پايدىسىنى كۆرىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «قىيامەت كۈنى مال-دۇنيا ۋە ئوغۇللار ئەسقا تاپمايدۇ. پەقەت ئاللاھ تائالاغا ساغلام قەلب بىلەن كەلگەن

① ئىسلام دۆشمەنلىرىنىڭ كىتابلىرىدا پەيغەمبەر سۈننىتى (السنة النبوية في كتابات أعداء الإسلام) دوكتور ئىمام سەيىد شىرىبنى، يەقىن نەشىرىياتى مىسىر. 2002-يىلى بىرىنچى نەشر. 2-توم: 244 ۋە 245-بەتلەر. ② سۈرە قەلەم: 35 ۋە 36-ئايەتلەر.

③ سۈننىتى ئەبى داۋۇد (شەرھى ئەۋنۇل مەتبۇد) 4726، 51/13-ھەدىس. ئەلباتى سەھىھ دېگەن.

شاپاڭەت قىلىدىغانلار كىملىرى؟

يۇقىرىدا شاپاڭەتنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى دەلىللىرى بىلەن بايان قىلدۇق ۋە شاپاڭەت ئىنكارچىلىرىنىڭ سەپسەتلىرىنى بىر - بىرلەپ دەلىل - ئىسپاتلار بىلەن چىرىتتۇق. ئەمدى شاپاڭەت قىلغۇچىلارنىڭ كىملىرى ئىكەنلىكىنى بايان قىلايلى. قىيامەت كۈنى شاپاڭەت قىلىدىغانلار:

1 - ئاللاھ تائالا ئۆزى. قىيامەت كۈنى شاپاڭەت قىلىدىغانلارنىڭ ھەممىسى شاپاڭەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئاللاھ تائالا ئەمدى مېنىڭ شاپاڭەتم قالىدى، دەپ دوزاختا قېلىپ قالغان گۇناھكار مۇئەمىنلەرنى دوزاختىن چىقىرىدىغانلىقى سەھھە ھەدىستە بايان قىلىنغان.

2 - مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام. قىيامەت كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر نەچچە شەكىلدە شاپاڭەت قىلىدۇ. پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋە سەللەم مۇنداق دەيدۇ: «ھەر بىر پەيغەمبەرنىڭ ئىجابەت بىر دۇئاسى بولۇپ، پۈتۈن پەيغەمبەرلەر ئۇ دۇئاسىنى مۇشۇ دۇنيادا قىلدى. مەن ئۇ دۇئاسىنى ئۈمىتىمگە قىيامەت كۈنى شاپاڭەت قىلىش ئۈچۈن ساقلىدىم. ئىنشائاللاھ ئۇ شاپاڭەت ئۈمىتىمدىن ئاللاھقا ھېچنەرسىنى شىپىرىك كەلتۈرمەي ئۆلگەنلەرنىڭ ھەممىسىگە ئېرىشىدۇ.»^①

3 - شىپىھىلەر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «شىپىھى ئائىلىسىدىن يەتتىمىش كىشىگە شاپاڭەت

كىشى پايدا تاپىدۇ.»^② ئەبۇ سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە مۇنداق كەلگەن: «پەرىشتىلەر شاپاڭەت قىلدى، رەھىم قىلغۇچىلارنىڭ ئەڭ مەرھەمەتلىكى ئاللاھلا قالدى...»^③ بۇ ھەدىس مۇنۇ ئايەتكە مۇۋاپىق كېلىدۇ: «ئاللاھ زەرىچىلىك زۇلۇم قىلمايدۇ، بىر ياخشىلىق بولسا، ئۇنى ئاللاھ ئۆز دەرگاھىدا كۆپەيتىپ بۈيۈك مۇكاپات بېرىدۇ.»^④ يەنى ئىمان بىلەن ئۆلگەن مۇئەمىن دوزاختا مەڭگۈ قالمايدۇ. ئەگەر ئۇنداق بولمايدىغان بولسا، ئۇنىڭ ئىمانى زايى قىلىنغان، مۇئەمىنگە زۇلۇم قىلىنغان بولىدۇ. ئاللاھ تائالا زۇلۇمنى ئۆزىگە ھارام قىلغان. بەندىنىڭ قىلچىلىك ئەمىلىنى ھەرگىز زايى قىلىۋەتمەيدۇ. بەلكى ئۇنى نەچچە ھەسسە كۆپەيتىپ مۇكاپات بېرىدۇ.

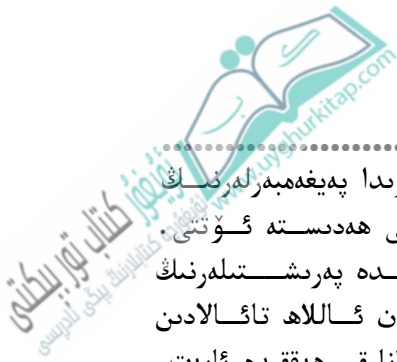
بۇنىڭ بىلەن شاپاڭەت ھەدىسلىرىنىڭ نە قۇرئان كەرىم ۋە نە باشقا سەھھە ھەدىسلەرگە زىت كەلمەيدىغانلىقى، شاپاڭەت ئىنكارچىلىرىنىڭ دېگىنىدەك ئەمەسلىكى ئاشكارا بولدى. گەپنىڭ خۇلاسسىسى قىيامەت كۈنى شاپاڭەتكە نائىل بولۇش ئۈچۈن بۇ دۇنيادىن ئىمان بىلەن كەتكەن بولۇش شەرت. ئىمانى بولمىغان كىشىگە قىيامەت كۈنى شاپاڭەتچى بولمايدۇ.

^① سۇرە شۇئەرا: 88 ۋە 89 - ئايەتلەر.

^② ئىمام مۇسلىم رىۋايىتى (183).

^③ سۇرە نىسا: 40 - ئايەت.

^④ ئىمام مۇسلىم رىۋايىتى (189).

قىلىدىغانلىقى يۇقىرىدا پەيغەمبەرلەرنىڭ شاپائىتى ھەققىدىكى ھەدىستە ئۆتتى. قۇرئان كەرىمدە پەرىشتىلەرنىڭ مۇئەمىنلەر ئۈچۈن ئاللاھ تائالادىن مەغپىرەت تىلەيدىغانلىقى ھەققىدە ئايەت بار: «ئەرشنى كۆتۈرۈپ تۇرىدىغان ۋە ئەرشنىڭ چۆرىسىدىكى پەرىشتىلەر رەببىگە تەسبىھ ئېيتىدۇ، ھەمدە ئېيتىدۇ، رەببىگە ئىمان ئېيتىدۇ، مۇئەمىنلەرگە مەغپىرەت تىلەيدۇ...»^①

شاپائەتكە ئېرىشىشنىڭ سەۋەبلىرى:

يۇقىرىدا شاپائەتنىڭ ھەق ۋە ساپىت ئىكەنلىكىنى، شاپائەت قىلغۇچىلارنىڭ كىملىرى ئىكەنلىكىنى دەلىللىرى بىلەن بايان قىلدۇق. ئەمدى قانداق قىلغاندا شاپائەتكە ئېرىشكىلى بولىدۇ؟ دېگەن مۇھىم سوئالغا جاۋاب بېرىلى:

شاپائەتكە لايىق بولۇش ۋە شاپائەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلار مۇنۇلار:

1- ئىخلاس. يۇقىرىدا شاپائەتنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن دەلىل كەلتۈرۈلگەن ئايەت ۋە ھەدىسلەردىن مەلۇم بولىدىكى قىيامەت كۈنى شېرىكتىن خالى چىن ئىخلاسلىق مۇئەمىندىن باشقا كىشىگە شاپائەت قىلىنمايدۇ. شاپائەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن بۇ دۇنيادىن خالىس تەۋھىد ئەقىدىسى بىلەن كېتىش شەرت. شۇنىڭ ئۈچۈن

^①سۈرە غافر: 7- ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

قىلىدۇ...»^①

4- پەيغەمبەرلەر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھنىڭ مۇئەمىنلەرگە رەھىمىتى داۋام قىلىدۇ، ئۇلارنى پەرىشتىلەرنىڭ ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ شاپائىتى بىلەن دوزاختىن چىقىرىپ جەننەتكە كىرگۈزىدۇ...»^②

5- مۇئەمىنلەر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ ئەزەۋجەللە قىيامەت كۈنى پەرىشتىلەر شاپائەت قىلدى، پەيغەمبەرلەر شاپائەت قىلدى ۋە مۇئەمىنلەر شاپائەت قىلدى، پەقەت ئەرھەمۇرراھىمىنىڭ شاپائىتى قالدى، دەيدۇ...»^③

6- نارىسىدە ئۆلۈپ كەتكەن بالىلار ئاتا-ئانىسىغا شاپائەت قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «جەننەتنىڭ گۈللىرى بالىلار ئاتا-ئانىسىنى تېپىپ، ئۇلارنىڭ قوللىرىدىن تۇتۇپ جەننەتكە ئېلىپ كىرمىگۈچە قويۇپ بەرمەيدۇ...»^④

7- سىددىقلار. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاندىن سىددىقلارنى چاقىرىنغىلار دېيىلىدۇ، سىددىقلار شاپائەت قىلىدۇ...»^⑤

8- پەرىشتىلەر. پەرىشتىلەرنىڭ قىيامەت كۈنى مۇئەمىنلەرگە شاپائەت

^①ئىمام ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان، ئەلبانى سەھىھ دېگەن.

^②ئىمام تەبەرانى رىۋايەت قىلغان. ھاكىم سەھىھ، دېگەن، زەھەبى بۇنىڭغا قوشۇلغان.

^③ئىمام مۇسلىم رىۋايىتى (183).

^④ئىمام مۇسلىم رىۋايىتى (2635).

^⑤ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان، ئىسنادى سەھىھ.

4 - قۇرئان كەرىمنى كېچىدە، تەھەججۇد، تەراۋىھ نامازلىرىدا ئوقۇش ۋە روزا تۇتۇش. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «روزا بىلەن قۇرئان قىيامەت كۈنى بەندىگە شاپائەت قىلىدۇ. روزا: «ئى رەببىم! مەن ئۇنى كۈندۈز يېمەك - ئىچمەك ۋە شەھۋەتتىن توستۇم، مېنى ئۇنىڭغا شاپائەتچى قىلغىن» دەيدۇ. قۇرئان: «ئى رەببىم! مەن ئۇنى كېچە ئۇخلاشتىن توستۇم، مېنى ئۇنىڭغا شاپائەتچى قىلغىن» دەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككىسى شاپائەت قىلىدۇ.»^①

5 - سۈرە مۇلك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قۇرئاندا ئوتتۇز ئايەتلىك بىر سۈرە بار، ئۇنى ئوقۇغان كىشىنىڭ گۇناھى مەغپىرەت قىلىنغۇچىلىك شاپائەت قىلىدۇ. ئۇ بولسىمۇ «تەبارەكەللەزى... دۇر.»^② ئاخىرىدا شاپائەتنى سۈيىستىمەل قىلغۇچىلار ھەققىدە بىر ئاگاھلاندىرۇش بىلەن سۆزىمىزنى ئاخىرلاشتۇرايلى. يۇقىرىدا شاپائەت ئىنكارچىلىرىغا رەددىيە بەردۇق، مۇسۇلمانلارنىڭ ئىچىدە شاپائەت ھەققىدە رەددىيە بېرىشكە تېگىشلىك يەنە بىر گورۇھ بار. ئۇ بولسىمۇ شاپائەتنى سۈيىستىمەل قىلىپ كىشىلەرنى ئالدايدىغان ئىشان تۈركچە

ئىمانغا دەخلى يېتىدىغان سۆز - ھەرىكەتلەردىن قاتتىق ھەزەر قىلىش، ھەر دائىم ئىماننى ساقلاشقا تىرىشىش ۋە ئاللاھ تائالادىن ئىمان بىلەن كېتىشىنى تىلەپ دۇئا قىلىش لازىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىيامەت كۈنى مېنىڭ شاپائىتىمگە ئېرىشىدىغان ئەڭ بەختلىك كىشى، چىن قەلبىدىن ئىخلاس بىلەن «لا ئىلاھە ئىللەللاھ» دېگەن كىشىدۇر» دېگەن.^③

2 - ئەزاننى ئاڭلىغاندا مۇئەزرىنىڭ دېگىنىنى تەكرارلاش ۋە ئاخىرىدا مۇنۇ دۇئانى ئوقۇش: «اللھم رب ھذە الدعوۋە التامە، والصلاة القائمة آتى محمد الوسيلة والفضيلة، وابعثه مقاماً محموداً الذي وعدته» ئى مۇشۇ مۇكەممەل دەۋەتنىڭ (ئەزاننىڭ) ۋە ئوقۇلماقچى بولغان نامازنىڭ رەببى ئاللاھ! مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئالى دەرىجە ۋە پەزىلەت ئاتا قىلغىن ۋە ئۇنى سەن ۋەدە قىلغان ماقامى مەھمۇدقا يەتكۈزگىن» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ دۇئانى ئوقۇغان كىشىگە قىيامەت كۈنى مېنىڭ شاپائىتىم ۋاجىب بولىدۇ» دېگەن.^④

3 - قۇرئان كەرىمنى كۆپ ئوقۇش ۋە ئۇنى يادلاش. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قۇرئان ئوقۇڭلار! ھەقىقەتەن قۇرئان قىيامەت كۈنى ئۇنى ئوقۇغانلارغا شاپائەت قىلىدۇ» دېگەن.^⑤

① ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان، ئەلبانى سەھىھ دېگەن.
② ئىمام ئەبۇ داۋۇد (1400)، ترمىزى (2891)، ئەلبانى ھەسەن دېگەن.

③ ئىمام بۇخارى رىۋايىتى (99).
④ ئىمام بۇخارى رىۋايىتى (4719).
⑤ ئىمام مۇسلىم رىۋايىتى (553).

ئېيتقاندا خوجا ئەفەندىلەردۇر. ئۇلار مۇرتلىرىنى قىيامەت كۈنى مەن سىلەرگە شاپائەت قىلىمەن، سىلەرنى تىلئۆلمەن، دەپ ئالدايدۇ. ئۇلارغا قول بەرگەن مۇرىدلىرى ۋە ئۇلارنىڭ مۇخلىسلىرى بولغان بىچارىلەر ئىشانىمىز، سۇلتانىمىز ۋە خوجىمىز بىزنى شاپائەت قىلىپ قۇتۇلدۇرىدۇ، دەپ ئېتىقاد قىلىپ، شاپائەتنى ئۇلاردىن تىلەيدۇ ۋە قۇتۇلۇشنىڭ گارانتىسى دەپ ئىشىنىدۇ. بۇ ئىنساننى شېرىككە ئېلىپ بارىدىغان خەتەرلىك ئەھۋال. بۇ خەتەردىن ساقلىنىپ قېلىش ئۈچۈن يۇقىرىدىكى بايانلاردىن خۇلاسىلانغان تۆۋەندە بىر نەچچە ھەقىقەتنى بىلىش ۋە ئەقىدىمىزنى ئاشۇ ئاساس ئۈستىگە قۇرۇشىمىز لازىم:

1- ئاللاھ تائالانىڭ ئىزنىسىز شاپائەت يوق. شاپائەت قىلغۇچىمۇ، شاپائەت قىلىنغۇچىمۇ ئاللاھنىڭ ئىزىگە باغلىق. شاپائەت قىلىنغۇچىلار ئاخىرەتكە ئىمان بىلەن بارغانلاردۇر. پەيغەمبەرلەر ۋە سەھىھ ھەدىسلەردە جەننەتكە كىرىشى خەۋەر بېرىلگەنلەردىن باشقا ھېچكىمنىڭ ئىمان بىلەن كېتىشى كاپالىتى يوق.

2- كىشىلەرنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان ماشايىخلار، ئىشانىم- سۇلتانىملار، خوجا ئەفەندىلەر ۋە ئەۋلىيا ئۇللاھلار قىيامەت كۈنى كىشىلەرگە شاپائەت قىلىش ئەمەس ئۆزلىرىنى قۇتۇلدۇرۇش كاپالىتىگە ئېگە ئەمەس. شۇڭا ئۇلارنىڭ ئەپۇ قىلىنىپ جەننەتلىك بولۇشىنى تىلەپ دۇئا

قىلىشىمىز لازىم.

مانا مۇشۇ ھەقىقەتلەرگە ئاساسەن، شاپائەتنى ئاللاھ تائالادىن تىلەش لازىم. يەنى «ئى ئاللاھ! مېنى رەسۇلۇللاھنىڭ شاپائىتىگە ئېرىشتۈرگىن، ياكى مېنى شاپائەت قىلىنىشىغا رازى بولغان بەندىلىرىڭدىن قىلغىن. سالىھ قۇللىرىڭنى ماڭا شاپائەتچى قىلغىن» دەپ دۇئا قىلىش لازىم. «پالانى غوجام ماڭا شاپائەت قىلسىلا» دېيىشكە بولمايدۇ. چۈنكى ئۇ غوجامنىڭ شاپائەت ئىزىنى بېرىدىغان كىشىلەردىن بولۇشى نامەلۇم ۋە شاپائەت ئىزىنى بېرىلگەن ئەقىدىدىمۇ كىمگە شاپائەت قىلىدىغانلىقى نامەلۇم. شۇنىڭ ئۈچۈن شاپائەتنى پەقەت ئاللاھ تائالادىن تىلەسەك، ئاللاھ تائالا شاپائەتكە لايىق زاتلارنىڭ شاپائىتىگە بىزنى ئېرىشتۈرسە، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ شاپائىتى بىزگە پايدا قىلىدۇ.

ئى ئۇلۇغ رەببىمىز! بىزگە ھەقىقىي ھەق كۆرسىتىپ ئۇ يولدا مېڭىشنى نېسىپ قىلغىن. بىزگە باتىلنى باتىل كۆرسىتىپ ئۇنىڭدىن يىراق تۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت قىلغىن. ئى رەببىمىز! بىزنى ھىدايەت قىلغاندىن كېيىن ئازدۇرئۇھەتمىگىن. بىزنى بۇ دۇنيادا سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ يولىدا مېڭىپ، قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ مۇبارەك قولى بىلەن ھەۋزى كەۋسەرنىڭ سۈيىدىن ئىچىشنى، ئۇنىڭ شاپائىتىگە ئېرىشىشنى

بىزگە نېسىپ قىلغىن ۋە جەننەتتە
ئۇنىڭغا قوشنا قىلغىن . ئامىن .

دەۋەتچىلەردە بولۇشقا تېگىشلىك سۈپەتلەر

تەرجىمە قىلغۇچى: بابۇر ھېيىت

دوكتور ئائىزىل قەرنى

بىلىشىمىز كېرەككى، دەۋەتچىلەر ئۆتكۈزگەن ھەر قانداق بىر خاتالىق ئۈمىدكە چوقۇم تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئۇلار كېمىنىڭ كاپىتانى بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆتكۈزگەن خاتالىق ياكى مەغلۇبىيەتلىرىدىن بىرىنچى بولۇپ سوراقتا تارتىلىدۇ. چۈنكى كاپىتان كېمىنى قورۇقلۇققا ھەيدىسە كېمىدىكىلەر ئاللاھنىڭ ئىزى بىلەن قۇتۇلۇپ قالىدۇ. دەۋەتچىلەر ۋەزىپىسىنى ئاللاھ ئىرادە قىلغىنىدەك ئادا قىلىدىغان ھىدايەت ئەلچىلىرى، ھەقىقەت ۋە ياخشىلىق مەشەللىرى بولۇشى ئۈچۈن ئۇلاردا بىر قانچە سۈپەتلەر تېپىلىشى كېرەك.

دەۋەت ماھىرى بىناكارنىڭ بىناكارلىقى، ئۇستاز ھۈنەرۋەننىڭ ھۈنەرگە ئوخشاش سەمىمىي دەۋەتچىلەر كۆڭۈلدىكىدەك قىلالايدىغان بىر كەسىپ. دەۋەتچىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋارىسلىرى بولغاچقا، بۇ مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئېلىپ، ئىنسانلارنى تەلەپكە لايىق دەۋەت قىلىش ئۇلارنىڭ ئۈستىگە يۈكلىنىدۇ. دەۋەتچىلەر كەسپىنى، كەسپىنىڭ شەرتلىرىنى، ئۇسۇللىرىنى ۋە نەتىجىسىنى تەتقىق قىلىشى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرىپىدىن ئۈستىگە ئارتىلغان ۋەزىپىدە ئاللاھتىن قورقۇشى كېرەك. چۈنكى ئۇلار پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسلىرى، ئۈستىگە مەسئۇلىيەت ئارتىلغان ئامانەتدارلاردۇر. شۇنى

1. ئىخلاسمەن بولۇش كېرەك.

بۇزغۇنچىلىقنى تۈگىتىش بولۇشى كېرەك. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «مەن پەقەت (سىلەرنى) قولۇمدىن كېلىشىچە تۈزەشنىلا خالايمەن، مەن پەقەت ئاللاھنىڭ ياردىمى بولغاندىلا مۇۋەپپىقىيەت قازىنالايمەن، (ھەممە ئىشتا) ئاللاھقا تايىنىمەن ۋە ئۇنىڭغا يۈزلىنىمەن».^③

3. مۇجاھىدلار دەك بولۇش كېرەك. دەۋەتچى ئاللاھ يولىدا جەڭ قىلغان مۇجاھىدقا ئوخشايدۇ، مۇجاھىد چېگرادا تۇرغىنىدەك دەۋەتچىمۇ چېگرادا تۇرىدۇ، مۇجاھىد ئاللاھنىڭ دۈشمەنلىرىگە قارشى ئۇرۇش قىلغىنىدەك دەۋەتچىمۇ ھەرخىل شۈبھى ۋە شەھۋەتنىڭ كەينىگە كىرىپ كەتكەن، ئەۋلاتلارنى ئازدۇرغان، ئۈمىدىنى چۈشكۈنلەشتۈرگەن كىشىلەر ۋە رەزىل ئادەملەر بىلەن ئۇرۇش قىلىدۇ. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «شەھۋەتلەرگە ئەگىشىدىغانلار (يەنى شەيتانغا ئەگىشىدىغان فاجىرالار) توغرا يولدىن بۇرۇلۇپ كېتىشىڭلارنى (شۇلارغا ئوخشاش فاجىر بولۇشىڭلارنى) خالايدۇ».^④

دەۋەتچى مۇجاھىدلار دەك دۈشمەن ئالدىدا چىدامچان بولۇپ، ئۇلارنىڭ باشلىرىنى چېپىشى كېرەك. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «سىلەر ئۇلارنى قىرىپ (مەغلۇپ قىلىپ، ئۇلاردا

ئىشنى ئىخلاسلار بىلەن قىلىش مۇۋەپپىقىيەت قازىنىشنىڭ ئاساسى. شۇڭا دەۋەتچىلەر ئىخلاسمەن بولۇشى، دەۋىتىدە پەرۋەردىگارىنىڭ رازىلىقىنى كۆزلىشى، دۇنيانىڭ ئەرزىمەس مال- ماتالىرىغا بېرىلمەسلىكى كېرەك. ئۇلار ئاللاھ «قۇرئان كەرىم» دەپ دەۋەتچىنىڭ تىلىغا ئاساسەن: «مەن (ئاللاھنىڭ ئەمرىنى) يەتكۈزگەنلىكىمگە سىلەردىن ھېچ ھەق تەلەپ قىلمايمەن»^⑤

ئېيتقىنى، «سىلەردىن ھېچقانداق ھەق تەلەپ قىلغىنىم يوق، ئۇ سىلەرگە بولسۇن»^⑥ دېگىنىدەك بولۇشى كېرەك. دەۋەتچى مەنسىپ، مەرتىۋە ۋە نام- شۆھرەت تەلەپ قىلماستىن بىر ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى مەقسەت قىلىشى كېرەك.

بۇ ھەقتە شائىر مۇنداق دەيدۇ: كەتسىمۇ مال- دۇنيا مەندىن بىساناق، بولسا گەر بۇ قەلبىم تەمەدىن يىراق، سانايىمەن ئۆزۈمنى ھەممىدىن زەردار، قالساممۇ دۇنيادا ئىنساندىن ئۇزاق.

2. نىشان بەلگىلەش كېرەك. دەۋەتچىنىڭ نىشانى دىننى ئۈستۈنلۈككە ئىگە قىلىش، يەر يۈزىدە ئادالەتنى ھۆكۈمران قىلىش ۋە

③ «فۇرقان» سۇرىسى 57 - بەت.

④ «فۇرقان» سۇرىسى 57 - بەت.

⑤ «ھۇد» سۇرىسى، 88 - ئايەت.

⑥ «نسا» سۇرىسى، 27 - ئايەت.

سىلەرگە قارشىلىق كۆرسىتىدىغان كۈچ قالمىغان چاغدا ئۇلارنى ئۆلتۈرۈشتىن توختاپ) ئۇلارنى ئەسىر ئېلىڭلار، ئاندىن ئۇلارنى ئېھسان قىلىش يۈزىسىدىن قويۇپ بېرىڭلار، ياكى فەدىيە ئېلىپ قويۇپ بېرىڭلار، تاكى ئۇرۇش ئۆزىنىڭ ئېغىر يۈكىنى تاشلىغانغا قەدەر (يەنى ئۇرۇش توختىغانغا قەدەر) ئىش مانا مۇشۇنداق تۇر».^①

4. مەنپەئەتلىك ئىلىم ئۆگىنىشى كېرەك.

دەۋەتچى كىشىلەرنى تەۋھىدكە چاقىرىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مۇراس قالىغان مەنپەئەتلىك ئىلىملەرنى ئۆگىنىشى كېرەك. چۈنكى ئاللاھ تائالا «قۇرئان كەرىم» دە مۇنداق دەيدۇ: «ئېيتقىنىكى، بۇ مېنىڭ يولۇمدۇر، (كىشىلەرنى) ئاللاھقا دەۋەت قىلىمەن، مەن ۋە ماڭا ئەگەشكەنلەر روشەن دەلىلگە ئاساسلىنىمىز، ئاللاھ پاكىتۇر، مەن مۇشۇرىكلاردىن ئەمەسمەن».^②

ئەللامە مۇجاھىد ئايەتتىكى «البصيرة» سۆزىنى «ئىلىم» دەپ تەپسىر قىلغان. بىر قىسىم ئالىملار: «ھېكمەت» دەپ تەپسىر قىلغان. يەنە بىر قىسىم ئالىملار «تەۋھىد» دەپ تەپسىر قىلغان. ئەمەلىيەتتە، بۇ ئۈچ مەنە بىر - بىرىگە يېقىن. دەۋەتچى بىر ئاللاھقا

چاقىرغۇچى بولۇشى، پەقەت ئاللاھتىنلا قورقۇشى، ئاللاھتىنلا ئۈمىدۋار بولۇشى، ئۇنىڭغا ھېچبىر نەرسە ئاللاھتىن سۆيۈملۈك بولماسلىقى كېرەك. دەۋەتچى ئىنسانلارنى تەۋھىدكە چاقىرىش ئۈچۈن مەنپەئەتلىك ئىلىم ساھىبى بولۇشى، «قۇرئان» نىڭ ھەممىنى ياكى مەلۇم بىر قىسمىنى يادلىغان بولۇشى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىگە قاتتىق كۆڭۈل بۆلۈپ كۈچلۈك - ئاجىزلىرىنى ئايرىيالايدىغان بولۇشى، ئۇنىڭ ئىلمى سەۋەبلىك ئىنسانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىلمىگە ئىشەنچ قىلىشى كېرەك. دەۋەتچى باشقىلارنىڭ ئىككىلىرىنى ھۆرمەتلىشى، يېنىغا كەلگەن ئىنسانلارغا ئېھتىرام بىلدۈرۈشى كېرەك. كۆپچىلىك ئالىملارنىڭ قارىشىچە، دەۋەتچىلەر ئەھلى سۈننەت ۋە لەجەمائەتنىڭ كۆرسەتمىسىگە ئۇيغۇن، مەنپەئەتلىك ئىلىم، يېڭى قۇرۇلما ھازىرلىشى كېرەك. ئۇنىڭدىن باشقا دەۋەتچى ھەر قانداق ۋاقىتتا ۋاقىتتىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشقا ھېرىسمەن بولۇشى، ئوقۇغۇچىلار بىلەن مەسىلىلەرنى مۇنازىرە قىلىشى، چوڭلارنى ھۆرمەتلىشى، ئىلمىلىك ۋە تەجرىبىلىك كىشىلەردىن پايدىلىنىشنى بىلىشى كېرەك. شۇنداق قىلغان چاغدا ئاللاھ ئۇنىڭ يولىنى توغرىلاپ بېرىدۇ، سۆزىنى مەنپەئەتلىك، دەلىلنى كۈچلۈك قىلىدۇ.

5. خىيالىي دۇنيادا ياشىماسلىقى

① «مۇھەممەد» سۈرىسى، 4 - ئايەت.

② «يۇسۇپ» سۈرىسى، 108 - ئايەت.

ياردەملىشىپ، ئۇنى خاتالىق سادىر قىلماسلىققا ئىلھاملاندۇرغان ۋە ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ ھەقىقەت يولىغا يېتەكلىگەن. خىيالى دۇنيادا ياشايدىغان دەۋەتچى ئىنسانلارنى دەۋەت قىشقا ماس كەلمەيدۇ، ئىنسانلارنى پەرىشتە دەپ تەسەۋۋۇر قىلىدۇ. بولۇپمۇ نە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، نە ساھابىلەر يوق، ئەھلى ئىلىملەر ناھايىتى ئاز، شۇبھىلەر كۆپ بولۇۋاتقان، ھەر جايدا بىدئەتلەر يامراپ، بىزنى شۇبھىلەرگە غەرق قىلىۋەتكەن، پەردە كەينىدە يەھۇدى قىساسچىلىرى بولغان خەلقئارالىق سورۇنلاردا تەتقىق قىلىنغان خىلمۇخىل ۋاسىتىلەر ئارقىلىق بىزگە قارشى ئۇرۇش قىلىۋاتقان ھىجرىيە 15 - (مىلادىيە 21 -) ئەسىردە تېخىمۇ شۇنداق. ئالىم ۋە دەۋەتچى ئىنسانلارغا ئىنسانچە مۇئامىلە قىلىشى، ئىنساننىڭ (ئىنسان بولۇش سۈپىتى بىلەن) بەزىدە توغرا يولدىن چەتنەپ كېتىدىغانلىقىنى بىلىشى ۋە خىيالى دۇنيادا ياشىماسلىقى كېرەك .

6 . ئاللاھنىڭ رەھىمىتىدىن ناھەممىد بولماسلىق كېرەك .

دەۋەتچى ياشلار مەلۇم بىر خاتا ئىش قىلىپ، گۇناھ - مەئسەپكە چۈشۈپ قالغان چاغدا ئۇلارغا غەزەپلەنمەسلىكى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ساھابىلەر ئارىسىدىن 50 قېتىمدىن كۆپرەك ھاراق ئىچكەن بىر ئادەم كەلتۈرۈلگەن. بۇ ۋەقەلىك سەھىھ ھەدىس

كېرەك .

دەۋەتچى خىيالى دۇنيادا ياشىماسلىقى، ئۆزىنىڭمۇ، باشقىلارنىڭمۇ خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قېلىشتىنمۇستەسنا ئەمەسلىكىنى بىلىشى كېرەك. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھنىڭ سىلەرگە پەزىلى ۋە مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى، سىلەردىن ھېچ ئادەم ئەبەدىي پاك بولماس ئىدى ۋە لېكىن ئاللاھ خالىغان بەندىسىنى پاك قىلىدۇ»^①.

مۇكەممەللىك بىر ئاللاھقا خاس، نۇقسانلىق ئۆتكۈزۈش ئىنساننىڭ سۈپىتى. ئىنسان خاتالىق سادىر قىلغۇچى قىلىپ يارىتىلغان ئىكەن، دەۋەتچى ئەر ۋە ئايال، چوڭ - كىچىك ھەر قانداق كىشىگە بۇ بويىچە مۇئامىلە قىلىشى كېرەك. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارىڭنىڭ مەغپىرىتى كەڭرىدۇر، ئاللاھ سىلەرنى زېمىندىن ياراتقان چاغدىكى (ۋاقىتتىڭلاردىن تارتىپ ئاناڭلارنىڭ قورساقلىرىدىكى بالا) ۋاقىتتىڭلاردىن تارتىپ ئوبدان بىلىدۇ»^②.

ئاللاھ سىلەرنى زېمىندىكى تۇپراقتىن ياراتقان چاغدىلا سىلەر نۇقسانلىقتىن خالى ئەمەس ئىدىڭلار. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنسانلارغا خاتالىق ئۆتكۈزۈندۈ دېگەن شەكىلدە مۇئامىلە قىلغان، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن خاتالىق ئۆتكۈزگۈچىنى كۆرسە ئۇنىڭغا

① «نۇر» سۈرىسى، 21 - ئايەت.

② «نەجم» سۈرىسى، 32 - ئايەت.

ئارقىلىق ئىسپاتلانغان. ئۇ ھەد ئىجرا قىلىنىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كەلتۈرۈلگەن چاغدا، بىر قىسىم ساھابىلەر: «ئاللاھ ئۇنى خار قىلسۇن، (ئىجرا قىلىنىش ئۈچۈن) نېمەنداق جىق كەلتۈرۈلۈۋېرىدۇ بۇ!» دېيىشكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى توغرا تاپماي ئۇ ئادەمگە: «بۇنداق دېمە، قېرىندىشىڭغا قارشى شەيتانغا ياردەم بەرمە. ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇنىڭ پەقەت ئاللاھنى ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىلا ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بىلىمەن» دېگەن.^① نېمە دېگەن گۈزەل ھېكمەت - ھە! نېمە دېگەن گۈزەل كۆرسەتمە - ھە! شۇڭا، بىز داۋاملىق دەيمىزكى، «كىشىلەر قانچىلىك گۇناھ ياكى خاتالىق ئۆتكۈزسە سەن ئۇلاردىن ئۈمىدسىزلەنمە، ئۇلارنى بۇ ئۈمىدسىزلىكنىڭ ئۈمىدى، بىر كۈنلەردە ئۇلارغا تەۋبە ئىشكىلىرى ئېچىلسۇن، مەن ئۇلارنى تەۋبە قىلغان سەمىمىي ۋە راستچىل ھالەتتە كۆرەلەيمەن، دەپ قارىغىن».

دەۋەتچى كىشىلەرنىڭ گېپىنى ئاڭلىمىغانلىقىدىن ئۈمىدسىزلەنمەستىن بەلكى سەۋر قىلىشى، ئاللاھتىن سەجدە قىلغان ھالەتلىرىدە ئۇلارغا ھىدايەت تىلىشى ۋە ئالدىراپ ئەيىبلەمەسلىكى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككەدە 13 يىل كىشىلەرنى «ئاللاھتىن

باشقا ئىلاھ يوق» دېگەن كەلىمىگە چاقىرىغان ئىدى، ناھايىتى كۆپ ئەزىيەتكە، تىل - دەشنامغا ئۇچرىغان بولسىمۇ ئۈمىدسىزلەنمىگەن ئىدى. شۇنى بىلىشىمىز كېرەككى، نۆۋەتتە دەۋەتچى يولۇققان قىيىنچىلىق بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يولۇققان قىيىنچىلىقنى سېلىشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. ئەھۋال شۇنداق بولسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇلارنىڭ ھەممىسىگە سەۋر قىلغان، غەزەپلىنىپ كەتمىگەن. ئاخىرىدا ئۇنىڭ يېنىغا تاغقا مۇئەككەل پەرىشتا كېلىپ: «ئى مۇھەممەد! ئاللاھ ھەقىقەتەن قەۋمىڭنىڭ ساخا دېگەن سۆزلىرىنى ئاڭلىدى، مەن تاغقا مۇئەككەل پەرىشتە، ئاللاھ مېنى خالىغان ئىشقا بۇيرۇشۇڭ ئۈچۈن سېنىڭ يېنىڭغا ئەۋەتتى، ئەگەر خالىساڭ ئەبۇ قۇبەيس تېغى بىلەن ئۇنىڭ قارشى تەرىپىدىكى تاغنى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە دۈم كۆمۈتۈرۈۋېتەي!» دېگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ياق، مەن ئاللاھنىڭ ئۇلاردىن بىر ئاللاھقا ئىبادەت قىلىدىغان، ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەيدىغان ئەۋلاتلارنى چىقىرىشىنى ئۈمىد قىلىمەن» دېگەن.^② ئاللاھ كاپىرلارنىڭ نەسلىدىن قوماندانلارنى چىقارغان. مەسىلەن: خالىد ئىبنى ۋەلىد بولسا ۋەلىد ئىبنى مۇغرەننىڭ نەسلىدىن، ئىكرەمە ئىبنى ئەبۇ جەھىل بولسا ئەبۇ جەھىلنىڭ نەسلىدىن. بۇ نېمە دېگەن گۈزەل يول - ھە!

① «صحیح البخارى» 4 - توم، 115 - بەت، 3231 -

ھەدىس.

② «صحیح البخارى» 8 - توم، 158 - بەت، 6780 -

ھەدىس.

نەرسىگە پەرۋا قىلمايمەن. ئى ئادەم بالىسى! ئەگەر سەن مېنىڭ دەرگاھىمغا زېمىن توشقۇدەك خاتالىقلارنىڭ بىلەن كەلسەڭ، ماڭا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمىگەن بولساڭ، مەن سېنىڭ گۇناھىڭنى مەغپىرەت قىلىمەن»^①.

دەۋەتچى جامائەت گۇناھ - مەئىسىيەت ئۆتكۈزگەنلىكى ئۈچۈن ئۇلاردىن ئۈمىدسىزلەنمەستىن، بەلكى چوڭ - كىچىك، ياخشى - يامان، تەقۋا - پاسىق ھەممە ئادەمگە باراۋەر مۇئامىلە قىلىشى كېرەك. ئاسىي ئادەمنىڭ بىر كۈنلەردە دەۋەتچى، يەنە بىر كۈنلەردە ئاللاھنىڭ ۋەلىيلىرى بولۇشىنىڭ مۇمكىن ئىكەنلىكىنى بىلىشى كېرەك. ئى دەۋەت ساھىبى! ئۈمىدسىزلەنمە، سەن ئىشلارنى تەدرىجى قىلغىن، ئاسىي ئادەم بىلەنلا قالما، مۇناسىۋەتنى ئۈزۈپمۇ قويما، قولىدىن تۇتۇپ توغرا يولغا بىر - بىرلەپ يېتەكلىگىن.

سەھقى ئۆمىكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كەلگەن چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى دىنغا دەۋەت قىلدى، ئاندىن ئۇلار: «ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوق، سەن ھەقىقەتەن ئاللاھنىڭ ئەلچىسىدۇرسەن، دەپ گۇۋاھلىق بېرىمىز. ئەمما، ناماز ئوقۇمايمىز، زاكات بەرمەيمىز، ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلمايمىز» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «نامازغا كەلسەك، ناماز يوق دىندا ياخشىلىق

دەۋەتچىنىڭ ئۈمىدسىزلەنمەسلىكى، ئاسىي گۇناھكار ئادەمنىڭ مەسجىد ئىمامى، ياكى خەتب، ياكى ئالىمغا ئۆزگۈرۈپمۇ قالدىغانلىقىنى بىلىشى لازىم. كىممۇ ھەر دائىم ياخشىلىق قىلماي پەقەت يامانلىققا قىلسۇن؟! كىممۇ ھەر دائىم يامانلىققا قىلىپ پەقەت ياخشىلىق قىلمىسۇن!؟

بۇ ھەقتە شائىر مۇنداق دەيدۇ:

كىممۇ باردۇر ھاياتتا ئەيىبى يوق
نۇقسانسىز،

ھەر ئىنساندا تېپىلار ئەيىب دىگەن
ساناقسىز.

گەر ئىزدىسەڭ ئېۋەنسز پەرىشتىدەك
پاك ئىنسان،

ئاڭلا دوستۇم دۇنيادا گۈلمۇ يوقتۇر
تەكەنسىز.

ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن ئۈمىدسىزلەنمە!
ئاللاھنىڭ رەھمىتى ناھايىتى كەڭرىدۇر،
ئاللاھ ناھايىتى مېھرىبان ۋە
كۆيۈمچاندۇر، ئىمام ئەھمەد ۋە ئىمام
ترمىزى رىۋايەت قىلغان ھەدىسى
قۇدىسىدا ئاللاھ دەيدۇكى، «ئى ئادەم
بالىسى! سەن پەقەت ئۈمىدۋار بولۇپ،
ماڭا دۇئا قىلىپ تۇرساڭلا مەن
سېنىمەغپىرەت قىلىمەن، ھېچ نەرسىگە
پەرۋا قىلمايمەن. ئى ئادەم بالىسى!
ئەگەر سېنىڭ ئاسمانغا تاقاشقۇدەك
گۇناھىڭ بار بولۇپ، ئاندىن سەن
مەندىن مەغپىرەت سورىساڭ، مەن سېنىڭ
گۇناھىڭنى مەغپىرەت قىلىمەن، ھېچ

① «سنى الترمذى» 5 - توم، 440 - بەت، 3540 -

ھەدىس.

داۋاملاشتۇرمايدۇ»^①.

ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «ھۆكۈم چىقىرىشقا ئەڭ لايىق ئادەم كىشىلەرنى ئاللاھنىڭ رەھىمىتىدىن ئۈمىدسىزلىككە ئۇرغۇتىدىغان، گۇناھ - مەئسەيەتكە چۈشۈرۈپ قويمايدىغان ئادەمدۇر»^②.

دەۋەتچىنىڭ يەنە بىر سۈپىتى شۇكى، كىشىلەرنىڭ ئۆتكۈزگەن گۇناھ - مەئسەيەتلىرىگە سەل قارىماستىن، ئۇلارنى بىر ئاللاھتىن ئاگاھلاندۇرىدۇ. دەۋەت جەريانىدا ئاللاھتىن قورقۇش بىلەن ئاللاھتىن ئۈمىدۋار بولۇش ئارىسىدا يول تۇتىدۇ. بىر قىسىم دەۋەتچىلەر كىشىلەر ئۆتكۈزگەن گۇناھ - مەئسەيەتكە سەل قارايدۇ، ھەر قانچە چوڭ گۇناھ ئۆتكۈزسىمۇ: «كچىك ئىش» دەيدۇ، ھەر قانچە چوڭ خاتالىق ئۆتكۈزسىمۇ: «ئاددى ئىش» دەيدۇ. بۇنداق دەۋەتچىلەر بەلگىلىمىلىرى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدىغان چاغدا غەزەپلىنىدىغان بىر پەرۋەردىگارنىڭ بارلىقىنى بىلمەيدۇ؟ ئەرىشنىڭ ئۈستىدىكى بۈيۈك سەلتەنەت ئىگىسىنىڭ ھارام قىلغان ئىشلارنىڭ دەپسەندە بولۇشىغا رازى بولمايدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ؟ سەھىھ ھەدىستە كېلىشىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەر سەئىدىنىڭ كۈندە شەيئىدىن ھەيران قېلىۋاتامسىلەر؟

يوق» دەپ، ئارقىدىن: «ئەمما سەدىقە ۋە جەھادقا كەلسەك، ئۇلار ئۇزاققا قالماي سەدىقە بېرىدۇ، مۇسۇلمان بولغان چاغدا جەھاد قىلىدۇ» دېدى.^③

ئاندىن ئۇلار مۇسۇلمان بولدى، ئاللاھ ئۇلارنىڭ قەلبلىرىگە ئىمان كىرگۈزدى، ئاندىن ئۇلار نامازمۇ ئوقۇدى، زاكاتمۇ بەردى، جەھادمۇ قىلدى. بەزىلىرى دىجىلە، فۇرات دەريالىنىڭ ئۇ تەرىپىدە يەنى ماۋەرائۇننەھردە ئاللاھ يولىدا قەتلى قىلىندى، بەزىسى قەندىھاردا قەتلى قىلىندى. ئىنسان كىشىلەرنى ئاللاھنىڭ يولىغا دەۋەت قىلىشتىن ئۈمىدسىزلىنىپ قالمىسۇن. شۇنى بىلىش كېرەككى، بىر چاغلار كەلگەندە ئۇلارمۇ ھىدايەت تاپىدۇ ۋە ئاللاھنىڭ يولىغا قايتىدۇ. ھاراقكەشنىڭ ئاللاھقا تەۋبە قىلىشىدىن ئۈمىدسىزلىنمە، ئوغرى، زىناخور، قاتىل قاتارلىقلارنىڭ تەۋبە قىلىشىدىن ئۈمىدسىزلىنمە، بەلكى ئۇلارغا ھىدايەتنى گۈزەل شەكىلدە كۆرسەتكىن، ئۇلارغا: «پەرۋەردىگارىمىز مېھرىبانمۇر» دېگىن. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «تەقۋادارلار يامان بىر گۇناھ قىلىپ سالىسا ياكى ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلسا ئاللاھنى ياد ئېتىدۇ، گۇناھلىرى ئۈچۈن مەغپىرەت تەلەپ قىلىدۇ، گۇناھنى كەچۈرىدىغان ئاللاھتىن باشقا كىم بار؟ ئۇلار قىلمىشلىرىنى بىلىپ تۇرۇپ

① «ئال ئىمران» سۇرىسى، 135 - ئايەت.

② شەيخ ئائىز ئەلئەلئىنىڭ «30 وقفة فى فن الدعوة»

ئاملىق رىسالىسىدىن.

③ «البدية والنهاية» 5 - توم، 36 - بەت.

پاھىشىگە چاقىرىشى ئارقىلىق ئاللاھقا تىل تەككۈزۈش، ئالىملارنىڭ قارشىچە، بۇنداق ئادەمنىڭ زىيىنى بايان قىلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئىسمىنى ئوچۇق ئېلان قىلسا بولىدۇ. مەسىلەن، ئالىملار جەھىمى ئىبنى سەفۋاننى ئاشكارا ئېلان قىلغان. ئابدۇللاھ ئىبنى مۇبارەك جەھىم ئىبنى سەفۋان ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «بۇ گۇناھكار ئۈممەتنى جەھەننەمگە باشلىدى، دىندا بىدئەت پەيدا قىلدى، ئىنسانلارنى دوۋاخقا چاقىرغان دەجىلدىن ھەيران قالدۇم، ئۇنىڭ ئىسمى <جەھىم> (جەھەننەم)» دېگەن سۆزدىن تۇرلىنىپ چىققان»^① دېگەن ئىدى. بۇنىڭدىن باشقا ئالىملار يەنە جەھىم ئىبنى دىرھەمنى ئوچۇق ئېلان قىلغان. ئۇلارنىڭ ئىسىملىرىنى ھەدىس كىتابلىرىغا يازغان، ھەر قانداق سورۇندا كىشىلەرنى ئۇلاردىن ئاگاھلاندۇرغان. بۇلارغا ئوخشاش كىشىلەر ئوچۇق ئېلان قىلىنىشى كېرەك. ئەھمىيا ئىسىملىرى مەخپى تۇتۇلۇشقا تېگىشلىك ئادەملەرگە كەلسەك، ئۇلار توغرا قىلىشنى نىيەت قىلغان بولسىمۇ خاتالىشىپ قالغان ۋە مەلۇم مەزگىل ھەق يولدىن ئېزىپ كەتكەن كىشىلەردۇر. بۇلارنىڭ ئىسىملىرى قارا تىزىملىككە كىرگۈزۈلمەيدۇ. چۈنكى بۇنداق قىلىش ئۇلارنىڭ تېخىمۇ خاتالىشىشىغا، قىلغان گۇناھىنى غەلبە دەپ قارىشىغا سەۋەپ بولۇپ قېلىشى مۇمكىن.

ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن ھەقىقەتەن سەئىدىنىمۇ كۆپ كۈندەشلىك قىلىمەن، ئاللاھ ھەقىقەتەن مەنىدىنمۇ ئۆتە كۈندەشلىك قىلغۇچىدۇر»^①.

سەھىھ ھەدىستە «غىيور» دېگەن سۈپەت ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرى قاتارىدا تىغا ئېلىنغان بولۇپ، ئىبنى مەسئۇدىن رىۋايەت قىلىنىشىچە: «ئاللاھ ھەقىقەتەن كۈندەشلىك قىلغۇچىدۇر، ئاللاھنىڭ مۆمىن قۇلىنىڭ زىنا قىلىشىدىن كۈندەشلىك قىلىشى، مۆمىن دېدىكىنىڭ زىنا قىلىشىدىن كۈندەشلىك قىلىشى ئاللاھنىڭ كۈندەشلىك قىلىشىنىڭ جۈملىسىدۇر»^②.

7. شەخسلەرگە ئىسىملىرىنى ئاتاپ ھۇجۇم قىلماسلىق كېرەك.

كىشىلەرنىڭ ئالدىدا، مۇنبەرلەردە شەخسلەرگە ھۇجۇم قىلماستىن، بەلكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىلغىنىدەك قىلىشى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مۇنداق - مۇنداق قىلغان قەۋمنىڭ ئەھۋالى قانداق بولار؟!» دەيتتى. شۇنىڭ بىلەن خانالاشقۇچى كىشىلەر ئارىسىدا نامى چىقمايلا خاتالىقنى بىلىۋالدى. ئەگەر گۇناھكار ئوچۇق - ئاشكارا يېزىق ئارقىلىق، ياكى پەيدا قىلغان بىدئەتنى ئارقىلىق، ياكى زىنا -

① «صحيح مسلم» 2 - توم، 1136 - بەت، 1499 - ھەدىس.

② «صحيح البخاري» 7 - توم، 35 - بەت،

③ «سنن أبي داود» 4 - توم، 250 - بەت، 4788 - ھەدىس.

④ شەيخ ئائىز ئەلئەرنىنىڭ «5 وقفة في فن الدعوة» ناملىق رىسالىسىدىن.

8. دەۋەتچى كىشىلەرنىڭ يېنىدا ئۆزىنى ئاقلىماسلىقى كېرەك.

دەۋەتچى كىشىلەرنىڭ يېنىدا ئۆزىنى ئاقلىماستىن، بەلكى ھەرقانچە قىلىشىمۇ ئۆزىنىڭ خانالىق سادىر قىلىدىغانلىقىنى ئېتراپ قىلىشى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامىدىن كىشىلەرگە سۆز قىلىشى پۇرسىتىگە ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن ئاللاھقا ھەمدۇسانا ئېيتىشى، بۇ نېمەتلەرنى ئاتا قىلغان ئاللاھقا شۈكۈر قىلىشى كېرەك. ئاللاھ ھەقىقەتەن پەيغەمبەرگە مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھنىڭ سىلەرگە پەزىلى ۋە مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى، سىلەردىن ھېچ ئادەم ئەبەدىي پاك بولماس ئىدى».^①

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاياتىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە ۋەزىپىسىنى مۇكەممەل ئادا قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئاللاھ ئۇنىڭغا: «ئاللاھنىڭ ياردىمى ۋە غەلبىسى كەلگەن ۋە ئاللاھنىڭ دىنىغا كىشىلەرنىڭ توپ-توپ بولۇپ كىرگەنلىكىنى كۆرگىنىڭدە، رەببىڭگە تەسبىھ ئېيتتىن، ھەمد ئېيتتىن ۋە ئۇنىڭدىن مەغپىرەت تىلىگىن. ئاللاھ ھەقىقەتەن تەۋبىنى بەك قۇبۇل قىلغۇچىدۇر».^②

ئالىملار دەيدۇكى، بۇنداق ئادەم ئاللاھتىن مەغپىرەت تەلەپ قىلىشى كېرەك. دەۋەتچى ئۆزىنى ئاقلاپ: «مەن داۋاملىق سىلەرنى ياخشىلىققا بۇيرۇيمەن، سىلەر بولساڭلار ماڭا

ئاسىيلىق قىلىۋاتسىلەر، مەن سىلەرنى يامان ئىشلاردىن چەكلەۋاتىمەن، سىلەر مەن چەكلىگەن ئىشلاردىن يانمايۋاتسىلەر، مەن داۋاملىق سىلەر ھەققىڭلاردا ئويلىنىمەن، داۋاملىق ئۆزۈمگە: «بۇ ئۈمىدەت قاچانغىچە پەرۋەردىگارىغا ئاسىي بولار؟» دەپ خۇددى گۇناھسىز دەك ئۆزىنى مالاھەتتىن قاجۇرماستىن، بەلكى مالاھەتتىن ئۆزىنى قاجۇرماستىن ئۆزۈمگە خاتالىقىمىز بىر، بۇ خاتالىققا ھەممىمىز چۈشۈپ قالدۇق، ھەممىمىز بۇنىڭدىن قۇتۇلىشىمىز كېرەك، بىز پەقەت بىر ئائىلە كىشىلىرىگە ئوخشايمىز، دېيىشى كېرەك. بەلكى سورۇندىكىلەر ئىچىدە دەۋەتچىدىنمۇ ئەقىللىق، ئاللاھقا بەكرەك يېقىنلىق ۋە يېقىنراق ئادەملەر بولۇشى مۇمكىن.

9. بۇزغۇنچىلىق ۋە بۇزغۇنچىلىق قىلىدىغان ئادەملەرنىڭ كۆپلىكىدىن چۈشكۈنلەشمەسلىكى كېرەك.

دەۋەتچى چۈشكۈنلەشمەسلىكى، مىڭلارچە كىشىنىڭ ئويۇن-تاماشاغا بېرىلىپ كەتكەنلىكىنى، ناھايىتى ئاز ساندىكى كىشىلەرنىڭ دەرس ۋە لېكسىيەلەرگە يۈزلەنگەنلىكىنى كۆرۈپ ئۈمىدىنى يوقىتىپ قويماسلىقى كېرەك. ئاللاھنىڭ مەخلۇقاتلىرى ئىچىدىكى قانۇنىيىتى بولسا «ئاللاھنىڭ يولىدا ھېچقانداق ئۆزگۈرۈش تاپالمايسەن»^③ دۇر.

ئاللاھ ھەقىقەتەن «قۇرئان كەرىم» دە

① «نۇر» سۈرىسى، 21 - ئايەت.

② «نەسر» سۈرىسى.

③ «ئەھزاب» سۈرىسى، 62 - ئايەت.

سۆيگۈ - مۇھەببەت ۋە گۈزەل دەۋەتلەر ئارقىلىق دىنغا چاقىرىمىز. ئەگەر ئۇلار چاقىرىقىمىزغا ئاۋاز قوشسا ئاللاھقا ھەمدۇسا ئىيتىمىز، ئەگەر ئاۋاز قوشماي، رەت قىلسا ئۇلارنىڭ ئىشىنى ئاللاھقا تاپشۇرىمىز، ئۇلاردىن ئاللاھ ئۆزى ھېساب ئالىدۇ. بىر قىسىم ئۆلىمالار دەيدۇكى، «يەر يۈزىدە كاپىرلار مۇسۇلمانلاردىن، بىدئەتچىلەر سۈننەتكە ئەگىشىدىغانلاردىن، ئىخلاسمەنلەر كۆز - كۆز قىلغۇچىلاردىن كۆپتۇر».

دەۋەتچى كىشىلەرنىڭ رىئالىققا قارىتا مۇئامىلە قىلىشى، ئۇلارنىڭ ھاياتى ۋە ھال - ئەھۋالىنى بىلىپ تۇرۇشى كېرەك. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا پەيغەمبەر مۇنداق دەيدۇ: «(بۇ سۈرىدە مۇشرىكلارنىڭ گۇمراھلىقىنى كۆرسىتىدىغان دەلىللەرنى بايان قىلغىنىمىزدەك) گۇناھكارلارنىڭ يولى ئاشكارە بولسۇن ئۇچۇن، ئايەتلىرىمىزنى روشەن بايان قىلىمىز».^①

ئاللاھنىڭ ھېكمىتى شۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەككىدە، مەككىنىڭ جىلغا ۋە ۋادىلىرىدا 40 يىل ياشىدى. بۇ جەرياندا مەككىنىڭ پۈتۈن كىرىش - چىقىش ئېغىزلىرىنى بىلدى. مەككىدە يۈز بەرگەن ۋە قەلىكلەرنى بىلدى. مەككى ئاھالىسىنىڭ ئۆيلىرىنى بىلدى. كاپىرلار ئېتىراز بىلدۈردۈرۈپ: «ئۇنىڭغا (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە گۇۋاھ بولۇپ) نېمىشقا بىر پەرىشتە چۈشمىدى؟» دەيدۇ.^②

① «ئەنتام» سۈرىسى، 55 - ئايەت.

② «ئەنتام» سۈرىسى، 8 - ئايەت.

ئاسىيىلارنىڭ كۆپ ئىكەنلىكىنى، ئازغۇنلۇقنىڭ تېخىمۇ كۆپ ئىكەنلىكىنى، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلغۇچىلارنىڭ كۆپ ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مېنىڭ بەندىلىرىمدىن (ئاللاھنىڭ نېمەتلىرىگە) شۈكۈر قىلغۇچى بەك ئاز».^③

«ئەگەر سەن يەر يۈزىدىكى كۆپچىلىك كىشىلەر (يەنى كاپىرلار) گە ئىتائەت قىلساڭ، ئۇلار سېنى ئاللاھنىڭ يولىدىن ئازدۇرىدۇ، ئۇلار پەقەت گۇمانغىلا ئەگىشىدۇ، ئۇلار پەقەت يالغاننىلا سۆزلەيدۇ».^④

«سەن گەرچە كىشىلەرنىڭ ئىمان ئېيتىشىغا ھېرىس بولساڭمۇ، (لېكىن) ئۇلارنىڭ تولىسى ئىمان ئېيتمايدۇ».^⑤

«سەن كىشىلەرنى مۇسۇلمان بولۇشقا مەجبۇرلايمىدۇ؟».^⑥

«سەن ئۇلارغا مۇسەللەت (يەنى ئۇلارنى ئىمانغا مەجبۇرلىغۇچى) ئەمەسمەن».^⑦

«مەن سىلەرگە ھامى ئەمەسمەن».^⑧

«سىڭىپىنىڭ ۋەزىپىنىڭ پەقەت يەتكۈزۈشتۇر».^⑨

بىز دىكتاتور تۈزۈم ئارقىلىق كىشىلەرنى دىنغا مەجبۇرلىمايمىز، پەقەت

① «سەبئە» سۈرىسى، 13 - ئايەت.

② «ئەنتام» سۈرىسى، 116 - ئايەت.

③ «يۈسۈپ» سۈرىسى، 103 - ئايەت.

④ «يۇنۇس» سۈرىسى، 99 - ئايەت.

⑤ «غاشىيە» سۈرىسى، 22 - ئايەت.

⑥ «ئەنتام» سۈرىسى، 66 - ئايەت.

⑦ «شۇرا» سۈرىسى، 48 - ئايەت.

10. ئاللاھنىڭ كىتابىدىن ھالقىپ كەتمەسلىكى كېرەك.

بەزى دەۋەتچىلەر دىنغا ناھايىتى كۆيۈنۈپ كېتىپ، دىندا يوق نەرسىلەرنى دىنغا قوشۇۋالدى، ئۇلار بىرەر گۇناھ ھەققىدە گەپ قىلغىنىدا، ئۇ گۇناھنىڭ جازاسىنى ئاللاھ بەلگىلەپ بەرگىنىدىن ئاشۇرۇۋېتىدۇ. مەسىلەن، تاماكا چىكىشتىن چەكلىمە كىچى بولسا: «ئى ئاللاھنىڭ بەندىلىرى! كىمكى تاماكا چىكىدىكەن، ئاللاھ ئۇنىڭغا جەننەتنى ھارام قىلىدۇ، ئۇنىڭ جازاسى ئەيىبلەنگەن ۋە ئاللاھنىڭ رەھىمىتىدىن مەھرۇم قىلىنغان ھالدا جەھەننەمگە كىرىش بولىدۇ» دەيدۇ. بۇ بىر خاتالىق. چۈنكى شەرئەتتە نۇرغۇن ئۆلچەملەر بار، بۇلارنىڭ ئىچىدە دىندىن چىقىرىۋېتىدىغان ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشكە ئوخشاش چوڭ گۇناھلار، كىچىك گۇناھلار ۋە شەرئەتتە رۇخسەت قىلىنغان ئىشلار بار. يىغىپ ئېيتقاندا، ئاللاھ ھەر نەرسىگە بىر ئۆلچەم بېكىتكەن.

بۇ ھەقتە شائىر مۇنداق دەيدۇ:

ئۆلۈم لايىق بولغانغا، ئېھسان قىلىش جاھالەت،

ئېھسان لايىق ئىنسانغا قىلىش تەڭلەش نە ھاجەت؟

دەۋەتچى جازا ۋە مۇكاپات توغرىسىدا چەكلىنىش ئۆزۈمچىلىكى كېرەك. گەرچە ئاجىز بولسىمۇ بۇ نۇقتىنىڭ ھەدىستىن ئاساسى بار. ھەدىستە: «مىسۋاك بىلەن ئوقۇلغان بىر ۋاخ ناماز مىسۋاكسىز

«قۇرئان كەرىم» دە ئاللاھ پەيغەمبەرنىڭ ئىنساندىن بولىدىغانلىقىنى، باشقا كىشىلەرگە ئوخشاش غەم-قايغۇ ۋە قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كېلىدىغانلىقى ۋە باشقا ئېھتىياجلىرى بولىدىغانلىقىنى بايان قىلدى. دەۋەتچى ئۆزىنىڭ رېئالىتىنى بىلىشى، ئۆزى ياشىغان جەمئىيەتتىن پايدىلىنىشى، يۇرتىدا نېمە ئىشلارنىڭ بولۇۋاتقانلىقىنى، نېمىلەرنىڭ دېيىلىۋاتقانلىقىنى، ئوتتۇرىغا قويۇلغان مەسىلىلەرنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلىشى، تىجارەتچى، دېھقان ۋە ھەر تەبىئىدىكى ئىنسانلارنى چۈشۈنۈشى، ھەرقايسى يۇرتلار، بازارلار، دۇكانلار ۋە توي-مەرىكە زاللىرىغا ئوخشاش ئاممىۋى سۈرۈنلارغا دىققەت قىلىپ، خەۋەردار بولۇشى ۋە بىلگەن رېئالىققا قارىتا گەپ قىلىشى كېرەك. شۇڭلاشقا ئالىملار بىر دەۋەتچى بىر شەھەرگە بارماقچى بولسا شۇ شەھەرنىڭ تارىخىنى ئوقۇشى شەرت، دەپ بەلگىلىگەن. بەزى ئالىملار باشقا يۇرتقا سەپەر قىلغان چاغلىرىدا بارغانىۇرتىنىڭ تارىخى، جۇغراپىيەسى، ساياھەت ئورۇنلىرى، يۇرت ئاھالىسىنىڭ خاراكتېرى، قانداق ياشايدىغانلىقى، نېمىنى ياخشى كۆرىدىغانلىقى، نېمىنى ئۆچ كۆرىدىغانلىقى، ئۇلارنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن شۇ يۇرتنىڭ ماگارىپى قاتارلىقلار ھەققىدە كۈندىلىك خاتىرە قالدۇرۇپ قالىدۇ.

قىنىدىن سۇغارغان چاغدا، ئۇ: «سەن مېنى ئۆلتۈرسەڭمۇ، ئۆلتۈرمىسەڭمۇ، بەربىر. چۈنكى ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن مۇھەممەدنىڭ ئۈمىتىگە تۆت مېڭ يالغان ھەدىسى توقۇپ بولدۇم» دېگەن ئىدى. ھارۇن رەشىد: «ھەي ئاللاھنىڭ دۈشمىنى! نېمە دەۋاتىسەن؟ ئابدۇللاھ ئىبنى مۇبارەك، ئەبى ئىسھاق ئەل مەزۇرىغا ئوخشاش چوڭقۇر ئىلمىلىك كىشىلەر سەن توقۇغان ھەدىسلەرنى ئايرىپ چىقىدۇ»^① دېدى.

ئاللاھقا شۈكرىلەر بولسۇنكى، توقۇلما ھەدىسلەر بايان قىلىنىپ بولدى، بىز دەۋەتچىلەرنى كىشىلەرگە توقۇلما ھەدىسلەرنى يەتكۈزۈشتىن قاتتىق ئاگاھلاندىمۇز، گەرچە ئۇ توقۇلما ھەدىس ئۈمىتىنىڭ مەنپەئەتى چىقىش قىلىنىپ دېيىلگەن بولسىمۇ. چۈنكى، ئۈمىتىنىڭ پۈتۈن مەنپەئەتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سەھىھ ھەدىسلىرىدە بايان قىلىنىپ بولغان. شۇڭا بۇ مەنپەئەت ئەلەقمە ۋە سەئەلەبەنىڭ ھەدىسلىرىگە، شۇنداقلا توقۇلما ھەدىسلەرگە ئوخشاش باتىل ھەدىسلەردە ئەمەس. بۇنىڭ ئۈمىتىگە كەلتۈرىدىغان زىيىنى پايدىسىدىن كۆپ. لېكىن دەۋەتچى بۇنداق ھەدىسلەرنى كىشىلەرنىڭ بىلىۋېلىشى ئۈچۈن لېكسىيە، دەرس ۋە توقۇلما ھەدىسلەرگە دىققەت قىلىش ھەققىدىكى خۇتبىلىرىدە بايان قىلسا بولىدۇ.

توقۇلغان 70 ۋاخ نامازدىن ئەۋزەل»^①، «كىمكى ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ ئەلچىسى، دېسە، ئاللاھ ئۇنىڭغا جەننەتتە 70 قەسر بىنا قىلىپ بېرىدۇ، ھەر قەسىردە 70 ھۆرۈلئەين بولىدۇ، ھەر بىر ھۆرۈلئەيننىڭ يېنىدا 70 خىزمەتچى بولىدۇ، بۇ 70 خىزمەتچى ئەسىر نامىزىدىن شام نامىزىغىچە تۇرىدۇ...»^②.

كىشىلەرنى زىيادە قورقۇتۇۋېتىش توغرا ئەمەس، دەۋەتچى سۆزلىرىدە مۇستەھكەم تۇرۇشى، مەن ئاللاھ نامىدىن سۆزلەۋاتىمەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامىدىن سۆزلەۋاتىمەن، دېگەننى بىلىشى كېرەك.

11. توقۇلما ھەدىسلەرنى دەلىل قىلىپ ئىشلەتمەسلىك كېرەك.

دەۋەتچى شۇ ھەدىسنىڭ توقۇلما ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدىغان ئورۇندىن باشقا ھەر قانداق ئورۇندا قەتئىي توقۇلما ھەدىسلەرنى ئىشلەتمەسلىكى كېرەك. ھەدىسلەرنىڭ تەكشۈرۈپ بېكىتىلىپ ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئىكەنلىكىنى بىلىشى كېرەك. شۇڭا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامىدىن تۆت مېڭ ھەدىس توقۇغان جىنايەتچىنىڭ ئۆلۈم جازاسى ئىجرا قىلىنىشى ئۈچۈن ھارۇن رەشىدنىڭ قېشىغا كەلتۈرۈلۈپ، ھارۇن رەشىد ئىجرا قىلىش ئۈچۈن قىلىچىنى

① «المستدرک» 1 - توم، 146 - بەت.

② «فصل الخطاب فی الزهد والرقائق والاداب» 1 - توم، 932 - بەت.

③ شەيخ ئائىز ئەلقەرنىنىڭ «30 وقفة فی فن الدعوة» ناملىق رىسالىسىدىن.

ياشلار ۋە باشلىقچىلىق روھى

نۆمەر: سالىھ زىيائىي

روھى بويىچە ئېيتقاندا ئىلىم - ئىرپان بىلەن قوراللانغان، قەلبىگە ئىخلاس ۋە ساداقەتنى مۆھۈر قىلغان ياشلار ھەقىقىي يىگىتلەردۇر. كۈنىمىزگە نەزەر سالغىنىمىزدا، ياشلار دېسە ھەممىنىڭ ئېسىگە يىگىتلىك دەۋرىدىكى شوخقىز - يىگىتلەر كېلىدۇ، ئەلۋەتتە، بۇمۇ توغرا، ئەمما ئۆزىنى ۋە ئۆزىگىنى، قىسقىسى ۋەتىنىنى مىللىتىنى ياشىنىتىدىغان، تەرەققىي قىلدۇرىدىغان روھقا ئىگە ياشلار بۈگۈن مىللەت ئارزۇ قىلىپ يولغا تەلپۈنۋاتقان ياشلاردۇر. شەيئىلەر ئۈستىدىن توغرا ھۆكۈم چىقىرىپ مەقسەتكە لايىق ئۇسۇل تاللىيالايدىغان

زۇلۇمنىڭ قاراڭغۇ زۇلمىتى ئۈستىگە چۆككەن مىللەتنىڭ يىگىت - قىزلىرىنى ۋە ھەممىگە سۆرەۋاتقنى بۇ زۇلمەتنىڭ ئاخىرىنى كۆرەلمەسلىكتۇر، لېكىن بۇ مۇدەھىش زۇلمەتنىڭ ئاخىرى كۆز بىلەن ئەمەس، قەلب بىلەن كۆرىلىدۇ. بۇنى كۆرەلگەن قەلبلەر ئىچىدە پاراسىتى يۈكسەك بولغانلارمۇ، دەۋاننىڭ بايراقدارلىقىنى تۇتقان پىداكار ياشلارمۇ بولىدۇ، پەقەت بۇ يىگىتلەر كۈچلىرىنى جانابى ھەقىقەتنى نۇر ھېكمىتىدىن ئالىدۇ. زۇمەر سۈرىسىدە دېيىلگىنىدەك «بىلىدىغانلار بىلەن بىلمەيدىغانلار ئوخشاش بولامدۇ؟» دېگەن ئايەتنىڭ

جانلىرىدىن غەم يېمىدى، نە مال دۇنيانىڭ شان - شۆھرەتنىڭ ئارقىسىدىن قوغلىمىدى، كۈنىمىزگە يېتىپ كەلگەن قەھرىمانلىق داستانلىرى بولسا بۇ ئۆمەتنىڭ، مىللەتنىڭ خىزمەتچىسى بولغان ياشلارنىڭ زامانىدا قىلغان مەھنەتسىز ياخشىلىقلىرى پەقەت ۋە پەقەت جانابى ھەقىقەتنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ تارتقان ئەزىيەت، جاپا - مۇشەققەتلىرىگە، ئەۋلادلارنىڭ ئېيتالغان بىردىنبىر تەشەككۈرى ئىدى، شۇنى ئېنىقكى بۇ قەھرىمانلار بۇ يولغا شان شۆھرەتنى نىشان قىلىپ ۋە ياكى ماددى بىر مەنپەئەتنى قوغلىشىپ چىققان ئەمەس، پەقەت روھىغا سىڭىپ كەتكەن ئىمانى جاسارەت، ئىرپانى ئەقىل، مۇستەھكەم ئىرادە، چىن ئىخلاسنىڭ تۇرتكىسىدە بۇ مىللەتنىڭ تارىخىدا يېڭى بىر بۇرۇلۇش ھاسىل قىلىشقا مۇۋەپپەق بولدى. بۇلارنىڭ يوللىرىمۇ ھەم ئۇنداق داغدام بولغان ئەمەس. ھاسىل كالام كۈنىمىزگە قايتىدىغان بولساق ئەنە شۇ باتۇر ئەجداتلارنىڭ بۈگۈنكى ۋارىسلىرى بولغان ياشلار قۇشۇنى ھەرخىل ئىدىيەلەرنىڭ بوران چاپقۇنلىرىدا يۈرمەكتىمىز، بىلىم ئىگىلىكى دەۋرىدىكى بۇ تېخنىكىلىق قاتارلار ۋە پىكىرى مەھكۇملۇق بىزنى يەنە قاچانغىچە ئۆز ئىسكەنجىسىدە تۇتىدۇ، بۇنىسى نامەلۇم. پەن -

ئەمەلىي ئەقىل پاراسەتكە تولغان، نىشانى ئېنىق، ئەخلاق - پەزىلىتى، بىلىشى ۋە چۈشىنىش قابىلىيىتى ياخشى يېتىشكەن بىر تۈركۈم ياشلار مىللەت ئۈچۈن ھاياتلىق دورىسىدەك مۇھىم بولماقتا! پەيغەمبىرىمىز ھەدىستە قىيامەت كۈنى ئەرشنىڭ ئاستىدا سايدايدىغان ياشلار دەپ سۆيەتلىگەن، ياشلىغىنى ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ ئۆتكۈزگەن ياشلاردا بولۇشقا تىگىشلىك پەزىلەت، دەل ئۆمەت ئۈچۈن كۆيەلگەن، سەمىيەتنى، ئىخلاسى بىلەن دۇنياغا مەھنەتنى چاچقان ياش بولسا: - ياش قوماندانلار ئۈلگىسى پاتە سۇلتان مۇھەممەد، تىللاردا داستان، قەلبلىرىمىزدە ئۆچمەس گۈلخان بولغان دىيارىمىزغا ئىسلامنىڭ نۇرىنى تارقىتىپ سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان، ئىپەت قەھرىمانى نۇزۇگۈم ۋە ئىپارخان كەبى ياش تۇرۇپ تارىخ سەھىپىسىگە ئالتۇن ھەرپلەر بىلەن ئىسىملىرى خاتىرلەنگەن ياشلاردۇر. بۇ مۇجاھىد ئۈلگىلىرى ۋە بۇلارنىڭ ئىز باسقانلىرى بولغان تارىختىن بۈگۈنگە قەدەر ھەر دەۋردە مەيدانغا كەلگەن نەۋقىران ياشلار ئىسلامنىڭ، ئۆمەتنىڭ شانۇ - شەۋكىتىنى يۈكسەلتىپ مۇقەددەس دىنىمىزنى، ئانا تۇپراقلىرىمىزنى بىزلەرگە ئامانەت قويۇپ كېتىپ قالدى. بۇ يولدا نە

تېخنىكا ۋە سانائەت تەرەققىياتى ئاللبۇرۇن بىزنىڭ نەزەر دائىرىمىزدىن ھالقىپ، گاھدا ئەقىللىرىمىز قۇبۇل قىلالمىغۇدەك دەرىجىدە ئىلگىرلىمەكتە، مەھكۇملۇق ۋە ئاسارەتنىڭ رەزىل زەنجىر كىشەنلىرىدە باغلانغان روھىمىزنى بۇ مەۋھۇم كىشەنلەردىن قۇتۇلدۇرۇپ يېڭىچە ئىدىيە، يېڭىچە پىكىر بىلەن قوراللاندىرۇپ دۇنيا سىياسىي سەھنىسىدە ئەقىل بىلەن ھەرىكەت قىلىپ ۋە تىنىمىزدە ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان قانخور زالىملارغا ئەجەللىك زەربىلەرنى بېرىپ ۋە تىنىمىزدىن قوغلاپ چىقىرىش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىش ۋەزىپىسى مانا بۈگۈن شۇ چەتئەللەردىكى ئازغىنە ياشلىرىمىزنىڭ مەسئۇلىيەت، ۋە مەجبۇرىيىتىگە ئايلانماقتا، بۇ شەرەپلىك ۋەزىپىنى لايىقى بىلەن ئېلىپ ماڭالىشىمىز ئۈچۈن يەنىلا ئەڭ زۆرۈر بولغان نەرسە بىلىم ۋە ئىقتىداردۇر، 1996-يىلى يېزىلغان دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەر «مەدەنىيەتلەر توقۇنۇشى ۋە دۇنياۋى تەرتىپنىڭ قايتا ئورنۇتىلىشى»^① دىگەن كىتاپنىڭ ئاپتورى سەيمىل خانىتخون شۇ زاماندىكى يىڭى دۇنيانىڭ غوجىسىغا

① كۆپىنچە سىياسەتچىلەر بۇ كىتاپنىڭ بىر پىلان ئىكەنلىكىنى، ئامرىكا مەركىزى ئاخبارات ئىدارىسىنىڭ بۇيرىقى بىلەن يېزىلغان دەيدۇ، كىتاپتا يۈز بېرىدىغان ئىشلار توغرىلۇق دىيىلگەنلەرنىڭ ھەممىسى كۈنىمىزدە مەيدانغا كەلمەكتە !

ئايلانغان غەرب مەدەنىيىتىگە ئۆز مەدەنىيىتىنىڭ ئورنىنى ساقلاپ قېلىشى ئۈچۈن مۇنداق ئىككى خىل تەۋسىيەنى كۆرسەتكەن : 1- بىلىم ۋە تېخنىكا ساھەسىدىكى كۈچنى چىڭ ساقلاش ۋە ئەسلا يوقاتماسلىق، 2- ئەسكىرىي كۈچ ۋە قورال يازاق سانائىتىنى ئۈستۈنلىكىنى ئەسلا قولدىن بەرمەسلىك، مانا بۈگۈن قارايدىغان بولساق غەربلىكلەر بۇ تەۋسىيەنى ئېزىق چىشلىرى بىلەن چىڭ چىشلەپ ئۆزىنىڭ ئۈستۈنلىكىنى بۇنىڭ بىلەن قوغداپ ۋە ساقلاپ كېلىۋاتىدۇ، ھالبۇكى جانابى ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە بىزگە: < ئوقۇ ئەمىردىن باشلاپ بىلىم، ئەقىل بىلەن، بىرلىكتە، بىر مەقسەتتە ئاللاھنىڭ ئارغامچىسىغا بىرلىكتە ئېسىلىشىمىز ۋە قەتئىي بۆلۈنمەسلىكىمىز كىرەك ئىكەنلىكىنى> بۇيرۇق قىلىدۇ. بىلىمگە ۋە تېخنىكىغا ئەھمىيەت بېرىشتە دىنىمىز ئىنتايىن چىڭ تۇرىدۇ، لېكىن مۇسۇلمانلارنىڭ بۇ ھۆكۈملەرنى چۈشۈنىشتىكى يۆنىلىشى خانا كەتكەنمۇ ياكى ئەھمىيەت بېرىلمىگەنمۇ بۇنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئۆزىگە ھاۋالە قىلاي. ئەسلى مەقسەت بولغان ياشلارنىڭ بۈگۈنكى ئەڭ ئاساسلىق مەسئۇلىيىتى بۇ بولسا كېرەك. ياشلار ھەر دائىم مىللەتنىڭ جان تۇمۇرى ۋە زامان ۋە

ھەسسە يۇقىرى بولغان ئۈستۈن ئەقىل ۋە ئۈستۈن سەۋىيەنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ، ۋە تىنمىز دە مىللەت ھايات ماماتلىق كۈرەش ئۈستىدە تۇرغان ئىكەن، مۇھاجىرەتتىكى ھەر بىر ياشنىڭ قەلبىدە بىر باشلامچىلىق روھى بۇلىشى زامانىمىزنىڭ مۇتلەق تەلپى ۋە تەقەززاسى. مىللەتنى توغرا يول ۋە توغرا لىنىيە بويىچە يىتەكلەيدىغان بايراقدار باشلامچىلىق روھى ھەر بىر ياشنىڭ قەلبىدە يىلتىز تارتىشى زۆرۈر. باشلامچىلىق ھەققىدە سۆز قىلغىنىمىزدا باشلامچىلىق: نەزىرىيە بىلىملىرىنىڭ جۇغلانمىشى ۋە كونكرېتلىشى ئارقىلىق، بىلىم ۋە پەن - تېخنىكاغا تايانغان مائارىپ ۋە بىلىم مۇئەسسەلىرى ئاساسى ئورگانغا ئايلاندۇرۇلۇپ مىللەتنىڭ ئېتىقادى، سىياسى ۋە ئىقتىسادى قۇرۇلمىسىدا پارلاق ۋە داغدام بىر يولغا باشلاشتۇر. نوقۇل ھالدىكى سەپنىڭ ئالدىدا ياكى سەھنىلەردە يۇقىرى ئاۋازلار بىلەن مىللەتكە جار سېلىۋاتقان، ياكى سىياسى كۈنئەرتىپلەردە ئاكتىپ رول ئويناۋاتقانلارلا باشلامچى ئەمەس، ئەمەلىيەتتە بۇلار سەھنە ئارقىسىدىكى ھەقىقىي باشلامچىلارنىڭ قۇماندانلىقىدىكى ئەسكەرلەردۇر خالاس. كۈنۈمىزدە تەقەززا قىلىنىۋاتقان باشلامچىلىق: تۈركۈم - تۈركۈم، ساھە

ماكان تەرەققىياتىنىڭ باشلامچىلىرى بولغانلىقى ئۈچۈن بىر مىللەتنىڭ ئىچىدىن قەلبىگە ئىخلاسى ۋە سەمىيەت مۆھۈر قىلىپ بېسىۋىتىلگەن ۋە تەنسىۋىيەر پىداكار ياشلارنىڭ قانچىلىك بولۇشى شۇ مىللەتنىڭ ساپاسى ۋە تەرەققىياتىنى، خەلقئارادىكى ئورنىنى بەلگىلەشتىكى ئەڭ چوڭ ئامىللارنىڭ بىرى.

21 - ئەسىردە ئىنسانلار پەن - تېخنىكا جەھەتتە مىسلىسىز تەرەققى قىلىپ ئىنسانلارغا يېڭىچە زۇلۇم ۋە تاجاۋۇزچىلىق ئۇسۇللىرىنى ئېلىپ كىلىپ ئىنساننىڭ بەختسىزلىكى تارىختىكى ھەرقانداق دەۋردىكىدىن ھالقىپ كەتتى. بىلىم ۋە تەرەققىياتقا ئەھمىيەت بېرىپ بولالمىغان مۇسۇلمان مىللەتلەرگە ئىنتايىن قايغۇلۇق بىر دەۋرنىڭ باشلىنىشىمۇ 21 - ئەسىر بولدى. نەتىجىدە مەنپەئەتنى ئارقا كۈرۈنۈش قىلغان ئىقتىسادىي قىممەت قاراش ھەممىنى بەلگىلەيدىغان بولدى. يېڭىچە بىلىم ۋە تېخنىكىلارنى ئىگىلەش ۋە دۈشمەننىڭ ھىيلە - مكىر، نەپىرەڭلىرىنى چۈشىنىش ۋە بىلىش ئەنە شۇ ياشلارنىڭ مەجبۇرىيىتى ۋە مەسئۇلىيىتىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ياشلار ۋە ياشلارنىڭ مەسئۇلىيىتى كۈنۈمىزدىكى ياشلاردىن ئۆزىدە بار بولغان ئىقتىدار، قابىلىيەت، ئۆتكۈر سەزگۈرلۈك ۋە مىللى روھتىن نەچچە

- ساھەلەرگە كېڭەيگەن باشلامچىلىق يوللىرىدۇر. بۇلارنى ئاساسلىق ئىككى چوڭ تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ:

1- بىزدىن تەلەپ قىلىنىۋاتقان باشلامچىلىق

2- ۋەزىيەت تەقەززا قىلىۋاتقان باشلامچىلىق.

بىزدىن تەلەپ قىلىنىۋاتقان باشلامچىلىق دېگەنمىزدە بەلگىلىك بىلىم سەۋىيەسى، ئاساسىي ئۇلى بىلىم بولغان ئىقتىدار، دائىملىق ئىزدىنىش روھى، نورمال ئىزچىللىق، ھەر تەرەپتىن تۇلۇقلاشقا ماھىرلىق، ھەر تەرەپكە تەڭپۇڭ پوزىتسىيە تۇتۇش قابىلىيىتى، ھازىرلانغان مۇكەممەللىككە يېقىن بولغان باشلامچىلىق روھى بولمىشى كېرەك. بۇلارنى ھازىرلانغاندىلا مىللەتكە ئىلىم بىلىمدە باشلامچىلىق قىلغاندىن سىرت، توغرا پىكىر توغرا ئەقىدە ئۈستىدە ئورۇندالغان ئەمەل ئىبادەتتە، ئۈمۈدسىزلىككە يېتىپ كەتكەنلەرگە ئۈمۈد، يېڭىچە پىكىر، ئىلغار ئىدىيەلەردە، كەسىپى تەخەسسۇسلۇق سالاھىيەتتە، مىللەتنىڭ سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي ئەھۋالىنى بەلگىلەشتە ھەقىقىي دىنىمىز ۋە روھىمىزغا ئۇيغۇن بولغان باشلامچىلىق سالاھىيىتىگە ئىرىشىپ ئاللاھنىڭ ئىرادىسى بىلەن مىللەتنىڭ

ئورنىنى يۇقىرى كۈتۈرگىلى، زىللەتتىن ھەقىقىي قۇتۇلدۇرغىلى بولىدۇ.

ۋەزىيەت تەقەززا قىلىۋاتقان باشلامچىلىق دېگەنمىزدە: - كۈنىمىزدىكى جىددى سىياسىي، ئىجتىمائىي تەرتىپ ۋە ھەرىكەتلەر كەلتۈرۈپ چىقارغان سەمىمىيەت ۋە ئىخلاس تەلەپ قىلىدىغان بىرلىك ۋە ئىتتىپاقلىقتا، قېرىنداشلىقتا، داۋادىكى ئاكتىپچانلىقتا، ھەمكارلىق ۋە قوللاشتا، ۋە ئۆز ئارا ھەمدەمدە بولۇشتا، نامايەن بولىدىغان ئەسلىدىنلا تەلەپ قىلىنىۋاتقان ئەمما كۈنىمىزدە جىددى ۋەزىيەت تەقەززا قىلىۋاتقان بۇ باشلامچىلىك روھى بىزدىن يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغاندەك ئۇنداق ئۈستۈن سەۋىيە تەلەپ قىلمايدىغان ئەمما چىن ئىخلاس ۋە سەمىمىيەت تەلەپ قىلىدىغان باشلامچىلىق روھىدۇر.

ئەمما كۈنىمىزدە جانباقتىلارنىڭ دەسمايىسىگە ئايلىنىپ قېلىۋاتقان ئىجتىمائىي سورۇنلاردا ۋە تاراتقۇلاردا تولا يۈز بېرىۋاتقان پارتىزانلارچە مەيدانغا چۈشۈپ بويۇن تومۇرلىرىنى كۆپتۈرۈپ سۆزلەۋاتقان باشلامچىلار كەلتۈرۈپ چىقارغان ئۆز بېشىمچىلىق، ئۆز مەنچىلىك، نەپسانىيەتچىلىك، مەنپەئەتنى چىقىش قىلغان سەمىمىيلىك، مەقسەتلىك قىلغان دوستلۇق،

ئۈچۈن ئىچكى ئىسلاھات ۋە ئورۇنلاشتۇرۇشلارنىڭ ئەڭ مۇكەممەل شەكىلدە ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك!

دەۋادا ئاكتىپ باشلامچى بولۇپ ماڭىدىغان ياشلارنى نۇقتىلىق تەربىيەلەشكە ئەھمىيەت بەرگەنگە ئوخشاش تاللاش ئىنتايىن ئىنچىكىلىك بىلەن ئىش كۆرىلىشى زۆرۈر. دەۋا يولىدا ئىز باسار تاللاشتىكى سەل قاراش، ئارقا كۆرىنىشىنى تولۇق ئىنچىكىلىمەسلىك، خۇشامەت ۋە ھېلىگەللىكتىن ئاسان تەسىرلىنىش قاتارلىق مىللەتنىڭ تەقدىرىگە بىۋاسىتە چېتىلىدىغان خاتالىقلارنىڭ سادىر بولۇپ قېلىنىشىدىن ساقلىنىشىمىز كېرەك. مۇستەقىل پىكىر، ئەركىن تەپەككۈر يېتىلمىگەن دوڭما پىكىرلىك ياشلار ۋە بۇيرۇققا كۆنۈك قورقۇنچاق مەجەز ياشلارنى ئىش بېشىغا قويۇشتىن ساقلىنىپ، ماكارىپ ئاساس قىلىنغان ئىزباسار تاللاش ئۇسۇلى بويىچە ئىش كۆرۈش مىللەت ئۈچۈن پارلاق كېلەچەكنىڭ ئاساسى ئۇلدۇر.

قەھرىمانلىق ۋە ھەمكارلىق، قوللاش تۇيغۇسى بولمىغان يۇقىرىغا ئىنتىلىش، قاتارلىق پاجىئەلەر كەلتۈرۈپ چىقارغان مېدىيا قەھرىمانلىرى، مۇناسىۋەت تىلەمچىلىرى، داۋا سودىگەرلىرى، ۋە ئاشقۇن تەرەپپازلار مىللەتنىڭ ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي تەرەققىياتىغا ئېغىر تۇسالىغۇ بولماقتا. جەمئىيەتكە يامراۋاتقان بەرسە كۈچۈكلىنىپ، بەرمىسە تىللاش، باتناش ئىللەتلىرى مانا مۇشۇلارنىڭ تۆھپىسىدۇر. بۇلارنى ۋاقتىدا تۈزەتمىگەندە گۇرۇھلار ئوتتۇرىسىدىكى رىقابەت خىرىسقا ئايلىنىپ، جەمئىيەت ئۆلۈك ھالەتكە چۈشۈپ قالىدۇ. كۈچلۈك ۋە ھوقۇقلۇق گۇرۇھلار بىلەن بېسىمغا ئۇچرىغان ياكى تۈۋەن ئۇرۇندىكى گۇرۇھلار ئۆزئارا ئۇرۇش كەيپىياتىغا كىرىدۇ، مانا بۇ ئەڭ چوڭ پاجىئەدۇر.

مىللەتنىڭ پارلاق كېلەچىكى، زۇلۇمدىن قۇتۇلۇپ ھۆرلۈككە چىقىشى غايىسى ۋە مۇستەقىل بىر ۋەتەن ئارزۇسىنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى ۋە تەرەققىياتى كۈنىمىزدىكى ياشلارنىڭ ئاڭ سەۋىيەسى ۋە ساپاسى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. تاللاش ۋە شاللاشقا تولغان رىقابەت دۇنياسىدا پۈت تىرەپ تۇرۇپ، ئۆزىمىزنىڭ ھەق دەۋاسىنى تونۇتۇش ۋە ئەمەلى مەيدانغا ئۆتۈش

تاھىرجان ئابباس

بولدۇ.

بىر قىسىم تەسەۋۋۇپ ئەھلى ۋاپانى «قەلب كامالەتنىڭ نامايەندىسى» شەكلىدە تەرىپلىگەن. بۇ ئىپادە قارىماققا يېتەرسىز دەك بىلىنىشىمۇ، مۇلاھىزىمىزنى چوڭقۇرلاشتۇرغىنىمىزدا، مۇناسىپ ۋە ئورنىغا كەلگەن بىر تەرىپتۇر. چۈنكى قەلبىي تاكامۇللۇقتىن مەھرۇم، روھى خام شەخسلەردىن ۋاپادارلىق كۈتكىلى بولمايدۇ. راستچىللىق، سەمىمىيلىك ۋە ۋاپادارلىققا ئوخشىغان سۈپەتلەر ئادەتتە ئىنساننىڭ كۆڭۈل ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك خۇسۇسىيەتلەردۇر. شۇڭا ھەر ۋاقىت

ۋاپا ئىنساننىڭ كۆڭۈل باغچىسىدا يېتىشكەن، گۈل-گۈلىستان ئىچىدە ئېچىلغان خۇشپۇراق بىر غۇنچىدۇر. ئۇ، ھېس-تۇيغۇ، كۆزقاراش، چۈشەنچە ۋە پىكىر ئىقلىمىدا بىرلەشكەن سۈزۈك ۋە ساپ روھلارغا ئۆزىنىڭ خۇش ھىدىلىرىنى چېچىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئەڭ چوڭ دۈشمىنى ئۆچمەنلىك، نەپەرت ۋە ھەسەتكە ئوخشىغان ئاپەتلەردۇر. بۇ خىل ئاپەتلەر ئۇنى ھايالسىز قىرىپ تاشلايدۇ ۋە ئەسلا ياشاتمايدۇ. شۇنداق، ۋاپا سۆيگۈ ۋە مۇھەببەت باغرىدا كۆكلەپ بوي تارتىدۇ، ئۆچمەنلىك ۋە ھەسەت ئىقلىمىدا تەخىرسىز قۇرۇپ نابۇت

قانچىسى شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە ماشىنىغا ئولتۇرۇشقا ئۈلگۈرمەي، ساپا كۆيىدىن يۈگۈرگەن ھالدا تاملاردىن ئاتلاپ، ئايدۇرۇمغا بېرىپ، ئۆزلىرىنىڭ ۋاپا بۇرچىنى ئادا قىلغانلىقى ھەممىمىزگە مەلۇم. ئۇلارنىڭ بۇ خىل ۋاپادارلىق روھى ۋە پىداكارلىق جاسارىتى بىزنى ئەمەس پۈتۈن دۇنيا خەلقىنى ھەيران قالدۇردى. مانا بۇ تۈرك خەلقىنىڭ ئۆز رەھبىرىگە بولغان ۋاپادارلىق روھىنىڭ كۈچى ۋە ئىپادىسى! ئەگەر تۈرك خەلقى ئۆز رەھبىرىگە، ۋەتەنىگە ۋە خەلقىگە بولغان ئەنە ئاشۇنداق ۋاپا بۇرچىنى ئادا قىلمىغان، 300 گە يېقىن كىشى ئىسسىق قېنى بىلەن داستان يازمىغان بولسا ئىدى، بۈگۈنكى تۈركىيىنىڭ ئاقمۇنتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايتتى.

ۋاپا شەخسلەرنىڭ ئۆزئارا بىرلىشىپ پۈتۈنلىشىشى كاپالەتكە ئىگە قىلىدۇ. ۋاپا سايىسىدا پارچىلار بىرلىشىپ، ئۈملۈك ھاسىل بولىدۇ. بىر ئىدىيىگە قايىل بولۇپ، ئۇنى قۇبۇل قىلىدىغۇمۇ، بىر غايە ۋە بىر ئىدىيىگە كۆڭۈل بەردىدىغۇمۇ، بىر يولدا بىرلىرى بىلەن بىرگە يولغا چىقىدىغۇمۇ، بىرلىرى بىلەن دوست - ئەھباب بولىدىغۇمۇ، ئۇنداق بولسا كەل، جان دېسە جان، مال دېسە مال بېرىپ ئۆزۈڭنىڭ كۆڭۈل ئىقلىمىدا يېتىشكەن ۋاپا بۇرچۇڭنى ئادا قىل!

قىلغان سۆزى ۋە بەرگەن ۋەدىسىگە مۇخالىپ ھەرىكەتتە بولىدىغان ۋە داۋاملىق مەسئۇلىيەتتىن قاچىدىغان ئىككى يۈزلۈك ۋە رىياكار شەخسلەردىن ۋاپادارلىق كۈتۈش تامامەن غەپلەت ۋە ساددىلىقتۇر.

شۇنداق، ۋاپاسىزغا كۆڭۈل بەرگەنلەر ھامان بىر كۈنى نادامەتتە، سەپەرگە چىققانلار يولدا، رەھنەما بىلگەنلەر ھەسرەتتە قالىدۇ.

ئىنسان، ۋاپا تۇيغۇسى ۋە ئىشەنچ بىلەن ياشىغاندا قەلبى تەسكىن تاپىدۇ ۋە ھۇزۇرغا ئېرىشىدۇ. رەھبەرلەر خەلققە، خەلق رەھبەرلەرگە، ئاتا - ئانىلار پەرزەنتلىرىگە، پەرزەنتلەر ئاتا - ئانىلارغا ۋاپادار بولغاندا ئاندىن ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئۆزئارا ئىشەنچ ۋە پىداكارلىق روھى يېتىلىدۇ. بەختلىك ئائىلە، ئىناق جەمئىيەت ۋە مەدەنىيەتلىك شەھەر بارلىققا كېلىدۇ. ئىچكى مۇناپىق ۋە تاشقى دۈشمەنگە قارشى بىردەك ھەمئەپەس بولالايدۇ. خۇددى 15 - ئىيۇل تۈركىيىدە يۈز بەرگەن ھەربىي ئىنقىلابقا قارشى تۈرك خەلقىنىڭ دۆلەت رەئىسى ئەردۇغاننىڭ سىكايىتىدا قىلغان چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ، تانكا ۋە F16 تىپلىق ئۇرۇش ئايروپىلانلىرىغا قارشى كۆكرىكىنى قالدۇرۇپ، مەيدانغا تۆكۈلگەنلىكى، ھەتتا بىزنىڭ قېرىنداشلىرىمىزدىنمۇ بىر

ئەينى ۋاقىتتا، ئادەم ئاتىمىز ئۆزىگە يېيىلغان پۈتۈن رەھمەت ئىشكىنى قەلبىدىكى سىرلىق ۋاپا ئاچقۇچى بىلەن بىر-بىرلەپ ئاچتى ۋە "مەغپىرەت" بۇلاقلىرىغا ئۇلاشتى. شۇ ئوخشاش ھادىسىدە ئىبلىس رەھمەت ئىشكىدىن قوغلاندى بولۇپ، ۋاپاسىزلىق تۇپاندا غەرق بولدى.

ئۇلۇغلارنىڭ ئالدىنقىسى، كەلگەن ۋە كېلىدىغان پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئەۋزىلى پەيغەمبىرىمىز ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەۋجۇدات ئالىمىدە ھېچ كىمگە نېسىپ بولمىغان مىراج سەپىرىگە ئۆز دەۋاسىغا بولغان ۋاپا تۇيغۇسى بىلەن ئېرىشكەن. شۇنداق، ئۇ زات ئۆزىنىڭ بۇ سەپىرىدە پەرىشتىلەر، ھەتتا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالاممۇ يېتەلمىگەن نوقتىغا يېتىپ، ھېچبىر مەخلۇق ئېرىشەلمىگەن شەرەپكە ئېرىشكەندى. ئەمما ئۇ زاتنىڭ ئەنە ئاشۇ دۆلەتمەن شەرەپكە ئېرىشىپ، بېشى پەلەككە يەتكەن قۇتلۇق ۋە سائادەتمەن بىر زاماندىمۇ، ئۆزىنىڭ پۈتۈن مەنىۋى ھۇزۇر ۋە خۇشنىۋىدلىقىنى تاشلاپ، جاپا-مۇشەققەتكە تولغان بۇ پانىي ئالەمگە قايتىشى، ئۈمىتىگە بولغان ۋاپا تۇيغۇسىنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسىنى تەشكىل قىلىدۇ!

قەلب دۇنياسىدا پۈتۈنلىشىپ،

مەنىۋى دۇنياسىنىڭ قەھرىمانلىق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن پۈتۈن يۈكسەك روھلارنىڭ ياخشىلىق دەپتەرلىرى ۋاپا توچكىسى بىلەن خۇلاسىلانغان بولسا، يولدا قالغانلار ۋاپاسىزلىق تامغىسى بىلەن بېچەتلەنگەن.

ئەسلىدە، ھەر خەلقنىڭ ئۆز رەھبەرلىرىنى، قەھرىمانلىرىنى، كەشپىياتچى-تۆھپىكار ئالىملىرىنى، ئۆلىما، يازغۇچى زىيالىي ۋە سىياسىي ئەربابلارنى ھۆرمەت قىلىش، قەدىرلەش، قوغداش ۋە ئەسلىش ۋاپا بۇرچى بولىدۇ. بۇ ئومۇمىي مەنىدىن ئالغاندا شۇ خەلقنىڭ مىللىي روھىيىتىنىڭ سەۋىيىسىنى بەلگىلەيدۇ.

شۇنداق، كۈنۈمىزدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ، بولۇپمۇ بىز خەلقنىڭ بۇ تۈر خىسلىت ۋە ۋاپا تۇيغۇسى بىر قانچە ئەسىرلىك ئاسارەت ۋە جاھالەت قاباھەتلىرى بىلەن كۆمۈلۈپ قالغانلىقى ئۈچۈن، كۆڭۈل بېغىمىزدا ۋاپانىڭ ئىزى ئەمەس، ھىدىمۇ قالمىغاندەك قىلىدۇ؛ قارايدىغان بولساق، بۈگۈنكى مۇسۇلمان دۇنياسى بىخۇد، مۇسۇلمان قېرىندىشىنىڭ دەردىگە دەرىمان، ھالىغا مۇڭ بولالايدىغان ھېس-تۇيغۇدىن مەھرۇم، ھەممە ئۆز دەرد-ئەھۋالى بىلەن مەشغۇل؛ خەلىق ئۆز رەھبەرلىرىگە، رەھبەرلەر ئۆز خەلقىگە ئىشەنمەيدىغان، بىر نىيەت ۋە بىر

مانا بۇ خىل ۋاپا روھى بىلەن بىزەلگەن مۇسۇلمانلىق، شۇ ئىنسانغا نىسبەتەن ئىلاھىي ئېھساندۇر. بۇنداق ئېھسانغا ئائىل بولۇش ھەممە ئادەمگە نېسىپ بولمايدۇ، بەلكى قەلبىدە ئاشۇ ئېھسانغا قارىتا ۋاپا بۇرچىنى ھېس قىلالايدىغان ئەركەكلەرنىڭ ئەركىكىگە مەنسۇپ بولسا كېرەك! ئەينى ۋاقىتتا ساھابە كىراملار ۋە ئۇلارنىڭ ئىزىدا ماڭغان ئالاھىدە شەخسلەر تەرىپىدىن ئەڭ گۈزەل شەكىلدە تەتبىقلانغان ۋاپادارلىق روھى بۈگۈنكى كۈندە ئەنقانىڭ تۇخۇمىدەك تېپىلماسنىڭ دورىسى بولۇپ قالدى.

ھەقىقىي ۋاپادار كىشىنىڭ ئەڭ مۇھىم ۋەزىپىسى ئۆز داۋاسىغا بولغان ساداقىتىدۇر. ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى ۋە ھەزرىتى ئۆمەرگە ئوخشىغان مۇبارەك زاتلارغا باھا بېرىش بىزنىڭ ھەددىمىز ئەمەس، ئەمما ئۇلارنىڭ يۈرەك قانلىرىنىڭ ھەربىر تامچىسى «ۋاپا»، «ۋاپا» دەپ سوقاتتى. ئالىدىغان بولساق، ئەينى ۋاقىتتا ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى ھىجرەت قىلغاندا، ئائىلىسى مەككىدە قالغان ئىدى، شۇنىڭدەك ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ كىچىك ئوغلى ئابدۇللاھ يېنىدا ئەمەس ئىدى. توغرىسى، ئۇ دەۋرىدە ھىجرەتكە ئاتلانغانلارنىڭ كۆپىنچىسى كۆڭۈل بەرگەن داۋاسىغا بولغان ۋاپا تۇيغۇسى

مەقسەتكە كېلەلمەيدىغان، ھەتتا ئۆز سايىسىدىنمۇ ئۆزۈكىدىن سوغۇق ۋەزىيەت شەكىللەندى. شۇ سەۋەپلىك بولسا كېرەك، ئائىلىدە بەخت، جەمئىيەتتە ئىناقلىق يوق، ھەممىزنىڭ پېشانىسىگە زىللەت تامغىسى بېسىلىپ، تېخى دۇنيادا تۇرۇپ ئەسپەلى - ساپلىنىغا تاشلاندى.

ئەسلىدە مۇسۇلمانلىق بىر سۈپەت ئەمەس، بەلكى ئۇ، ئىماننىڭ تەقەززاسىدىن ئىبارەت ئۆزى، ئائىلىسى، خەلقى، ۋەتەنى، بولۇپمۇ دىنىي مەجبۇرىيىتى ئالدىدىكى پۈتۈن مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئېلىش، شۇنىڭدەك ئۆز ۋاقتىدا رۇزى مىساققا جانابى ئاللاھقا بەرگەن ۋەدىسىگە^① ۋاپا قىلىش روھىنى يىپىڭلاش ئەھدىنامىسىدۇر.

① ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارىڭ ئادەم باللىرىنى (يەنى نەسلىنى) ئۇلارنىڭ (ئاتلىرىنىڭ) پۇشتىدىن چىقاردى ۋە ئۇلارنى ئۆزلىرىگە گۇۋاھ قىلىپ: «مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار ئەمەسمۇ؟» دېدى (يەنى ئاللاھ ئۆزىنىڭ ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارى ئىكەنلىكىگە ۋە بىرلىكىگە ئادەم باللىرىنى ئىقرار قىلدۇردى، ئۇلار ئىقرار قىلىپ بۇنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى). ئۇلار: «ھەئە، سەن بىزنىڭ پەرۋەردىگارىمىزدۇرسەن، گۇۋاھلىق بەردۇق» دېدى. (ئۇلارنى گۇۋاھلىق بەرگۈزگەنلىكىمىز) قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ: «بىز بۇنىڭدىن غەپلەتتە قالغان ئىكەنمىز» دېمەسلىكلىرى، ياكى «ئانا - بوۋىلىرىمىز ئىلگىرى (ساقا بۇتلىرى) شېرىك كەلتۈرگەن ئىدى، بىزنىڭ پەقەت ئۇلارنىڭ ئەۋلادى بولۇپ قالغان يېرىمىز بار (يەنى بىزنىڭ ئۆزۈرىمىز بار) گۇمراھلارنىڭ قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن بىزنى ھالاك قىلماسەن؟» دېمەسلىكلىرى ئۇچۇندۇر. (سۇرە ئەئراق، 172 ۋە 173 ئايەتلەر)

بىلەن بارلىقىنى، ھەتتا قېنىنى پىدا قىلىشتىن باش تارتىمىغانىدى. شۇڭا ئۇلار ئازغىنا ۋاقىتتا دۇنيا مىللەتلىرى ئىچىدە ئەڭ شەرەپلىك ئۈمىد بولۇپ تونۇلدى.

مانا بۈگۈن "ۋاپا" ئاشۇلاردەك يېڭى نەسل ۋە ئەزىمەتلەرنى كۈتمەكتە. ئۇلار شۇنداق ئەزىمەتلەركى، خورما ياغىچىدەك ئىچ - ئىچىدىن يىغلىلايدىغان^①، ئۇھۇد تېغىدەك تىترەلەيدىغان^②، رىزۋان كۈندىكىدەك ھەزرىتى ئوسماننىڭ كەبىنىڭ ئالدىغىچە كېلىپ: "رەسۇلۇللاھ تاۋاپ قىلماي تۇرۇپ، مەن تاۋاپ قىلارمەنمۇ" دېگەن تۇيغۇ بىلەن، كەبىنى تاۋاپ قىلماي قايتالايدىغان، شېھىت قىلىنىدىغان كۈنى

① پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە بىنا قىلغان مەسجىددا، دەسلەپتە يۆلىنىپ تۇرۇپ خۇتبە سۆزلىگەن خورما ياغىچى بولغان بولۇپ، كېيىنچە جامائەت كۆپىيىپ كەتكەنلىكى ئۈچ پەشتاقلق بىر مۇنبەر ياساتقان. بىر جۈمە كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇ مۇنبەرگە چىقىپ خۇتبە سۆزلەۋاتقاندا ھېلىقى خورما ياغىچى خۇددى ھامىلە تۇگىدەك يەنە بىر رىۋايەتتە بوۋاق بالىنىڭ يىغلىغىنىدەك يىغلاپ كەتكەن. بۇنى كۆرگەن ساھابە كىراملار ئورنىدىن تۇرۇپ خورما ياغىچىنىڭ ئەتراپىدا يىغلاشقا باشلىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ خورما ياغىچىنى مۇبارەك قولى بىلەن سىلاپ تەسەللى بەرگەندىن كېيىن يىغلاشتىن توختىغان. (ئىمام بۇخارى رىۋايىتى)

② پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى، ئۆمەر، ئوسمان ۋە ئەلى قاتارلىق مۇبارەك ساھابىلىرى بىلەن ئۇھۇد تېغىغا چىققاندا، تاغ نۇساتىن تەۋرەپكەتكەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام "كى تاغ! تىنىچلانغىن! ئۇستۇغدە پەيغەمبەر، سىددىق ۋە ئىككى شېھىت بار" دېگەن، (ئىمام بۇخارى رىۋايىتى).

چۈشىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئوسمان! بۈگۈن بىزمۇ روزىدار، سېنى ئىپتىراغا ساقلايمىز» دېگەن دەۋىتىگە "لەببەي" دەپ، ۋىسالىغا تەشنا قەلبى بىلەن بوينىنى قىسىپ، ئۆلۈمنى كۈتەلەيدىغان، ھەزرىتى بىلالدەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن قايتا ئەزان ئوقۇيالمىدىغان، ئەبۇ زەردەك رەبىزى دېگەن جايدا ئۆزى يالغۇز ۋىسال تەشنىلىقىنى چىكەلەيدىغان ۋاپا ئەھلى ئەرلەردۇر. ۋاپا مانا مۇشۇنداق ۋاپا ئابىدىلىرىنىڭ بۇلاقلىرىدىن سۇغۇرۇلغىنىدا ئاندىن كۆڭۈللەر ئىقلىمىدا پۈرەكلەپ ئېچىلالايدۇ. ئاللاھقا بولغان مۇھەببەت، پەيغەمبەر سەۋداسى ۋاپانىڭ جان تومۇرى بولۇشى، قەلبلەرنىڭ بۇ ھېس - تۇيغۇلار بىلەن سوقۇشى، كۆڭۈللەرنىڭ رىتىمى بۇ مۇڭ بىلەن تۈزىلىشى كېرەك. ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش، ئىمانىي ئاساسلارنى، قۇرئانىي ھەقىقەتلەرنى ۋە نەبەۋىي پىرىنسىپلارنى لايىقىدا چۈشەندۈرۈش، قۇبۇل قىلىپ تەتبىقلاش، دۇنياغا تارقىتىش، موھتاج كۆڭۈللەرگە مەلھەم بولۇش، ئىسلامنىڭ يېڭىدىن تىرىلىشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش بۈگۈنكى ئۈمىدنىڭ قەلبىدە ۋاپا تۇيغۇسىنىڭ يېڭىدىن بىخلىنىشىغا باغلىق.

بۇ خىل ئاڭ ۋە چۈشەنچىنىڭ

قىلالىغان بولساق كاشكى، ئىسلام ئۈمىتى بۈگۈنكىدەك ئېچىنارلىق ئەھۋالغا چۈشۈپ قالمىغان بولاتتى. ھالبۇكى بىز مۇسۇلمانلار ئېرىشىدىغان لوڭقىنىڭ بىر ھالقىسى بىزنىڭ قولىمىزدا، يەنە بىر ھالقىسى پەرۋەردىگارىمىزنىڭ رەھمەت قولىدا ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. ئەپسۇسكى، بۈگۈنكى ئىسلام ئۈمىتىدە بۇ خىل روھ قالمىغانلىقى ئۈچۈن پۈتۈن قىممەتقاراشلىرىمىزدىن ئايرىلىپ قالدۇق. دەردىمىزگە دەرمان، ھالىمىزغا ھال بولىدىغان بىر ئاللاھتىن باشقا ھېچكىمىمىز قالمىدى. دۇنيادىكى ھەر قايسى دۆلەتلەرنىڭ ئۆزىگە يېتىپ ئاشقۇدەك ئىشى، ھەل قىلمىسا بولمايدىغان ئىچكى ۋە تاشقى دەردلىرى بار. شۇڭا بۇلارنىڭ ھازىر بىزگە قاراشقا، مەسلىمىزگە كۆڭۈل بۆلۈشتە بىزدىن پايدا ئېلىشقا كۆزى يەتمەسە چولى تەگمەيدۇ. شۇ سەۋەبلىك بىز ئابدۇقادىر جالالىدىننىڭ سۆزى بويىچە، ھاياتلىق مەشغۇلاتىمىزنى نەنھا ئۆزىمىز، ھەمدە ئۆزىگە يول بىلەن ئېلىپ بېرىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. چۈنكى بىزنىڭ بۇ ھالغا چۈشۈپ قېلىشىمىزنىڭ بىردىنبىر جاۋابكارى پەقەت ئۆزىمىز، ئۇنداقتا قۇتۇلىشىمىزمۇ ئۆزىمىز بىلەن بولىدۇ. ئۆز مەشئىلىمىزنى ئۆزىمىز يورۇتۇپ، پەقەت ئاللاھنىڭ ياردىمىگە تايىنىپ، بۇ يۆنىلىشنى سۆز ۋە ئەمەلىي

كۆچتى، ھەزرىتى ئەلنىڭ سۆزى بويىچە، "ھەقىقىي قېرىنداش ۋە سەھمىي يولداش بولالايدىغان، ئۆزئارا بىر - بىرىگە ۋاقىت ئاجرىتالايدىغان، ۋاقتى كەلگەندە قېرىنداشىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن، ئۆز مەنپەئىتىدىن ۋاز كېچەلەيدىغان، زامانىنىڭ پالاكەتلىرى ئەۋج ئالغاندا، ئۇ پالاكەت ۋە ناچار ئەھۋاللارنى تۈزۈش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ خاتىرجەم تۇرمۇشىنى پىدا قىلالايدىغان"، بار ئىمكانلىرىنى ئىشقا سېلىپ، ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى پۈتۈن دۇنيادا ئۈستۈنلۈككە ئىگە قىلىشنى ئۆزىنىڭ دەردى ۋە ئارمانى دەپ بىلەلەيدىغان كىشىلەرنىڭ روھىدا يېتىلدۇ.

شۇنداق، ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئۆز دەۋاسىغا بولغان سادىق دەۋا يولىدا كۆرسەتكەن پىداكارلىقى نىسبەتتە بولىدۇ. كۈنىمىزدە تەنتەربىيە دۇنياسىدا تۈرلۈك لوڭقى تالىشىش مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈلىدۇ. گەرچە مۇسابىقىە قاتناشقۇچىلىرىنىڭ ھېچبىرى لوڭقىغا شەخسەن ئۆزى ئېرىشەلمىسە، لېكىن كوماندىدىكى سەپداشلىرىنىڭ خۇشاللىقىغا ئورتاق بولۇش ئۈچۈن بار تىرىشچانلىقى بىلەن لوڭقىنى قولغا كەلتۈرۈشكە ھەرىكەت قىلىدۇ، ئەمما بىز مۇسۇلمانلار دەۋايىمىز ئۈچۈن ئاشۇ ئويۇنچىلارغا ئوخشاش زوقمەنلىك بىلەن كۆڭۈل باغلاپ، ئورتاق ھەرىكەت

ئىش - ھەرىكىتىمىز بىلەن قانچىلىك ئەمەلىيلەشتۈرۈپ، ئىلگىرى سۈرەلسەك شۇنچىلىك نۇر ئىشلىرى ئېچىلىدۇ. رەھمەت قولى بىزنى بىز ئىچىدە بوغۇلۇپ قالغان بۇ قورقۇنچلۇق ئېقىن قاينىمىدىن تارتىپ، قۇتۇلۇش قىرغاقلىرىغا ئېلىپ چىقىدۇ، ئىنشا ئاللاھ^①.

ئىنسان نەسلىنىڭ رۇزى ماساقتىن بېرى پەرۋەردىگارىغا بەرگەن ئەھدىۋاپاسى بار^②، ئەنە شۇ ئەھدىۋاپاننىڭ تەقەززاسى بويىچە پەرۋەردىگارىنىڭ بىرلىك ۋە بارلىقىغا ئىمان كەلتۈرگەن مۇئىمىن - مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈستۈنلۈكى^③ مۇسۇلمانلىقنىڭ تەلىۋى بويىچە ياشاش ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىشىغا قاراشلىق. قاچانكى، ئىنسان ئۆزىنىڭ ئاشۇ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلالسا، ئاندىن جانابى ئاللاھمۇ ئۇلارنى باشقا تائىپىلەردىن ئۈستۈن قىلىش ۋەدىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ بېرىدۇ. مانا جانابى ئاللاھ: {ۋەدەڭلارغا ۋاپا قىلىڭلار، مەنمۇ سىلەرگە قىلغان ۋەدەمگە ۋاپا قىلىمەن}^④ دېگەن ئايەتتە بۇ نوقتىنى يۇرۇتۇپ بەرگەن. ئەھدىگە ۋاپا قىلماسلىقنىڭ خەتىرى ھەققىدە

① "ئۈمىت نۇرى" شەرقىي تۈركىستان ژورنىلى 3 - سانغا قاراڭ.

② سۈرە ئەئراف، 172 ۋە 173 ئايەتلەرگە قاراڭ!

③ {ئەگەر مۇئىمىن بولساڭلار، ئۈستۈنلۈك قازىنىسىلەر} (سۈرە ئال ئىمران، 139 - ئايەت).

④ سۈرە بەقەرە، 40 - ئايەت.

ھەزرىتى ئىبنى ئابىباستىن رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «جانابى ئاللاھ ئەھدىسىگە ۋاپا قىلمىغان كىشىلەرنىڭ ئۈستىگە دۈشمەنلىرىنى مۇسەللەت قىلىپ قويدۇ» دېگەن بولسا، ئىبنى ئۆمەردىن رىۋايەت قىلىنغان يەنە بىر ھەدىستە: «قىيامەت كۈنى جانابى ئاللاھ ئىنسانلارنى مەھشەرگە توپلىغاندا، ۋاپاسىزلىرىنى ئايرىپ تۇرىدىغان بىر بايراق تىكلەيدۇ ۋە: "بۇ پالانىنىڭ ئوغلى پالانىنىڭ ۋاپاسىزلىقىدۇر" دېيىلىدۇ» دېگەن.

دېمەك، ئەھدىگە ۋاپا قىلىش، بولۇپمۇ جانابى ئاللاھقا بەرگەن ۋەدىمىزگە ۋاپا قىلىش ئۈستىمىزدىكى ئەڭ ئېغىر مەسئۇلىيەتلەردىن بىرىدۇر. ئىنسان بۇ مەسئۇلىيەتنى ۋاقتى كەلگەندە ھاياتى بەدىلىگە بولسىمۇ ئادا قىلىشى لازىم. جانابى ئاللاھنىڭ مۇئىمىنلەردىن كۈتىدىغىنىمۇ بۇ تۇيغۇدىكى ۋاپا روھىدىن ئىبارەتتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ قۇرئان كەرىمدە مۇنۇ ئايەت نازىل بولغان: {شۈبھىسىزكى، ئاللاھ مۇئىمىنلەردىن ئۇلارنىڭ جانلىرىنى، ماللىرىنى ئۇلارغا جەننەتنى بېرىپ سېتىۋالدى. ئۇلار ئاللاھنىڭ يولىدا ئۇرۇش قىلىپ (دۈشمەنلەرنى) ئۆلتۈرىدۇ ۋە ئۆلتۈرۈلىدۇ (يەنى دۈشمەنلەر بىلەن جەھاد قىلىپ شېھىت بولىدۇ)، (جەھاد

قەدەم بىلەن دىنىمىز، ۋە تىنىمىز ۋە خەلقىمىز ئالدىدىكى ۋاپا بۇرچىمىزنى ئۇنۇتماسلىقىمىز لازىم. دەرھەققەت، دۈشمەن بىزنى بىخۇدلاشتۇرۇپ، قەلبىمىزگە زەھەرلىك نەشتىرىنى سۈپتى. قەلبىمىزگە ئۇرۇلغان بۇ نەشتىر پۈتۈن ۋۇجۇدىمىزنى قاپلىدى، پۈتۈن ئورگان ۋە ئەزالىرىمىز كاردىن چىقىش ئالدىدا، ئىخراۋاتىمىز، جىددىي قۇتقۇزۇش ماشىنىسىنىڭ تېز كېلىشىگە تەشنىا بولۇپ، كۆزلىرىمىز خىرەلىشىپ، كۆڭۈل ئاسمىنىمىزنى تۇمانلار قاپلاپ كەتتى.

ۋاپا سۆز ۋە ئەمەلىيىتىمىز، بەدەن ۋە روھىيىتىمىز بىلەن يۇغۇرلىشى لازىم. گەرچە ۋاپادارلىقنىڭ ئالامىتى ئىنساننىڭ سۆز ۋە ھال-ھەرىكىتى بىلەن نامايان بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ماھىيەتتە كىشىنىڭ قەلب ئالىمىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ. مۇسۇلمانلارنىڭ، خۇسۇسەن بىزدەك كۆزى ياش، دىلى سۇنۇق ئىنسانلارنىڭ ۋاپاسىزلىققا تاقىتى يوق. بولۇپمۇ، دىنىي قېرىنداشلىقى ۋە ئىرقىي تۇققانچىلىقى بولغان كىشىلەرنىڭ ۋاپاسىزلىقى تېرىسىنى تەنۈر سويۇپ، ئۇستىگە تۈز سەپكەندىنمۇ ئاچچىق ئەلەم قىلىدۇ. شۇڭا «الجزاء» من جنس العمل» (يەنى ئىشى - ئەمەللەرنىڭ جازاسى ئۆز جىنىسدىن) دېگەن قائىدىگە ئاساسەن، ھەر ئادەم باشتا ئۆزىگە: «ۋاپا مېنىڭ ئىنسانىي تەبىئىتىم،

قىلغۇچىلارغا جەننەتنى ۋەدە قىلىشى) تەۋراتتا، ئىنجىلدا ۋە قۇرئاندا زىكرى قىلىنغان (ئاللاھنىڭ) راست ۋەدىسىدۇر، ۋەدىسىگە ئاللاھتىنمۇ بەك ۋاپا قىلغۇچى كىم بار؟ قىلغان بۇ سوداڭلاردىن خۇشال بولۇڭلار، بۇ زور مۇۋەپپەقىيەتتۇر» ، شۇڭا «ئەھدىگە ۋاپا قىلغۇچىلار، (قىيامەت كۈنى) ئەھدە ئۈستىدە ئەلۋەتتە سوئال - سوراق قىلىنسىلەر»^①.

بۇ مەنىدىن ئالغاندا، ئىنسان جانابى ئاللاھقا بەرگەن ۋەدىسىگە ئاسىيلىق قىلمىغان مۇددەتچە جانابى ئاللاھ ئەسلا ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ.

بۈگۈن زاماننىڭ پالاكەت چاقى ئايلىنىپ كېلىپ بېشىمىزغا چۈشتى، دىيارلىرىمىز چۆلدەرەشكە، كۆڭۈل بوستانلىرىمىز قۇرۇشقا، دىنىي ۋە مىللىي كىملىكىمىز يوقۇلۇشقا ۋە نەسلىمىز مۇنقەرز بولۇشقا باشلىدى. دېمەككى، بىز بۈگۈنكى دەۋرنىڭ ئەڭ بەختسىز ئىنسانلىرى بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن، ئىنسانلىقنىڭ ئىزناسى قالمىغان بىر دۇنيادا، قەلبىدە زەررىچىلىك ۋاپا تۇيغۇسى بولمىغان ئۆلۈك روھلار ئالىمىدە ياشاۋاتىمىز. بۇنداق زۈلمەتلىك كۈندە، ساغلام ۋاپا تۇيغۇسى بىلەن قەدەم ئېلىپ، جۇشقۇن روھ، تەۋرەنمەس ئىرادە ۋە مۇستەھكەم

① سۈرە ئىسرا، 34 - ئايەت.

ئېتىقادىي مەجبۇرىيەتمىدۇر. مېنىڭ باشقىلاردىن پەرقىم ۋاپادارلىقىمدا، كىم نېمە دېسە - دېسۇن، قانداق ئەسلىسە - ئەسلىسۇن، لېكىن مېنى ئەسلىگىندە: "ۋاپا ئەھلىدىن ئىدى" دېيىشى كېرەك. مەن بۇ سالاھىيەتتىن ئايرىلىپ قالماسلىقىم لازىم، بۇ مېنىڭ كىملىكىم ۋە ئۆزگىچە ئالاھىدىلىكىم» دېگەن تەلەپنى قويماي تۇرۇپ، باشقىلاردىن ۋاپادارلىق كۈتۈش ۋە ۋاپاسىزلىقتىن ئاغرىنىش ھەققى بولمايدۇ.

ئەنە شۇنىڭدەك، ۋاپا شەرىئىتى بىلەن سۇغۇرۇلغان قېرىنداشلىق مەھشەردە ئىشىنىڭ سايىسىدىن بەھرىمەن بولۇش سالاھىيىتىگە ئىگە بولالايدۇ. بۇ سالاھىيەتكە ئىگە بولغانلارنىڭ يەنە بىر ئىۋزەللىكى شۇكى، ئۇلار دۇنيادا ئاللاھ يولىدىكى دوستلۇق شەرىئىتىنى قانغۇچە ئىچىپ مەست بولغان، ۋاپاتىنى ۋاپا بىلەن زىننەتلەپ، كۆز ياشلىرى بىلەن ھىجران ئەلىمىنى ھېس قىلغان، يىلدا بىر نۆۋەت "ۋاپا كېچىسى" ئۆتكۈزۈپ قويۇپ، ئارقىدىن ئۇنتۇپ كەتمەي، ھايات چېغدا سەۋداسى بولغان دەۋا ۋە ئىدىيەسىنى مەڭگۈلەشتۈرگەن، ھەتتا جەننەت دەۋازىسى ئالدىدىمۇ "باشتا سىز مەرھەمەت قىلىڭ" دېيەلەيدىغان سەۋىيىدە سەۋدالانغان ۋاپا ئابىدىسى شەخسلەردۇر. مانا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ

أَحَبَّ»^① (ئىنسان ئۆزى ياخشى كۆرگەن كىشىسى بىلەن بىرگىدۇر) دېگەن مۇبارەك سۆزىنىڭ سىرىمۇ بۇ بولسا كېرەك، ئەلۋەتتە.

ۋاپادارلىق ئەسلىدە سۈيۈملۈك پەيغەمبىرىمىزنىڭ كۆز ئالدىدا يېتىشكەن بۈيۈك ۋاپا ئابىدىلىرىنىڭ مىراسى ئىدى، لېكىن بۈگۈنكى ئۈمىدەتتە بۇ خاراكتېرنىڭ ئىزىنى قېزىپمۇ تاپقىلى بولمايدۇ، ھەتتا ئۆز پۇشتى - جەمەتكە يەتكەن دەرت - ئەلەم ۋە مۇسەبەتلەرگە قارىتا قىلى تەۋرەپ قالمايدىغان، ئەمما بىر تىيىنلىق مەنپەئەتتىگە زىيان يەتسە يۈرەك كېسىلى قوزغىلىپ تەۋرەپ كېتىدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدى. شۇنچا بىز دەسلەپكى ئەۋلاد مۇسۇلمانلىرىدىن قالغان بۇ مىراسنى كۆڭۈل دۇنيايىمىزدا قاينىدىن جانلاندىرىمىز دەيدىكەنمىز، ئالدى بىلەن ئۆزىمىزنىڭ ئاللاھ ۋە رەسۇلىغا بولغان ۋاپا بۇرچىمىزنى ئادا قىلىشقا، جانابى ئاللاھنىڭ [ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، (قىيامەت كۈنى) ئەھدە ئۈستىدە ئەلۋەتتە سوئال - سوراق قىلىنىسىلەر]^② دېگەن ئايىتىنىڭ ئاگاھلاندىرۇشىنى كۆڭۈل ئىكرانىمىزدا داۋاملىق ئەكس ئەتتۈرۈپ، بۇ ئارقىلىق ئۆزىمىزنىڭ روھىنى يېتىلدۈرۈشكە تىرىشىشىمىز لازىم.

① ئىمام بۇخارى رىۋايىتى.
② سۈرە ئىسرا، 34 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئەخمەتنىڭ ھېكايىسى

ئابدۇغۇپۇر ئابدىكەم

سىياسەت ئۆزگىرىشىچان بولۇۋاتىدۇ، ئوقۇغۇچىلار كەلگۈسى ئىستىقبالى ئۈچۈن بەزى ئاممىۋى پائالىيەتلەرگە قاتناشماستىن، ئەقىللىق بولۇشى كېرەك. تارىخىمىزدىكى ئاچچىق ساۋاقلارنى يەكۈنلەپ، سىياسەتكە ماس ھالدا ھەرىكەت قىلىشىمىز لازىم. دېگەن سۆزىگە دەرھال ئىنكاس بىلدۈرۈلگەن بىردىنبىر ئوقۇغۇچى ئۇ ئىدى. بۇ ۋەقەدىن كېيىن ئوقۇتقۇچىلار ئوتتۇرىسىدا ئەخمەتكە خىلمۇ-خىل قاراشلار پەيدا بولۇشقا باشلىدى، بەزىلەر: ئۇنىڭ ئائىلىسى سىياسىي ئائىلە ئىكەن، ھازىر تەربىيلىنىۋېتىپتۇ دېسە، يەنە بەزىلەر: چوقۇم بۇنىڭدەمۇ مەسىلە

مەن بىر ئوقۇغۇچى بولۇش سۈپىتىم بىلەن نۆۋەتتە مىللىتىم ئۇچراۋاتقان زۇلۇمغا سۈكۈت قىلىسام ياكى قولۇمدىن كېلىدىغان ئىشلاردىمۇ ھەممەم بولماسلىق ئىپادىسىنى بىلدۈرسەم، مىللىتىم ۋە ۋەتىنىم ئالدىدا قارا يۈزلەردىن بولمامدەن؟ دەپ ئىشىكىنى جالاققىدە يېپۈپتۇم چىقىپ كەتتى ساۋاقدىشىم ئەخمەت. گەرچە ئىككى يىلدىن بېرى ئۇنىڭ بىلەن ئۈنچە يېقىن دوستلاردىن بولمىغان بولساممۇ، ۋىجدانلىق، غورۇرلۇق ۋە ئوقۇش نەتىجىسى ياخشى ئوقۇغۇچىلاردىن بىرى ئىدى. بۈگۈن تارىخ دەرسىدە ئوقۇتقۇچىنىڭ ئوقۇغۇچىلارغا: ھازىر

بار، ۋاقتى كەلگەندە تەشكىلگە مەلۇم قىلىپ بولسىمۇ بۇ ئىشنى ھەل قىلىشى لازىم. دەپ قارايتتى، شۇ سەۋەپتىنمىكىن كۆپ دەرسلەردە ئۇنىڭ ئورنى بوش قېلىۋاتاتتى، ھەر دەرس تەك كۆزگە كۆرىنىپ تۇرىدىغان، قايىل قىلارلىق جاۋابلىرى بىلەن ئوقۇغۇچىلارنى مۇئەللىمنىڭ: مۇشۇنىمۇ بىلمىدىڭلارمۇ؟ سىلەر قانداق ئوقۇغۇچى؟ دېگەندەك تاپا- تەنلىرىدىن قوتۇلدۇرىغان ئەخمەتنى بارا- بارا مەكتەپتە كۆپ كۆرگىلى بولمايدىغان بولۇپ قالدى، گەرچە كۆز- قاراش ئوخشىماسلىقى تۈپەيلىدىن بەك ياقتۇرۇپ كەتمىسىمۇ، يەنىلا ئۇنى ئەسلىشىپ تۇراتتى. ھەي ئەخمەت بولغان بولسا بۇ مەسىلنى يېشىۋىتەتتى، دەپ سالدى بىر كۈنى مانىپاتىكا ئوقۇتقۇچىمىز... شۇنداق قىلىپ ۋاقت ئۆتۈۋەردى...

بىر كۈنى مەكتەپ ئالدىدا ئاپتوبۇستىن چۈشۈشۈمگىلا ئۇنى مەكتەپتىن چىقىۋاتقان ھالدا كۆرۈپ قالدىم، چىرايىدىن ناھايىتى جىددىي بىر كەيپىيات چىقىپ تۇراتتى، چاقىرىپ بولغۇچە بىر تاكىسىغا چىقىپلا كېتىپ قالدى، بۇقەيەرگە ماڭغاندۇ؟ بىر خىللا تۇرىدىغۇ؟ دېگەندەك سوئاللار كاللامغا كەلدى دە، دەرھال تاكىسى توسۇپ ئارقىسىغا چۈشتۈم، نېمىشقا ئارقىسىغا چۈشتۈم؟ نېمە ئىشلار بولىۋاتىدۇ؟ بۇ مېنىڭ نېمەنتى؟ دېگەندەك سوئاللارنى ئۆزۈمدىن سوراقتا باشلىدىم ۋە ئاخىرىدا ۋىجدانلىق بىر ئۇيغۇر يىگىتنىڭ بېشىغا بىرەر مۇسبەت كەلگەن بولسا، پۈتۈن

ئۇيغۇر مىللىتىگە كەلگەن بولىدۇ، قاراپ تۇرسام بولمايدۇ. دەپ ئويلىدىم، ۋە ئۆزۈم قانائەتلەنگەن بولىدۇم، تاكىسى ئاق قۇۋۇق تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتاتتى، پۈتۈن ئەتراپنى بىر خىل ۋەھىمە قاپلىۋالغان ئىدى، خۇددى بۈگۈنكى ئۈرۈمچى تۈنۈگۈنكىدەك ئىللىق كۆرۈنمەيۋاتقاندەك، قۇياش تۇتۇلۇپ ئەتراپنى قاراڭغۇلۇق باسقۇچى تەمىشلىۋاتقاندەك تۇيغۇلار ئىچىدە كېتىۋاتاتتىم، تاكىسى ئاخىرى بىر كىچىك كوچا ئېغىزىدا توختىدى - دە، ئەخمەت كوچىغا كىرىپ كەتتى، مەنمۇ تاكىسىنى چانمىغۇدەك جايدا توختاتقۇزۇپ ھېساۋاتنى قىلىپ يولغا سالدىم - دە، ئاستا كوچىغا كىردىم، ئەخمەت كۆزۈم يەتكەن يىراقلىقتا كېتىۋاتاتتى، ئېلىۋاتقان قەدەملىرى ۋە كېتىۋاتقان تۇرقىدىن خۇددى قېرىندىشى ماشىنا ھادىسىسىگە ئۇچراپ دوختۇرخانىغا ئالدىراپ كېتىۋاتقان كىشىدەك جىددىيلىك چىقىپ تۇراتتى، مەنمۇ خۇددى ۋوللىۋودنىڭ جاسۇسلۇق فىلىملىرىدىكىدەك ئىزغا چۈشۈپ بىردەم ئوڭ تەرەپكە، بىردەم سول تەرەپكە مۇكۇپ كېتىۋاتاتتىم، بىر ھازادىن كېيىن ئۇ قىزىل تۆمۈر دەرۋازا بېكىتىلگەن ئاددىغىنا بىر ئۆينىڭ ئالدىغا كېلىپ توختىدى، مەنمۇ قەدەملىرىمنى دەرھال توختىتىپ ئۆزۈمنى دالدىغا ئالدىم، ئىككى تەرەپكە ئەنسىزلىرىچە قارىۋەتكەندىن كېيىن ئىچىگە كىرىپ كەتتى، مەنمۇ ئالدىراپ كېلىپ ئارقىسىدىن كىرمەكچى بولىدۇم، لېكىن

مەركىزى» نامىدىكى جازا لاگېرلىرىدا يېتىۋاتىدۇ، ئۇلارنىڭ نارەسىدە بالىلىرى، ياشىنىپ قالغان ئاتا-ئانىلىرىمۇ بۇ ۋەھشىيانە زۇلۇمدىن قېچىپ قۇتۇلالمىدى، خىتاي 2030 - يىلىغىچە پۈتۈن ئۇيغۇر مىللىتىنى تارىخ بېتىدىن ئۆچۈرۈپ تاشلىماقچى بولىۋاتىدۇ، بىز بۇنىڭغا قاراپ تۇرساق بولامدۇ؟ ئانا ۋەتىنىمىزدە قان - قېرىنداشلىرىمىزنىڭ نابۇت قىلىنىشىغا يەنە سۈكۈت قىلامدۇق؟ ياق ياق ياق... بىز ئانا ۋەتىنىمىزنى قوغداشقا قەسەم قىلىمىز، ئەڭ ئاخىرقى تىنىقىمىز قالغۇچە ۋەتەن ئۈچۈن پۈتۈن ۋۇجۇدىمىز بىلەن كۈرەش قىلىمىز، ۋەتەن ساڭا جېنىمىز پىدا بولسۇن! ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر! ئاللاھۇ ئەكبەر!... سادالىرى ئىچىدىن ياڭراۋاتاتتى، مەن دېرىزە تۈۋىدە ئۆزۈمنى باشقا بىر دۇنياغا كېلىپ قالغاندەك ھېسسىياتقا كەلدىم، بۇ ئاۋازلاردا مېنىڭ قەلبىمدىكى بەزى سوئاللارغا جاۋاب چىقۇۋاتاتتى، ئاستا دەرىزە تۈۋىدىن ئايرىلىپ مەكتەپكە قاراپ يول ئالدىم، ئەمما ئۇ ئاۋاز قۇلاق تۈۋىمىدە جاراخلاپ تۇراتتى...

ماتېماتىكا مۇئەللىمىم سۆزلەۋاتاتتى، ئەمما ھېچنەمنى چۈشەنمىدىم، دېققىتىمنى يىغالمىۋاتاتتىم، تارىخ ئوقۇتقۇچۇمدىن دەككە يىدىم، جۇغراپىيەدە مۇئەللىم تۇنجى قېتىم مېنى نوقۇدى... دېگەندەك بولۇپ بۈگۈن بىر كۈنلۈك دەرس قۇلاق تۈۋىمىدە جاۋاخلاۋاتقان ئۇ ئاۋاز بىلەنلا ئۆتتى،

ئىشىك تاقاق ئىدى، شۇنىڭ بىلەن ئاستا ئۆيىنىڭ ئارقا تەرىپىگە ئۆتۈپ قارىسام كىچىك بىر دەرىزىنى كۆردۈم، دېرىزىگە ئىچىدىن كېلىۋاتقان ئاۋازلارنى ئاڭلىيالىغۇدەك دەرىجىدە يېقىنلاشتىم ۋە ئىچىدىن چىقۇۋاتقان ئاۋازلارنى ئاڭلاشقا باشلىدىم...

قېرىنداشلار! بۈگۈن بىز سۈكۈت قىلساق كەلگۈسى ئەۋلادلار بىزگە لەنەت ئوقۇيدۇ، ۋەتەن بىزنىڭ ئانىمىزغا ئوخشايدۇ، ھەتتا ئانىمىزدىنمۇ قىممەتلىك، چۈنكى ئۇ ھەممىمىزنىڭ، پۈتۈن ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئانىسى! ئۇنى قوغداش، ھىمايە قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن نۆۋىتى كەلسە جېنىمىزنىمۇ قۇربان قىلىش ھەقىقىي بىر ئۇيغۇر پەرزەنتىنىڭ باش تارتىپ بولماس مەجبۇرىيىتى. سەن كىم بولشىڭدىن قەتئىينەزەر ئۆزۈڭنى بۇ ئۇلۇغۋار بۇرچىدىن قاچۇرساڭ بولمايدۇ. خىتاي كوممۇنىستىلىرى ۋەتىنىمىزگە تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەن 70 يىلدىن بېرى قايسى ئەركىنلىكىمىزگە يول قويدى؟ قايسى ھەقلىرىمىزنى بىزگە تولۇق بەردى؟ ۋەتىنىمىزنىڭ قايسى ئەۋزەللىكىدىن خىتاي پايدىلانماي تۇرۇپ بىز پايدىلىنىپ باقتۇق؟ قانچىلىك پايدىلاندىق؟ ئانا ۋەتەن قوينىدا ھەركۈنى دېگۈدەك قانچىلىغان بىگۇناھ ئۇيغۇر پەرزەنتى تۈرمىلەردە يېتىۋاتىدۇ؟ قانچىلىغان ئاۋانگارت ئەزىمەتلەر ئۆلتۈرۈلدى ۋە ئۆلتۈرۈلىۋاتىدۇ؟ ھازىر مانا مۇشۇ ۋاقىتتا پۈتۈن ۋەتىنىمىزدە 3 مىليوندىن ئارتۇق ئادەم «تەربىيەلەش

دېمىسىمۇ ھەق سۆزلەرنى ئاڭلىغان ئىدىم. 70 يىللىق تازىلاش نەتىجىسىدە بىز ئەۋلادلاردا نە ۋەتەن، نە مىللەت سۆيگۈسى، نە كەلگۈسى غايە قالدى دەيسىز، كاللىمىزدا پەقەت ياخشى ئوقۇپ ياخشى نەتىجە قازىنىپ، كېيىن ياخشى خىزمەتكە ئورۇنلىشىشتىن باشقا خىيال يوق ئىدى، بۈگۈن مانا مانا نىسبەتەن ئاجايىپ بىر كۈن بولغان ئىدى، بەلكىم ھاياتىمنىڭ بۇرۇلۇش نۇقتىسى بۇ بولسا كېرەك دەپ ئويلىدىم، چۈنكى گەرچە ھەر كۈنى دېگۈدەك ئەتراپىمىزدىن ساۋاقداشلىرىمىزنىڭ دادىلىرى ياكى ئانىلىرى ۋە ياكى ئاكا-ئىپتىتۇ، پالانچىنىڭ دادىسىنى 15 يىللىق كېسىپتۇ، پوكۇننىڭ دادىسىنىڭ جەستىنى بەرمەپتۇ دېسە، نېمىشقىدۇر ئۆزىمىزگە كەلمەيدىغاندەك، كەلمىگەندىن خۇشال بولۇۋاتقاندا تۇيغۇدا ئۆزىمىزنىڭ ياخشى تەدبىر ئالالغىغانلىقىمىزدىن پەخىرلىنىپ يۈرۈۋاتقان، بىر كىشىلىك شەخسى ھاياتىمىزغا بەنت بولغان ھالدا ياشاۋاتقان ئىكەنمىز، ئەمەلىيەتتە ئۇلارمۇ بىزگە ئوخشاش ئەركىن ئازادە ياشاشقا ھوقۇقلۇق كىشىلەر ئىكەن، مەن بۇلارنى ھېس قىلىشقا، ئەقلىمنى بۇلغۇۋەتكەن كوممۇنىست تەربىيىسى پەيدا قىلغان قارا داغلارنى يۇيۇشقا باشلىغان ئىدىم. مۇشۇ ئوي-خىياللار ئىچىدە نەچچە كۈن ئۆتۈپ كەتتى...

بىر كۈنى كەچلىك تاماق ۋاقتىدا مەن دادامدىن سورىدىم:

دادا، بىزنىڭ نېمىشقا ئۆزىمىزنىڭ دۆلىتى يوق؟ خىتايلار نېمىشقا بىزگە باشلىق بولىدۇ؟ مەكتەپلەردە نېمىشقا ئۆز ئانا تىلىمىزدا دەرس ئوقۇتۇلمايدۇ؟ ھەدەپ تاماق يەۋاتقان دادام، ئاكام ھەتتا ھېچ ئىشقا ئېرەن قىلمايدىغان ئاچاممۇ توختاپ قالدى ۋە ئۈستىنى بىر خىل سۈكۈت قاپلاپ كەتتى. مەن: نېمىشقا گەپ قىلمايسىلەر؟ مەن خاتا گەپ قىلدىممۇ يە؟ دەپ سۆزۈمنى قايتىلىدىم. دادام تاماقنى تاشلاپلا چىقىپ كەتتى، خۇددى كونا بىر يارنى تاتلاپ قويغاندەك قىلاتتىم، ئارقىدىن ئاچاممۇ چىقىپ كەتتى، پەقەت ئاكام ئىككىمىزلا قالدۇق، ئاكام گەرچە كۆپ ئوقىيالمىغان بولسىمۇ، تىجارەتچى بولغاچقا ئارىلىشىدىغان ئادەملەر كۆپ، بىلىدىغانلىرىمۇ جىق ئىدى، ئۇ مانا: ئۇكام، كۆپ ئويلاپ كېتىسەن، سەن تېخى كىچىك، بۇ سوئاللارنى ئىككىنچى تىلغا ئالما! كىيىن چۈشىنىپ قالسىەن، ھازىر ياخشى ئوقۇ. دېدى.

مەن قايتۇرۇپلا: ۋەتەنم بولمىسا، ئەركىنلىكىم بولمىسا ياخشى ئوقۇغىنىمنىڭ نېمە پايدىسى؟ دەپ سورىغىنىدا، ئۇ ئاچچىقلاپ تۇرۇپ: سەن كىچىك بولغاندىن دېگىنىمنى قىل! ئارتۇق ئىشقا ئارلاشما! قارا، قوشنىمىزنىڭ سەنبىلەن تەڭ ئوغلى مۇسالى ساچچىلار ئەچىقىپ كەتكىلى ئۈچ كۈن بويۇن، ئانىسىنىڭ ئەھۋالى ناچار، يۈرەك كېسىلى قوزغىلىپ دوختۇرخانىدا يېتىپ قاپتۇ، ساڭمۇ بىر ئىش بولسا دادام قانداق بولۇپ كېتىدۇ؟ ئويلاپ

دادامنىمۇ بىئارام قىلىپ ئۇخلاتمىغان بولسا كېرەك، دادام مېنىڭ قولۇمنى تۇتۇپ تۇرۇپ: ئوغلۇم، سەنمۇ چوڭ بولۇپ قالدىڭ، پىكىرلىرىڭمۇ كۈندىن - كۈنگە ئۆتكۈرلىشىۋاتىدۇ، مەن سېنىڭ كەلگۈسىدە ۋەتەن ئۈچۈن ئەڭ ياخشى خىزمەتلەرنى قىلالايدىغانلىقىڭغا ئىشىنىمەن، مۇشۇ زېرەكلىكىڭنى ۋەتەن، مىللەتكە ئاتىيالايدىغان ۋە ئەقىل - پاراستىڭ بىلەن دۈشمەنلىرىڭنى يەر بىلەن يەكسان قىلالايدىغان بىر پەرزەنت بولۇشىڭنى ئۈمىد قىلىمەن، شۇنداق قىلساڭ سەندىن رازى بولىمەن ۋە سېنى ئاخىرقى نەپىسىمگىچە قوللايمەن. ئەمدى مەكتەپكە ماڭغىن. دەپ نەسھەت قىلىپ يولغا سالدى. دادامنىڭ بۈگەپلىرىدىن كېيىن قەلبىم باشقىچە يورۇپ كەتتى، تېخىمۇ روھلىنىپ كەتتىم ۋە بۇ سۆزلەرنى ماڭا بىر ئۆمۈر ھايات مىزانم بولىدىغانلىقىنى قەلبىمگە پۈكتۈم ۋە ئىنتايىن خۇشال ھالدا مەكتەپكە ماڭدىم. كۈنلەر مۇشۇ شەكىلدە داۋام قىلدى، دەرسلەر ئاخىرلىشىپ ئىمتىھانغا نەچچە كۈنلا قالغان ئىدى، مەنمۇ ئالدىراش ئىمتىھان تەييارلىقلىرى بىلەن پايىپتەك بولۇپ يۈرۈۋاتاتتىم، چۈنكى تولۇقسىز 3 - يىللىق ئىمتىھانى مەكتەپ ئالمىشىدىغان ئىمتىھان بولغاچقا، ھەممىمىزگە بېسىم چۈشۈرگەن ئىدى، ئەڭ ياخشى، ئىلغار مەكتەپلەرگە قۇبۇل قىلىنىش ئۈچۈن بار كۈچىمىزنى چىقىرىپ ئۆگىنىش قىلىشىمىزغا توغرا كېلەتتى، بۇنداق مەزگىللەردە مەكتەپ كۈتۈپخانىسى خىتاي كۆچمەنلىرى بىلەن

باقتىڭمۇ؟ دەپ تازا توۋلىدى. مەنمۇ ئورنۇمدىن تۇرۇپ: باشقىلارغا كەلگەن كۈن بىزنىڭ بېشىمىزغىمۇ كېلىدۇ شۇ، قاچانغىچە قاسساپنىڭ بىكار بولۇشىنى كۈتۈپ تۇرغان قوتاندىكى قويلاردەك ياشايمىز ئاكا؟ ئۇلارنىڭ ھالىدىن ئىبەرەت ۋە نەسھەت ئالمايمىزمۇ؟ ئۇلارنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈنى بېشىمىزغا كەلمەسۇن دېسەك، ئۇ دۈشمەننى يوقىتىش كېرەك ئەمەسمۇ؟ دېدىم، بۇ تۇنجى قېتىم ئاكامغا بۇ خىل شەكىلدە گەپ قىلىشىم ئىدى، ئاكامنىڭ كۆزلىرىدىن تامچە - تامچە ياشلار تاراپلاپ چۈشۈشكە باشلىدى، بولدى قىل دېدى - دە، ياشلىرىنى يوشۇرغان ھالدا، ياتاق ئۆيگە كىرىپ كەتتى. ئۈستەلدىكى تاماقلار شۇ پېتى قالغان ئىدى، مەن تاماقلارغا قاراپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇرۇپ كەتتىم، بۇ گەپلەرنى دېمىگەن بولسامچۇ كاشكى، ھەممەيلەننىڭ كۆڭلىنى بىئارام قىلىپ قويدۇم، دەپ ئۆزۈمنى ئەيىپلىگۈم كەلدى دە، ياتاق ئۆيۈمگە كىرىپ كەتتىم، ئۇ كېچىسى قانداق ئۇخلاپ قالدىم، نېمە چۈش كۆردۈم ھېچنەمە ئېسىمدە يوق ئىدى، ئەمما بەكلا بىئارام ۋە ھارغىن ئويغانغان ئىدىم، ئەنسى ئەتىگەندە ناشتا قىلغۇمۇ كەلمىدى، كىيىملىرىمنى كىيىپ مەكتەپكە ماڭاي دەپ تۇرسام ئىچىدىن دادامنىڭ چاقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى، مەن دادامنىڭ ياتاق ئۆيىگە كىردىم، داداممۇ ئاخشامقىدىن خېلىلا قېرىپ كەتكەندەك كۆرۈنۈۋاتاتتى، ئاخشامقى سۆزلەر

تولۇپ كېتىدىغان بولۇپ، ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارغا ئاساسەن دېگۈدەك ئورۇن چىقمايتتى، ھەم چىققان تەقدىردىمۇ باشقۇرغۇچىلار بۇ ئورۇنلارنى ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلارغا يېزىپ بەرمەيتتى، بوش قالغانلىقىنى ئېيتساقمۇ، ھازىر كېلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بىزنى يولغا سالاتتى، شۇ سەۋەبتىن ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار سىرتتىكى كۈتۈپخانا ياكى قەھۋەخانىلاردا ئۆگىنىش قىلىشقا مەجبۇر بولاتتۇق، بىزنىڭ ئۆيىنىڭ ئەتراپىدا «يۇرتۇم قەھۋەخانىسى» نىڭ بىر تارمىقى ئېچىلىشى بىلەنلا، بىزنىڭ سىنىپتىكى ھەممە ساۋاقلاشلار دېگۈدەك مۇشۇ يەرگە كېلىپ تەكرار قىلىدىغان بولۇپ قالغان ئىدى، ئىمتىھان مەزگىلىدە بۇ يەر بىزگە تازىمۇ ئەسقاتتى، قەھۋەخانىنىڭ ئازادە مۇھىتى، تىپىك ئۇيغۇر مەمارچىلىق ئۇسلۇبىدا يېزىلىشى ۋە مۇلازىمەتلەرنىڭ ئانا تىلىمىزدا مۇلازىمەت قىلىشلىرى بىزنى بۇ يەرگە تېخىمۇ جەلپ قىلغان ئىدى، بىر كۈنى يىغىلىپ تارىخ دەرسىنى تەكرار قىلدۇق، تارىخ كىتابىمىزدىكى «شىنجاڭ جۇڭگونىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى»... دېگەن يېرىگە كەلگەندە مەن چىدىمىدىم دە، ئورنۇمدىن تۇرۇپ: ساۋاقداشلار! بىز تارىخنى نېمە ئۈچۈن ئوقۇيمىز؟ دەپ سورىدىم، بەزىلەر: تارىخىمىزنى بىلىش ئۈچۈن، يەنە بەزىلەر: ئاچچىق ساۋاقلارنى يەكۈنلەپ ئىبىرەت ئېلىش ئۈچۈن... دېگەندەك جاۋاپلارنى بەردى، - ئۇنداقتا ئوقۇۋاتقان تارىخىمىزنىڭ چىنلىقى ئىنتايىن مۇھىم، بەلكىم بىزگە

خاتا مەلۇماتلار يەتكۈزۈلۈۋاتقاندىمۇ؟ بەلكىم بىز بىلگەن ئىشلار تارىختا ھېچ يۈز بەرمىگەن بولشى مۇمكىن، بۇنى ئېنىقلاپ بېقىشىمىز، ئەڭ توغرا ۋە چىن تارىخنى ئۆگىنىشىمىز كېرەك. شۇنداقمۇ؟ دېدىم، بۇ گېپىمنى ھەممەيلەن قوللىدى ۋە تارىخىمىزنى يېڭىدىن ئۆگىنىدىغان بولدۇق، ئەمما بۇ ئىشلار مەخپى ئېلىپ بېرىلىشى كېرەك ئىدى، بەلكىم ئەتراپىمىزدا خىتايىنىڭ جاسۇسلىرى بولشى، پىلانىمىزنى سۇغا چىلاشتۇرۇشى مۇمكىن ئىدى، ئۈچ يىل بىللە ئوقۇپ، بىللە دەرس تەكرارلاۋاتقان بۇ 11 ساۋاقداش بىر-بىرىمىزنى ئىنتايىن ياخشى چۈشىنىشەتتۇق، شۇ سەۋەبتىن ھەر ئايدا بىر قېتىم يىغىلىدىغان، ئارىمىزغا سىرتتىن ئادەم قوشمايدىغان، بۇ ئىشنى ئۆزىمىزدىن باشقا ھېچكىمگە تىنمايدىغان بولۇپ ۋەدە بېرىشىپ قايتتۇق، بۈگۈن شۇنداق ئاجايىپ تاتلىق بىر تۇيغۇدا قايتىۋاتاتتىم، بەلكىم كۆڭلۈمدىكى بەزى سىرلارغا جاۋاپ تاپالايدىغان بولغانلىقىم ئۈچۈن بۇنچە خۇرسەن بولغان بولسام كېرەك، ئەمما پۈتلىرىم يەرگە تىبگەي - تەگمەي دېگۈدەك كېتىۋاتاتتىم، خۇشاللىق ۋۇجۇدۇمنى قاپلىۋالغان ئىدى.

ئىمتىھانلار ئاخىرلىشىپ تەتلىگە قويۇپ بېرىلىدىغان كۈنمۇ يېتىپ كەلدى، ئەمدى ھېلىقى كۈنى ۋەدىلەشكەن ئىشنى باشلايدىغان ئەڭ ياخشى پۇرسەت بولغان ئىدى، تەتلىدە بۇنىڭدىنمۇ مەنلىك يەنە قانداق ئىش بار دەيسىز، بىز ئۆزئارا

تارىخىمىزنى ياخشى ئۆگىنىپ ئالدى بىلەن ئۆزىمىزنىڭ كىملىكىنى تونۇشىمىز كېرەك، شۇندىلا باشقىلار بىلەن بولغان پەرقىمىزنى ئېنىق ئايرىۋالالايمىز، ئەمما ئىنتايىن ئېھتىياتچان بولۇڭلار، تامنىڭمۇ قۇلقى بار جۇمۇ، بوپتۇ بالام، بارغىن! دېدى. مەنمۇ دادام بىلەن خوشلىشىپ بۇ گەپلەردىن سۇيۈنگەن ھالدا يولغا چىقتىم. يول بويى نېمە يېڭىلىقلارنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى، قايسى مەسىلىلەرنىڭ ئايدىڭلىشىشى ھەققىدە ئويلاپ بىردەمدىلا قەھۋەخانىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قاپتىمەن، دېرىزىدىن ئىچىگە قارىدىم، بىزنىڭ بالامۇ كېلىپ بولغان ئىدى، ئۇلار خۇددى چۈجىلەردەك قېنىشماي ۋىجىرلىشىپ پاراڭلىشىۋاتاتتى، مەن ئۇلارغا قاراپ زوقلىنىپ: مەڭگۈ مۇشۇنداق ئىناق ساۋاقداشلاردىن بولۇپ ئۆتكەيمەيمىز. دەپ ئىچىمدە دۇئا قىلىدىم ۋە قەھۋەخانىغا كىردىم، ھەممەيلى بىلەن بىرەر بىرەر قۇر سالاملاشقاندىن كېيىن دەرس ھەققىدە پاراڭلىشىشقا باشلىدۇق، ھەممەيلى بىلەن ئۆزى تاپالغان تارىخ كىتابىنى قوللىرىدا كۆتۈرۈشۈپ، تەرىپلىشىپ تۇراتتى، ئاخىرىدا تۇرغۇن ئالماسنىڭ «ئۇيغۇرلار»، مۇھەممەد ئىمىن بۇغرانىڭ «شەرقىي تۈركىستان تارىخى» ناملىق ئىككى كىتاب ئارىسىدا دەنالاشتا قالدۇق، ھەر ئىككى كىتاب بىر - بىرىدىن قېلىشمايدىغان ئەڭ گۈزەللىرىمىز ئىدى، دەنالاشتا ئاخىرى ھەر ئايدا ھەربىرىدىن مەلۇم

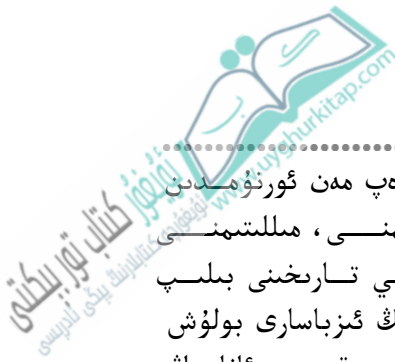
دېيىشىپ يۇرتۇم قەھۋەخانىسىدا ئۇچرىشىدىغان، ئۆزىمىز تاپالغان ماتېرىياللارنى ئېلىپ كېلىدىغان بولدۇق، ھەممەيلى ئىنتايىن خۇشال كۆرۈنەتتى، ئۇلار تەتلىگە چىققانلىقى ئۈچۈن خۇشالمۇ ياكى تارىخىمىزنى ھەقىقىي ئوقۇماقچى بولغانلىقى ئۈچۈن خۇشالمۇ؟ بىلەلمىدىم، ئەمما خىتاي تىللىق مەكتەپلەردە، خىتاينىڭ تەربىيىلىشى ۋە قاتتىق كۆزىتىشى ئاستىدا ياشاۋاتقان ئۇيغۇر بالىلىرىنىڭ بۇنداق ئېچىلىپ كۈلگىنىنى كۆرگىلى بولمايتتى، بۇ ماڭا يېڭىچە بىر تۇيغۇ ئاتا قىلدى، دېيىشكەن كۈنمۇ تېزلا يېتىپ كەلدى، ئۈستى بېشىمنى بىرەر قۇر تۈزەشتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن ئۆيدىن چىقاي دەپ تۇرسام دادام ئىشتىن قايتىپ كەلدى دە - ۋوي يىگىت! بۈگۈن قالىتسىقۇ؟ بىرەر سورۇن بار ئوخشىمامدۇ؟ دەپ سورىدى. مەنمۇ يوشۇرمايلا: ھەئە دادا، بۈگۈن ساۋاقداشلار بىلەن يېغىلىپ تارىخ دەرسى ئوقۇماقچى بولغان ئىدۇق، شۇ يەرگە ماڭدىم. تارىخ دەرسى؟ ھازىر تەتلى تۇرسا، قانداق دەرس ئوقۇيسىلەر؟ دەپ سورىدى. ھە دادا، سەن بىلمەيسەن، بۇ بىز ئۇيغۇر ئوقۇغۇچىلار ئۆزئارا ئورۇنلاشتۇرغان دەرس، بىز ئۆزىمىزنىڭ تارىخىنى، توغرا ۋە چىن تارىخىنى ئۆگەنمەكچى... دېدىم. بۇ گەپنى ئاڭلاپ دادامنىڭ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى، ۋە كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ: ماشائاللاھ! بەك ياخشى بوپتۇ،

بۆلەكنى ئوقۇيمىز دېگەن پىكىرگە يېغىنچاقلىنىدى ۋە كىتابىمىزنى بىسىمىلاھ دەپ باشلىۋالدىق، ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتا ئەجدادى، ئەسلى نەسەبى، قەيەرلەردە ياشىغانلىقى ھەققىدىكى مەلۇماتلار بىزلەرنى تولمۇ چوڭقۇر ئويغا سالدى، يىللاردىن بېرى ئاز سانلىق مىللەت ھېساپلىنىپ مۇئامىلە قىلىنىپ، كەمسىتىلىپ ياشاۋاتقان ئەزىز مىللەتنىڭ ئېسىل پەرزەنتلىرى، ئۆزىنىڭ ھەقىقىي سالاھىيىتىنى بىلىگەن چاغدا ھاياجانلانماي تۇرالمىدى، ئارىمىزدا شۆھرەت ئىسىملىك ھەم قاۋۇل، قارام بىر يىگىت بولۇپ، سىنىپىمىزدىكى ئەڭ كۈچتۈڭگۈر ۋە ئەڭ جەسۇر بالا ئىدى، ئورنىدىن تۇرۇپلا: ئاناڭنى خىتايىلار! بۇ كەمگىچە بىزنى ئاز سانلىق مىللەت، بىز كېلىپ نەرەققىي قىلىدۇردۇق، يىلدا شىنجاڭغا مۇنچىلىك مەبلەغ سېلىندى، كىشى-بېشى كىرىمى مانچە پىرسەنت ئاشتى، ئېگىز بىنالارنى بىز تىكلەدۇق دەپ ئالداپ كەپتۇ، ئۆزلىرىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىنى يېپىش ئۈچۈن قەدىمدىن مۇستەقىل دۆلەت بولۇپ كەلگەن ئۇلۇغ ۋەتىنىمىزنى تارىختىن بۇيان جۇڭگونىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى ئىدى. دەپ داۋراڭ سېلىپ، مىللەتكە ئۇ ئىدىيەنى سىڭدۈرۈپتۇ، شۇنداقمۇ دوستلار؟! مانا بۇ كىتاپلاردا دېيىلگىنى ھەقىقىي پاكىت، بىز مۇستەقىل بىر دۆلەت!.. دەپ سۆزلەشكە باشلىدى، مەن ئالدىراپ بېرىپلا ئۇنى بېسىقتۇرۇۋالدىم ۋە دېدىمكى:

ساۋاقداشلار، بىز ئۆزىمىزنىڭ كىملىكىنى بىلىش ئۈچۈن مۇشۇ يەرگە يېغىلدۇق، بىزنى مۇشۇ كۈنگە چۈشۈرۈپ قويغان دۈشمەن ھەر ۋاقىت سەگەك ھالدا بىزنىڭ خاتالىشىشىمىزنى، شۇ باھانە بىلەن بىزنى يوقىتىپ، ئورنىمىزغا ئۆزىنىڭ نەسلىنى قويۇشنى مەقسەت قىلىدۇ، شۇ سەۋەبتىن ئاسان ھاياجانلانماستىكىمىز كېرەك، ئۆزىمىزگە پۇختا بولۇپ، ھەر جەھەتتىن تەييارلانمىساق بولمايدۇ، ئىنتايىن ئەقىللىق ۋە زېرەك بولايلى، تامنىڭمۇ قۇلقى بار، ئېھتىياتچان بولايلى، بۇ شەكىلدە بىر مەزگىل داۋام قىلمىساق بولمايدۇ، دەپ تىنچلاندىم بولدىم. شۇ شەكىلدە بۇ قېتىملىق ئۇچرىشىشىمىز مۇۋەپپىقىيەتلىك بولدى، ھەممىمىز تىنچ ئۆيلىرىمىزگە قايتىشتۇق، بۇ پائالىيىتىمىز ئىككى ئاي بۇ شەكىلدە داۋاملاشقان بولدى، ھەر ئايدا ئورۇن ئالماشتۇراتتۇق، ئۈچىنچى ئايلىق پائالىيەت تەتبىكلەر ئاخىرلىشىپ دەرس باشلانغان، ھەممىمىز خىلمۇ-خىل تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپلەرگە كىرگەن ۋاقىتقا توغرا كەلدى، شۇنداق بولسىمۇ ھەممەيلىن ۋاقىتقا رىئايە قىلغان ئاساستا يېغىلدۇق، ناھايىتى ياخشى ئاخىرلاشتى، ساۋاقداشلارنىڭ ساپاسى ۋە تارىخقا بولغان قارىشى ئۆزگۈرۈشكە باشلىغان ئىدى، ھەمدە بارا-بارا مۇستەقىللىق تۇيغۇلىرى قوزغىلىشقا باشلىدى، پىكىرلىرى، يۈرۈش-تۈرۈشلىرىدە باشقىلاردىن پەرقلىنىپ تۇراتتى، بىز

يۈرەكلىرىم لەختە - لەختە بولۇپ كەتتى، مەن سەۋەپلىك يەنە ئائىلەم ئازاپ چېكىپتۇ، دەپ ئۆزۈمنى ئەيىبلەشكە باشلىدىم، بۇ ئەيىبلەش ھەتتا دادام بىلەن ئۇچرىشىپ ئۇنىڭ كۈلۈمسىرەپ تۇرغان چىرايلىق كۆزلىرىنى كۆرگىچە داۋاملاشتى، دادام ئورۇقلاپ كەتكەن ئىدى، مەنىغۇ ئوبدانلا كىچىكلەپ كەتكەن، يۈزۈمدە، بەدىنىمدە بەزى يارا ئىزلىرى ھېلىھەم بار ئىدى، مېنى كۆرۈپلا: يارايىسەن ئوغلۇم، شىرىكىڭنىم مېنىڭ! دېدى، مەن سەۋەپلىك شۇنچە ئازاپ چېكىپمۇ يەنە ئاغرىنماستىن ئوغلنى ماختاۋاتقان بۇ دادىغا كۈچ - قۇۋۋەت قەيەردىن كېلىۋاتقاندۇ؟ دەپ ھەيران قالدۇم، دادام بىلەن ئۇزاق پاراڭلاشقاندىن كېيىن قالىمەن دېگىنىمگە ئۇنىماستىن مېنى ئۆيگە يولغا سالدى، مەنىمۇ ئامالسىز ئۆيگە قايتتىم، كەچلىك غىزادىن كېيىن ياتقىمىغا كىرىپ ئويلىنىشقا باشلىدىم: بىز زادى قانداق قىلىشىمىز كېرەك؟ مۇستەقىللىق ئۈچۈن قانداق خىزمەت قىلىشىمىز لازىم؟ ھەم بىز ھازىر نېمە قىلالايمىز؟ كېچە مۇشۇ ئۈچ سوئال بىلەن ئۆتۈپ كەتتى، ئەمدى ھاياتىم باشقىچە ئۆزگەرەتتى، بىر قېتىم تۇتۇلغان دېگەن نام بىلەن مەكتەپتە ئوقۇش قىيىنغا چۈشەتتى، ئەمما بىلىمىمىز قېلىشقا بولمايدۇ دە، شۇنىڭ ئۈچۈن غەيرەتكە كېلىپ سەھەردە مەكتەپكە بېرىش ئۈچۈن تەييارلاندىم، ناشتىلىقىمنى قىلىپ بولۇپ مەكتەپكە ماڭدىم، مەكتەپكە كېلىشىمگە

ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىش ئېلىپ بارغان بولساقمۇ، ئىپلاس خىتاينىڭ چىقىرى كۆزلىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالىمىدۇق، شۇ كۈنى ھەممىمىز يېغىلىپ ئەمدى باشلايلى دەپ تۇرۇشىمىزغا ئەتراپىمىزنى بىر گۇرۇپ قوراللىق ساقچىلار قورشىۋالدى ۋە ھەممىمىزنىڭ قوللىرىغا كوزىزا سېلىپ، بېشىمىزغا قارا خالتا كەيدۈرۈپ يالاپ ئېلىپ ماڭدى، بۇ ئىش تۇيۇقسىز يۈز بەرگەچكە ھەممىمىز ھودۇقۇپ كەتكەن، نېمە قىلارمىزنى بىلەلمىدۇق، ئامالسىز ئىدۇق، مۇشۇنداق بولۇشنى بىلەتتۇق، ئەمما بۇنچە تۇيۇقسىز بولۇشنى ئويلاپ باقماپتەكەنمىز، ساقچىخانغا بېرىپلا سوراقلار باشلىنىپ كەتتى، رەھبىرنىڭ كىم؟ سەن قايسى تەشكىلاتقا تەۋە؟ ساڭا بۇيرۇق قەيەردىن كېلىدۇ؟ نېمە قىلماقچى ئىدىڭلار؟ قايسى يەرنى پارىتالماقچى؟ ... دېگەندەك تۇتۇقسىز سوئاللار بىرەر ھەپتە داۋاملاشتى، ئېغىر ئىسكەنجە، قىيىن - قىستاقلاردىمۇ ھېچقايسىمىز بويۇن ئەگمىدۇق، دېگىنىمىز ئوخشاش، قىلغىنىمىز ئوخشاش بولغاچقا كېپىللىككە قويۇپ بېرىشكە ماقۇل بولۇشقان ئىدى، شۇ كۈنى ھەممەيلەننى قويۇپ بەردى، مېنى ئالغىلى ئاكام چىققان ئىدى، بىز قۇچاقلىشىپ يىغلىشىپ كەتتۇق، مەن دادامنى سوردىم: دادام، دوختۇرخانىدا، سېنى تۇتۇپ كەتكەندىن كېيىنلا ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى، ئاخىرى بولماي بالىنىستىن ئالدۇق دېدى، بۇنى ئاڭلاپلا

ئىدى، شۇ سەۋەپ مەن ئورنۇمدىن تۇردۇم: ۋەتەننىمى، مىللىتىمنى چۈشىنىش، ھەقىقىي تارىخنى بىلىپ كەلگۈسىدە ۋەتەننىڭ ئىزباسارى بولۇش ئۈچۈن باسقان ھەربىر قەدىمىم ئانامنىڭ سۈتىدەك ھالال، يانتاق ھەسلىدەك شىرىن تېتىدۇ، بۇ يولدا بەرگەن ھەربىر قۇربانلىق، ھەربىر ئۇيغۇر پەرزەنتى ئۈچۈن شەرەپ! دېدىم ۋە سومكامنى كۆتۈرۈپلا چىقىپ كەتتىم، مەيدەمنى تىك نۇتقان ھالدا كېتىۋېتىپ ھېلىقى ساۋاقدىشىم ئەخمەت ئېسىمگە كەلدى، بۇنىڭدىن دەل ئۈچ ئاي بۇرۇن ئەخمەتمۇ مۇشۇ شەكىلدە سىنىپتىن چىقىپ كەتكەن ئىدى، تارىخ تەكرارلىنىدۇ دېسە ئىشەنمەپتىكەنمەن، ھەقىقەتەنمۇ ئۇيغۇر تارىخى تەكرارلىنىدىكەن، پەقەت ئېچىنىشلىق، ئازاپلىق تارىخلا ئەمەس، شانلىق، زەپەر تارىخىمىزمۇ دەل مۇشۇنىڭغا ئوخشاش تەكرارلانغۇسى ئىنشائاللاھ... بۇ پىكىر مېنىڭ چىرايىمغا كۈلكە، قەلبىمگە تەسەللى ۋە كەلگۈسىگە تېخىمۇ ئۈمىد ئاتا قىلدى ۋە ئۆيگە قايتتىم.^①

ھەممە ئادەم ماڭلا قاراۋاتقاندا تۇيغۇغا كېلىپ قالدىم، بەزىلەر ماڭا ئىشارەت قىلىۋاتاتتى، يەنە بەزىلەر قاراپ مەسخىرە ئارىلاش كۈلىۋاتاتتى، ئەمما مەن ناھايىتى تەمكىن ھالدا قەدەملىرىمنى يوغان ئېلىپ كىرىۋاتتىم، مەن ئۆزۈمنىڭ توغرا قىلىۋاتقىنىغا ئىشىنىتتىم، باشقىلارنىڭ نېمە دېيىشى مەن ئۈچۈن ئۈنچە مۇھىم ئەمەس ئىدى، چۈنكى مەن رەببىم رازى بولغۇدەك ياشاۋاتتىم، بۇ كۈنلەرگە شۈكۈر ئېيتتىم دە، سىنىپقا كىردىم، ساۋاقداشلارنىڭ ھەممىسى ماڭا خۇددى ئەجنەبى بىرنى كۆرگەندەك قاراشقا باشلىدى، مەن: ھە نېمە بولدۇڭلار؟ ياپۇنلۇقنى كۆرۈپ تىلى تۇتۇلۇپ قالغان خېنەنلىكتەك تۇرۇپ قالدىڭلارغۇ؟ ھېچقىسى يوق يىگىتلەر، ئوغۇل بالىنىڭ بېشىغا خىلمۇ-خىل ئىشلار كېلىپ تۇرىدۇ، سەۋر قىلىشنى ئۆگىنىپ قويغۇلۇق دېدىم، بۇ گېپىمگە ھېچكىم كۈلمىدى ۋە ھېچقانداق ئىنكاس بىلدۈرمىدى، دەل شۇ پەيتتە مۇئەللىم كىرىپ كەلدى، بىز دەرسنى باشلىۋەتتۇق، دەرس ئارىلىقىدا مۇئەللىم: ھەممەيلەن ئىدىيە-ئەخلاققا دېققەت قىلىشى، قانۇن-ئىنتىزامغا خىلاپلىق قىلماسلىقى، خىلاپلىق قىلىپ جازا ئالغانلار تۈزىتىشى كېرەك. دېدى، بۇ گەپ ماڭلا قارىتىلىپ دېيىلگەن بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە مىللەت پەرزەنتلىرىنىڭ ئويغىنىشى ۋە تەپەككۈر قىلىشىنى توسۇش مەقسەت قىلىنغان

① تۈركىيە «فاتىھ سۇلتان مەھمەت ئۇنىۋېرسىتېتى» ئىسلام بىلىملىرى فاكولتېتى، ئۈچىنچى سىنىپ ئوقۇغۇچىسى .

پادىشاھى فۇئاد ئىشتىراك قىلغان بىر قېتىملىق چوڭ يىغىندا، ئابدۇلئەزىز ئاشۇرنىڭ ئوقۇغۇچىلار تەرىپىدىن تاشلانغان سوئاللارغا ئەتراپلىق ۋە قايىل قىلارلىق جاۋاب بەرگەنلىكىنى كۆرگەن پادىشاھ فۇئاد ئۇنى ماختاپ، ئۇنىڭغا چىڭگىزخان دېگەن تەخەللۇسنى بەرگەن ئىكەن. چىڭگىزخان داموللام ئۇيغۇر، خىتاي، ئەرەب، پارسى ۋە تۈرك تىللىرىنى پىششىق بىلىدىغان كىشى بولۇپ، دىنىي ئىلىم ۋە ئەدەبىيات ساھەسىدىمۇ ئەتراپلىق پېتىشكەن.

ئابدۇلئەزىز ئاشۇر 1912-يىلى 1-ئايدا، ئانا ۋە تىنىمىزنىڭ بۈگۈر ناھىيەسى يېڭىسار يېزىسىدا، ھۇشۇر داموللا ھاجىم دېگەن كىشىنىڭ ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. «چىڭگىزخان» دېگەن تەخەللۇس ئۇنىڭغا ئۆز ۋاقتىدىكى مىسىر پادىشاھى فارۇق تەرىپىدىن بېرىلگەن ئالىي ئۇنۋان ئىدۇر. «چىڭگىزخان» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى «ئاتاقلىق»، «مەشھۇر»، «ناھايتى كۈچلۈك»، «بويىسۇندۇرغۇچى» دېگەن مەنىلەردە بولۇپ، ئۆز ۋاقتىدىكى مىسىر

چىڭگىزخان داموللام قەشقەر، ھىندىستان ۋە مىسىرلاردا ئۇزۇن يىل ئىلىم تەھسىل قىلغاندىن كېيىن، ئوقۇغان ئىلمىنى ۋە بارلىقىنى ۋەتىنى ۋە خەلقى ئۈچۈن ئاتاپ شۇ يولغا ھاياتىنى تەقدىم قىلغان، 20-ئەسىرنىڭ 40 - يىللىرىدا ئانا ۋەتەندە ئىلمىي ئاقارتىش ئىشلىرىدا، جۈملىدىن تارىخ ۋە ئەدەبىيات ساھەسى بويىچە داڭق چىقارغان كىشىدۇر. ئۆز ۋاقتىدا چىڭگىزخان داموللام مىسىردا ئەزھەر بىلىمگاھىنى ئەلا نەتىجە بىلەن پۈتتۈرگەندىن كېيىن، ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىدە ئوقۇتقۇچى بولۇپ بىر مەزگىل ئىشلىگەن. ئۇ 1946-يىلى مىسىردىن سەئۇدى ئەرەبىستانغا بېرىپ مەھمۇت مۇھىتى بىلەن كۆرۈشكەن ۋە ئۇنىڭ بىلەن ياپونىيەگە بارغان. كېيىن يەنە مەھمۇت مۇھىتى بىلەن بېيجىڭغا بارغان، مەھمۇت مۇھىتى ۋاپات بولغاندا، ئۇنىڭ نامىزىنى چىڭگىزخان داموللام چۈشۈرگەن.

چىڭگىزخان داموللام ئانا ۋەتىنىدىكى خەلقىنى جاھالەتتىن قۇتقۇزۇش ۋە ئۇلارنىڭ دىلىغا ئىلىم-ئىرپاننى يەتكۈزۈش نىيىتى بىلەن 1947 - يىلى 1-ئايدا ئانا ۋەتىنىگە قايتقان. شۇ ۋاقىتتا ئۈرۈمچىدىكى بىرلەشمە ھۆكۈمىتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى مەرھۇم ئەھمەدجان قاسىمى مەخسۇس ماشىنا

ئەۋەتپ داموللامنى ئۈرۈمچىگە ئېلىپ كەلگەن ۋە ئىچكى ئىشلار مىنىستىرلىقىنىڭ بۆلۈم باشلىقى قىلىپ تەيىنلىگەن. داموللام ئۈرۈمچىدە قوشۇمچە ئۆلكىلىك ئۇيغۇر ياشلار ئۇيۇشمىسىنىڭ رەئىسى بولۇپ ئىشلىگەن، شۇ يىلى 1-ئايدا بۈگۈر ۋەكىلى بولۇپ، گومىنداڭخۇي (مىللىي قۇرۇلتاي)غا قاتناشقان.

1949- يىلى چىڭگىزخان داموللام ئۆز يۇرتى بۈگۈردە تۇرۇۋاتقاندا، مۇھەممە ئەمىن بۇغرا ۋە ئىيسا ئالىپتىكىنلەر بۈگۈرگە كېلىپ، ئۇنى چەتئەلگە بىرگە ئېلىپ ماڭغان بولسىمۇ، چىڭگىزخان داموللام چېگرىدىن ئۆتەلمەي قايتىپ كەلگەن ۋە يەكەندە تۇرۇپ قالغان. چىڭگىزخان داموللام 1950-يىلى 7-ئايدا قەشقەردە قولغا ئېلىنىپ ئۈرۈمچى تۈرمىسىگە يۆتكەلگەن، 1952-يىلىنىڭ ئاخىرىدا شېھىت قىلىنغان.

چىڭگىزخان داموللام ئۆزىنىڭ قىسقىغىنە ھاياتىدا، ئۇيغۇر ئېلىنىڭ تارىخى ھەققىدە «ئەرەب تۈركىستان»، ئۇيغۇر ئېلىنىڭ جۇغراپىيىسى ھەققىدە، «ئۇلۇغ تۈركىستان» قاتارلىق نەسىرى ئەسەرلەرنى، «گۈزەل تۈركىستان» ناملىق ئۇيغۇرچە شېئىرلار توپلىمىنى، «تۈركچە تەجۋىد»، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ مورفولوگىيىسى»، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ سىنتاكسىس قانۇندىسى»، «

ئۈستىدە توختىلىمىز:

«ۋىجدان ئاۋازى ۋە تۈركىستان سۆيگۈسى»

ئابدۇلئەزىز چىڭگىزخان داموللامنىڭ «ۋىجدان ئاۋازى ۋە تۈركىستان سۆيگۈسى» ناملىق شېئىرىي ئەسىرى غۇربەت كۈچلىرىدا ئۆز ۋەتىنىنى سېغىنىشى ۋە ۋەتىنىگە بولغان ئىخلاسى ھەم مۇھەببىتى مۇجەسسەملەنگەن ئەسەر بولۇپ، ئۇنى مىسىردا ئوقۇغۇچى ۋە ئوقۇتقۇچى بولۇش جەريانىدا ئەرەب تىلىدا يېزىپ چىققان ئىكەن. بۇ ئەسەر تۇنجى قېتىم 1944 - يىلى مىسىردىكى «تۈركىستان جەمئىيىتى» تەرىپىدىن قاھىرەدە، ئىككىنچى قېتىم 1984 - يىلى پاكىستاندا قاھىرە نۇسخىسى فاكسىمىل قىلىنىپ 500 نۇسخا نەشىر قىلىنغان ئىكەن.

ئابدۇلئەزىز چىڭگىزخان داموللام مەزكۇر شېئىرىي ئەسىرىنىڭ مۇقەددىمىسىدە مۇنداق دەپ يازغان: «بۇ چىن قەلبىدىن چىققان ۋەتەن سۆيگۈسى، يۈرىكىمنىڭ ئىچكى قېتىدىن كەلگەن ۋىجدان ئاۋازىدۇر. مانا مۇشۇ مىنۇتلاردا، ۋەتىنىمنىڭ خىيالى كۆڭلۈمدە بىر بىرلەپ ئۆتمەكتە. ۋەتىنىمگە بولغان چوڭقۇر سۆيگۈ - مۇھەببىتىم ھېسسىياتىمنى باشلاپ كېتىپ بارماقتا. قەلەم بۇ ھېسسىياتنى قەغەز يۈزىگە تۈكۈش ئالدىدا تۇرماقتا. تۇغۇلغان

تۈركىستاندا ئىسلامىيەت»، «تۈرك ئەدەبىيات تارىخى»، «تۈركىستان ئەل خالىدە»، «تۈركىستان قەلبى ئاسىيا»، «سەۋنۇل ۋىجدان» قاتارلىق ئەدەبىيات تارىخى، تارىخ، جۇغراپىيە، شېئىر، گىرامماتىكىغا ئائىت 12 پارچە كىتاب يېزىپ ۋەتەنگە بولغان ساداقەت ۋە ۋاپادارلىقتىن ئىبارەت مىللىي بورچىنى ئادا قىلغان بولسا، قۇرئان كەرىمنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ سەمىمىي سادىق ۋە ئىخلاسمەن بىر مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى نامايەن قىلغان. «تىغ تۈركانى» ناملىق فارسچە قەسىدىسىنى يېزىپ ئۆزىنىڭ ئىسلام تونىغا ئورنىنىۋالغان ئازغۇن ئېقىمدىكىلەرگە بولغان غەزەب - نەپرەتنى بىلدۈرگەن.

چىڭگىزخان داموللامنىڭ قان - تەر سەرپ قىلىپ يازغان 13 پارچە كىتابىدىن «تۈركىستان ئاسىيانىڭ قەلبى»، «سەۋنۇل ۋىجدان»، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ مورفولوگىيىسى» ۋە «تىغ تۈركانى» قاتارلىق تۆت پارچە كىتابلا نەشىر قىلىنغان بولۇپ، قالغان كىتابلىرى نەشىر قىلىنىش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمەستىن يوقاپ كەتكەن. تۆۋەندە بىز ئابدۇلئەزىز چىڭگىزخان داموللامنىڭ «ۋىجدان ئاۋازى ۋە تۈركىستان سۆيگۈسى» ۋە «تۈركىستان ئاسىيانىڭ يۈرىكى» ناملىق ئىككى ئەسىرى

مۇنۇ شېئىر بىلەن باشلىغان:

نجوى الهوى وتحية الأكيابر
لك يا حمى مجدي وسهد قراري
وطني وحبك ساكن في مهجتي
والحب للوطن الكريم شعاري
أهلاً بذكراك التي احيا بها
كالروح ملء السمع والأبصار
يا ارض تركستان إنك جنة
والشوق عندي من لهيب النار

تەرجىمىسى:

سۆيگۈم ھەم سالامم سەن ئۈچۈن
دائىم
ئەي ئۇلۇغ ۋەتىنىم! سۆيگەن دىيارىم.
ئوتلىرىڭ قەلبىمدە يانغان بىر
گۈلخان،
سېنى سۆيۈشتۈر مېنىڭ شۇئارىم.
ۋەتىنىم سەن بىلەن گۈللەپ
ياشايمەن،
ئۇلۇغسەن، ئۇلۇغلاردىن يادىكارىم.
ۋەتىنىم ئەي تۈركىستان! سەن گۈزەل
- جەننەت،
بىرلا سەندۇر مېنىڭ ئىشقى
سەۋدايىم».

«تۈركىستان ئاسىيانىڭ قەلبى»

چىڭگىزخان داموللام دىنى مەدرىسىدە
ئوقۇپ يېتىشكەن ئالىم بولسىمۇ،

يېرىمىدىن، تۇغقانلىرىمنىڭ ۋە
ئەجدادلىرىمنىڭ ماكانىدىن ئايرىلىپ
غۇربەت كوچىلىرىدا كۆپ يۈردۈم.
قىتئەلەرنى كەزدىم. مۇساپىرلىقنىڭ ئېغىر
غۇربەتلىرىنى چەكتىم. ھىندىستاندىن
ختايغىچە، مىسىردىن ھەرەمگىچە بولغان
يوللارنى باسىم. ئاخىرقى مۇشۇ
يىللىرىمنى مىسىرنىڭ ئەزھەر بىلىم
يۇرتى بىلەن پادىشاھ فۇئاد
ئۇنىۋېرسىتېتى (ھازىر قاھىرە
ئۇنىۋېرسىتېتى) دە ئوقۇغۇچى ۋە
ئوقۇتقۇچى بولۇپ ئۆتكۈزدۈم. مەن
مۇشۇ يىللارنىڭ ھەممىسىدە ۋەتىنىم
تۈركىستانغا بولغان ئىخلاسىمنى،
مۇھەببىتىمنى بىر مىنۇتمۇ ئۇنۇتمىدىم.

شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ۋەتىنىم
ھەققىدە پىكىر سۈرۈش ئەسناسىدا بۇ
ئەسلىمىلەرنى كۆڭلۈمگە تىزىپ چىقتىم.
بۇ ئەسلىمىلەر ھازىر ئەمدى كۆڭلۈمدە
شېئىر شەكلىنى ئېلىپ، نەزمىگە
كىرمەكتە. ئاخىرىدا بۇ ئەسلىمىلىرىم
ئارقىلىق ۋەتىنىم تۈركىستاننى ۋە
ئۇنىڭدا خەلقىم ئۈچۈن خىزمەت قىلىپ
ئۆتكەن ئەزلەرنى قەسىدىلىرىم بىلەن
ئەسلەيدىغان بولدۇم».

چىڭگىزخان داموللامنىڭ
شېئىرلىرىدىن نەمۇنە

ئابدۇلئەزىز چىڭگىزخان داموللام
«ۋىجدان ئاۋازى ۋە تۈركىستان
سۆيگۈسى» ناملىق شېئىرىي ئەسىرىنى

ئادا قىلىشنى ھېس قىلىپ كەلگەن ئىدىم. بو يولدا ۋەتەنگە خىزمەت قىلىشنى ئەينى زاماندا دىنغىمۇ خىزمەت قىلغانلىق بولۇپ، بىرلا ۋاقىتتا ئىككى ۋەزىپىنى ئادا قىلغانلىق بولىدۇ دەپ قارايتتىم. بۇ ئىككى ۋەزىپىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش يولىدا، شەرقىي تۈركىستاننىڭ دۇنياغا پەيدا بولغان كۈنىدىن بۈگۈنكى كۈنگىچە بولغان تارىخنى ئەرەب تىلى بىلەن بايان قىلىدىغان چوڭ ئىككى توملۇق تارىخ يېزىپ ئىسمىنى «تۈركىستان ئەل خالىدە» دەپ ئاتىدىم. بۇنىڭ بىلەن دىنغا ۋە ۋەتەنگە خىزمەت قىلىپ، ئاللاھنى ۋە ئۆمىمەتنى رازى قىلدىم، دەپ قارىدىم. بۇ كىتابىمنى تۇلۇق نەشر قىلىشنى ئارزۇ قىلغان بولساممۇ، بۇنىڭغا ۋاقىت يار بەرمىدى. بىر مەزگىل كۈتۈشكە توغرا كەلدى. بۇ مەزگىلدە مىسىردىكى تۈركىستان جەمئىيىتىنىڭ تەكلىپى بىلەن شەرقىي تۈركىستاننىڭ تارىخىنى قىسقىچە، ئەمما توغرا بايان قىلىدىغان بۇ كىتابنى يېزىپ چىقتىم، تەپسىلى مەلۇمات ئۈچۈن «تۈركىستان ئەل خالىدە» ناملىق كىتابىمغا مۇراجىئەت قىلىنسۇن» دەپ يازدىم.

دىندارلىق بىلەن ۋەتەنپەرۋەرلىكنى ئوخشاش كۆرەتتى. مەزكۇر كىتابىنىڭ مۇقەددىمىسىدە ئېنىق قىلىپ «ئىنسانلارنى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ئەبەدى بەخت - سائادەتكە ئېرىشتۈرىدىغان نۇرغۇن مەجبۇرىيەت ۋە ۋەزىپىلەر بار، بۇنىڭ ئەڭ مۇھىمى ئىككى مەجبۇرىيەت بولۇپ، بۇنىڭ بىرى دىنىي مەجبۇرىيەت بولسا، يەنە بىرى ۋەتەن ئالدىدىكى مەجبۇرىيەتتۇر» دەيدۇ. بۇ ئىككى مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلغانلىقىنى ئەمەلىيەتتە كۆرسىتىپ باشقىلارغا ئۈلگە بولۇش يولىدا، دىنىي مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىش ئۈچۈن قۇرئان كەرىمنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ چىقسا، ۋەتەن ئالدىدىكى مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىش ئۈچۈن «تۈركىستان ئاسىيانىڭ يۈرىكى» ناملىق كىتابنى يېزىپ، نەشر قىلدۇرغان بولۇپ، مەزكۇر كىتاب بۈگۈنگە قەدەر شەرقىي تۈركىستاننىڭ تارىخىنى يازماقچى بولغان مۇئەللىپلەرنىڭ ئالدىنقى قاتاردىكى مۇراجىئەت مەنبەسى بولۇپ كەلمەكتە.

چىڭگىزخان داموللام «تۈركىستان ئاسىيانىڭ قەلبى» ناملىق مەزكۇر كىتابىنى يېزىش سەۋىيىسى ھەققىدە توختىلىپ: «مەن ئەقلىمگە كەلگەن كۈندىن بۇيان كۈچلۈك ئىمانىمنىڭ تۈرتكىسى بىلەن ئىنسانلارنىڭ ئۈستىگە يۈكلەنگەن دىنىي ۋە مىللىي ۋەزىپىنى

رەسۇلۇللاھ بىزگە ئېيتتى ھەدىسىدە ،
ئەھلى - ئەۋلاد تەربىيەلەشتە مەسئۇللۇق بار .
چارۋىچىلار ماللىرىغا دىققەت قىلماي ،
چىگرا ئىچىرە كىرىپ قالسا ، مەسئۇللۇق بار .

ھەربىر ئىنسان تونۇپ ئىسلامنىڭ ئۇلىنى ،
چىن قەلبىگە ئورناشتۇرۇپ دىن يولىنى ،
ۋەزىپىگە ئاتلاندىرۇپ پۇت - قولىنى ،
ئىشلىمىسە ، ھەق ئالدىدا مەسئۇللۇق بار .

«مەن مۇسۇلمان» دەپ ، ئاغزىدا لاپىنى ئۇرۇپ ،

كۆرۈنۈشتە مۇسۇلمانچە ئۆز جابدۇنۇپ،
 دىنى ئۈچۈن قايغۇرۇشنى ئەستىن قويۇپ،
 بىخۇتلارچە كۈن كۆرۈشتە مەسئۇللۇق بار.

پەيغەمبىرىم بۇ دۇنيادىن ئۆتۈپ كەتكەن،
 دىن يولىنى بىز ئۈمىمەتكە قويۇپ كەتكەن،
 دىنىمىزگە بىر تۈزۈمنى تۈزۈپ كەتكەن،
 ئىشلىمىسەك شۇ يول بىلەن مەسئۇللۇق بار.

شۇنىڭ ئۈچۈن ھەممە بىردەك ئىلىم ئوقۇپ،
 ھەم ئۆگۈتۈپ، پەرزەنتلەرنىڭ قولىدىن تۇتۇپ،
 بالا - چاقا تۇغقانلارنى ھەم ئويغۇتۇپ،
 يولغا سالماي يۈرۈۋەرسەك، مەسئۇللۇق بار.

قۇرئان - ھەدىس مەنىسىنى ئۇيغۇر تىلىدا،
 ھەر سائەتتە، ھەر مېنىتتا ھەم ئاي، يىلىدا،
 تەرجىمەلەپ سۆزلەپ بېرىپ، كۈتۈپ دىلىدا،
 خەلقىمىزگە ئۇختۇرمىساق، مەسئۇللۇق بار.

ئەۋلادلارنى تەربىيلىمەي، ھەم ئوقۇتماي،
 دىنىي ئىسلام يوللىرىنى ھېچ تونۇتماي،
 ئىلىم بىلەن دىللىرىنى خۇپ يورۇتماي،
 بولۇشىغا قويۇۋەتسەك، مەسئۇللۇق بار.

ئۆلىمالار، ھەم ئەجداتلار بۈگۈنگىچە،
 دىننى بىزگە يەتكۈزدىلەر تا ئۆلگىچە،

خىيانەتچى بىز ئەۋلادلار قىلدۇق كېچە ،
بۇ كېچىنى يورۇتمىساق مەسئۇللۇق بار .

كۆپلىرىمىز ئىشان - خەلىپە قولىن تۇتتۇق ،
ئازغۇن ، جاھىل ئادەملەردىن بەخت كۈتتۇق ،
قۇرئان - ھەدىسكۆرسەتكەنى بىز ئۇنۇتتۇق ،
بىدئەت يولدىن يانماي ئۆلسەك ، مەسئۇللۇق بار .

دۇنيا ئۇچۇن ھاياتىمىز قۇربان قىلدۇق ،
كەتمەن چېپىپ كۆپ چۆللەرنى بوستان قىلدۇق ،
دىنى ئىسلام پايدىسىنى ۋەيران قىلدۇق ،
قەلبىمىزنى تۈزەتمەسەك ، مەسئۇللۇق بار .

قۇرئان ئوقۇپ جۇزئىياتتىن ساۋادىم بار ،
ئەرت - ئاخشام زىكىر ئېيتتىم ساۋابىم بار ،
قولداغىلى ئىشانىم بار ، سۇلتانىم بار ،
دەپ تونما مەغرۇرلۇقتۇر ، مەسئۇللۇق بار .

قۇرئان - ھەدىس مەنىسىنى ئوبدان بىلمەك ،
ھەم ئىشلىمەك ، ھەم قوغدىماق جاننى تىكمەك ،
پەرز ئەيندۇر ھەممىمىزگە دىن ئۆگەنمەك ،
خاتۇن - پەرزەنت بىلمەي قالسا ، مەسئۇللۇق بار .

ئەي بۇرادەر بىخۇت بولماڭ ، مەغرۇر بولماڭ ،
ئىلىم بىلمەك ، ئىشلىمەكتىن مەھرۇم قالماڭ ،
ئىزباسارلار يېتىشتۈرۈشنى ئۇنتۇپ قالماڭ ،

كۈچ چىقارماي ئۆلۈپ كەتسەك، مەسئۇللۇق بار.

ئىمانىمىز نەتىجىسىز ئەسقاتمايدۇ،
 غاپىل كىشى ھەق ئىستىمەي جىم ياتىدۇ،
 ۋىجدانىسىزلار ئالتە پۇلغا دىن ساتىدۇ،
 ۋىجدانىسىزلىق قىلماڭ ئەسلا مەسئۇللۇق بار.

ئېتىقاد ھەم ئىمانىمىز راس بولمىسا،
 ئىبادەتلەر خۇدا ئۈچۈن خاس بولمىسا،
 بىدئەتلەردىن، ئەخلەتلەردىن ساپ بولمىسا،
 مەقبۇل بولماس، ئاخىرەتتە مەسئۇللۇق بار.

قۇرۇق قول سەن، ئىشانىڭدىن قولداش كەلمەس،
 چوڭ ئازابتىن قۇتقازغىلى يولداش كەلمەس،
 باش ئاغرىسا، ئەرۋاھلاردىن مەدەت كەلمەس،
 بىر خۇداغا ئېسىلمىساڭ، مەسئۇللۇق بار.

ئاللاھ سېنى ھايۋان قىلماي ئادەم قىلدى،
 ئىمان - ئىسلام، ئەقىل - ۋىجدان ئىنئام قىلدى،
 «ئىبادەتكە ياراتتىم» دەپ، ئېلان قىلدى،
 پۇل - مالغىلا يۈگۈرمىگەن مەسئۇللۇق بار.

ھۈنەر - تېخنىكا، ھالال كەسپلەر ئۆگىتىپ،
 دۇئاگوپىلۇق، تەمەخورلۇقنى تۈگىتىپ،
 قۇرئان - ھەدىس مەفھۇمىنى دىل ئورنىتىپ،
 ئالىي نىشان كۆرسەتمەسەك مەسئۇللۇق بار.

ژۇرنىلىمىزنىڭ ھەر قايسى دۆلەتلەردىكى ۋاكالىتچىلىرى

دۆلەت	ئالاقىلاشقۇچى	تېلېفون نومۇرى
ئامېرىكا	نۇرىددىن ھاجىم	0015712161352
كانادا	تۇيغۇن ئابدۇۋېلى	0004077672770
شۋىتسارىيە	ئاندىلى مۇھەممەد كەرىم	0040676224606
نورۋىگىيە	ئۆمەر جان ھاجىم	004740557071
ئاۋىستىرالىيە	ئابدۇسالام قارىم	0061413550840
شۋىتسىيە	ئەھمەد تۇرسۇن	0046735710908
گېرمانىيە	تۇرغۇنجان ئالاۋۇدۇن	00491761038276
گوللاندىيە	ئابدۇرېھىم غېنى	0031619965958
فىنلاندىيە	ئابدۇلھەفىز قارىم	00358409524426
ياپونىيە	تۇرمۇھەممەد ھاشىم	00818041968973
تۈركىيە	ئابدۇلجېلىل تۇران	0090532414055
ئوتتۇرا ئاسىيا	يارمۇھەممەد قارىم	0077017410435
مىسىر	زەئىم مەنسۇر	0020111432366
سەئۇدىي ئەرەبىستان	مەمتىمىن قارىم	00966502382971